

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

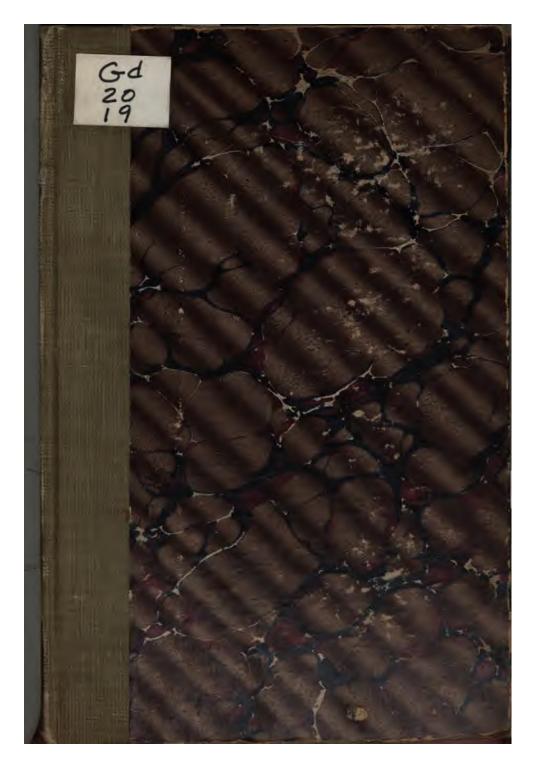
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

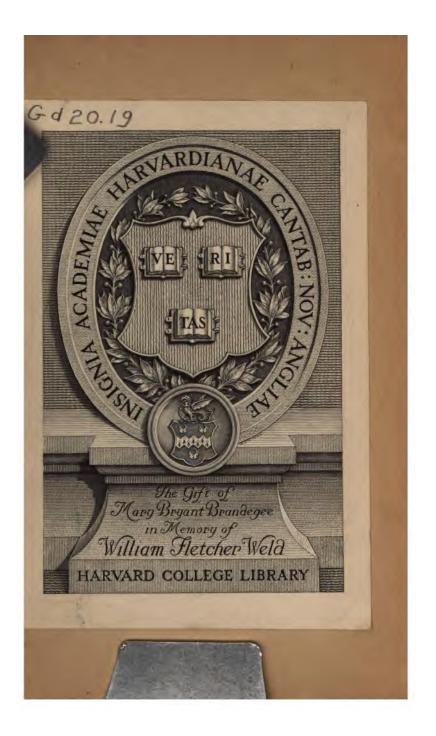
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/





х · · · • -. . . · • • •

.

.

•

•

BIBLIOTHECA SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM TEUBNERIANA.

DINARCHI ORATIONES ADIECTO DEMADIS QUI FERTUR FRAGMENTA

EDIDIT

FRIDERICUS BLASS.



BIBLIOTHECA

SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM TEUBNERIANA

Diese neueste Sammlung von Texlausgaben griechischer und lateinischer Schriftsieller hat die Aufgabe, die gesammten noch vorhandenen Erzeugnisse der alteinssischen Literatur in neuen wohlfellen Ausgaben zu coproducieren, sownit dies im Interesse der Wissenschaft oder der Schule wünschenswerth ist. Die Texte dieser Ausgaben eind nach den besten Hälfsmittein von den tedrutendutau Philologen Dentschlande einer kritischen Bevision nuterzogen vorden, aber deren Exsultate die beigefügte annotatio critica, die sich theils in der praefatio theils unter dem Text beindet, Auskunft glebt. Die Sammlung wird unnuterbrochen fortgesetzt und in den fröher erschleuenen Bänden durch neue verbesserte Auflagen stets auf dem Höhepunkt der Wissenschaft erhalten.

Erschienen sind bis jetst (August 1871): A. Griechische Autoren

A. Ollechische Autoren.	
and Agen	NB APA
Asliani opera, 2 voll 3 -	Hymni Homerici
- raria historia	Haperidis orationes
- varia historia	Iliadis carmina XVI ed. Köchly 1 -
Aeschyli tragoediau 10	Iosephus, Flavius, 6 voll 5 18
- Jedes Stück einzeln A - 3	Isaeus
Accopicae fabulae	Isocratis orationes, 2 voll 22's
Anacreon	Luciani opera, 3 voll 1 24
Andocidis orationes	Lyourgus
Anthologia lyrica 1 71/2	Lydus de ostentis
Antiphonias orationes 21	Lysise orationes
Apollodorus	Manetho
Apollonii Ehodii Argonaut	Matrologici scriptores, 2 voll 1 21
Appiani hist, Romana, 2 voll 1 24	Nicomachus Gerasenus
Aristophanis comoedias, 2 voli 27	Nonnus, 2 voll.
- Jedes Stück einzeln 4 - 5	Onosander.
Aristoteles de part, animal 18	Pausanias, 2 voll 1 -
Arriani expedito Alex 9	Pindari carmina
- scripta minora 10	Platonis dialogi, 6 voll
Athenseus, 4 voll.	Plotinus, 2 voll.
Babrii fabulae	Plutarchi vitas, 5 voll 8 9
Bucolici Graeci	(Auch in 14 cinz. Abtheilgn.)
	CAUGO IN 14 CHILL. ALCONTONOMY
Cebetis tabula 6 Demosthenis orationes, 3 voll 1 7%	Polyaenus Polybins, 4 woll.
(Auch in 6 sinzelnen Heften.)	Porphyrius
Dinarchi orationes.	Quintus Smyrnaeus 12
Dio Cassins, 5 voll.	Rhetores Gracoi, 3 voll 3 -
Dio Chrysostomus, 2 voll 1 18	Simeon Seth 18
Diodorus Siculus, 5 voll 5 71/2	Sophoclis tragoediae
Dionysias Halio. Vol. I-IV 8 6	- Jedes Stück einzeln 4 - 2
Erotici scriptores, 2 voll 2 12	Stobasi florilegium, 4 voll 8 -
Kuripides, 2 voll	- eclogae, 2 voll
- Vol. III. fragmenta 27	Strabo, 3 voll.
Kuseblus, Vol. I-III 3 221/2	Themistii paraphrases, 2 woll 2 -
Hellodorus	Theophrastus Eresius, 3 voll 2 -
Herodianus	Theophrasti characteres 12
Herodoti historias, 2 voll 22%	Thueydides, 2 voll
Hesiodus,	Xenophontis expeditio Cyri 614
Historici graeci min., Vol. I 1 15	historia graeca 75
Homeri Ilins, 2 voll 121/2	institutio Cyri The
mit Einleit, v. Sengebusob - 18	commentarii 35
- Odymen, 2 voll 121/2	scripta minora 75
mit Einleit, v. Sengebusch - 18	Zonaras, Vol. I-IV.
The second of the owned and the	

B. Lateinische Autoren.

and Apr.	up to
Anthologia latina, Vol. I. faso, I. 1 -	Censorinus
Augustinus de civitate Dei, 2 voll. 2 -	Ciceronis opera, 11 voll 6 12
Boetii libri de inst. mathem, et de	(Anch in 37 einzelnen Abthlgu.)
inst. musica 1 15	Ciceronis orationes selectae, 2 voll 181/2
de consolatione libri V 27	Ciceronis epist. select, Pars I #
Cacearis commentarii ed. Ochler - 121/2	Pare II 15
- comment.ed. Dinter. Vol. 14114- 9	Cornelius Nepos
de bello Gallico, Ed. minor - 6	Curtius Rufus
de bello civili. Ed. minor - 6	Eutropius
Catulli Tibulli Propertii carmina - 27	Florus at Ampelius
Catullus 41/2	Frontinus
Column 1	Gajus

DINARCHI ORATIONES

ADIECTO DEMADIS QUI FERTUR

FRAGMENTO

EDIDIT

FRIDERICUS BLASS.

Æ

LIPSIAE, IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI. NDCCCLXXI.

;

Gd 20.19 H r gan and a say . 2

.

-

:

è-

.

-

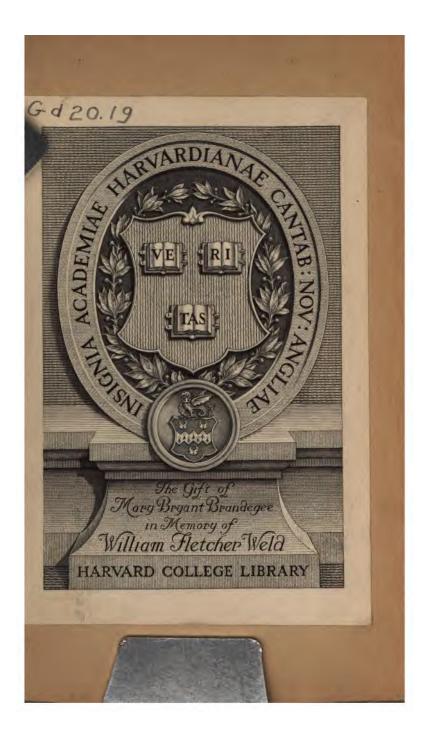
LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO.

Satis miro casu factum est, ut et antiquissimi inter oratores Atticos et novissimi ea quae supersunt opera iisdem codicibus nobis tradita sint: quorum codicum inter se non alia in Dinarcho atque in Antiphonte condicio atque ratio est. Quare cum ad ea quae in praefatione Antiphontis editioni praemissa de hac re exposui fortasse ablegare possim, satius tamen videtur hic quoque eadem paucis repetere.

Eorum vitiorum quibus Aldina editio princeps orationes Dinarchi confoedatas praebet, magna pars omnium sex codicum NABLZM consensu sublata est; alia multa tribus codicibus NAB coarguuntur; sunt etiam loci non pauci quibus soli NA (vel A pr.) veram lectionem servaverint, denique persaepe unus Oxoniensis N vitium ceteris omnibus commune tollit. Contra nusquam fere accidit, ut NAB codices falsam, veram ceteri codices lectionem habeant; paullo saepius ut NA (vel A pr.) praeter ceteros in erroris communione sint; sed et N et A saepissime suis ac propriis corraptelis sunt infecti. Si numerare velis, paullo minus LXX locos invenias, quibus NA (vel A pr.) aliud atque ceteri codices praebeant, quarum lectionum plus XL procul dubio verae sunt; Crippsianus A proprias lectiones plus XL vel habet vel ha-

a*



· . ` •.

. . .

BIBLIOTHECA SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM TEUBNERIANA.

DINARCHI ORATIONES ADIECTO DEMADIS QUI FERTUR FRAGMENTA

EDIDIT

FRIDERICUS BLASS.



PRAEFATIO.

tus est: primum in Turicensium editorum usum a Fr. Thurlando, alia collatio Maetznero praesto fuit (N^m) .

Editiones quae ante Bekkerum prodierunt praeter Aldinam Stephani, Hieron. Wolfii, Reiskii (R.) commemorandae sunt, post eum qui Dinarchum ederent exstiterunt Dobsonus, Car. Ern. Aug. Schmidtius, Turicenses editores Baiterns et Sauppius (Turr., Bait., S.), Maetznerus (Mr.). Emendandis pluribus paucioribusve locis de Dinarcho bene meruerunt recentiore tempore Wurmius (Commentationes in Dinarch., Norimb. 1828), Dobreus, quorum utriusque copiis iam priores editores usi sunt, practerea Emperius, Frankius (Fr., N. Jen. Litteraturztg. 1842 nr. 249 sqq.; Jahn. Annal. XXVIII p. 67); M. H. E. Meierus (Allg. Litteraturztg. 1843) p. 465 sqq.), Cobetus (Cb.), Hirschigius (Hi.; Philol. 1850 p. 326 sqq.), Kleynius (Dinarchea, Mnemos. VIII p. 81).

In universum Dinarchus, nostro certe tempore, studia hominum doctorum minus excitavit, neque id cuiquam mirum videri potest. Senescentis haec eloquentiae Atticae monumenta habemus, retinentis etiamnum antiquam formam neque in aliam abeuntis, sed vigore pristino nativoque robore magna ex parte destitutae. Figuris quibusdam oratoriis, velut $i\pi ave\lambda \eta \psi \omega$, $d\pi o \sigma \tau a \sigma \omega$ (qua absque coniunctione et dirempta ab eis quae proxime praecedunt sententia infertur) ultra modum orator abutitur, quippe quas traditas a prioribus acceperit, non ipse sponte sua inveniat, et expilat Aeschinem, Demosthenem, Iso

VIII

PRAEFATIO.

cratem*), excidiique Thebarum mentione facta confert ea quae a quoquam de ea re egregie dicta videbantur**). Accedunt alia magis etiam vitio vertenda: quod neque certum aliquem in enarrando probandoque ordinem seguitur et licenter errat et omnia contingens admodum pauca conficit, et quod calumniatur potius quam accusat neque probat magis quam acerba convicia ingerit. Confer Hyperidis in Demosthenem fragmenta: hominem conspicies prudentem rerum publicarum, moderati nescio quid et humani invenies. Quae dum omnia reputant quidam in eam sententiam ablati sunt ut sophistae cuiusdam recentioris opera haec nos habere arbitrarentur: adiuti illi quidem Demetrii Magnetis auctoritate, qui orationem in Demosthenem a Dinarcho abiudicavit ****). Equidem praestare non ausim, quod probare nequeo, Dinarchi potius orationes esse quam vel Menesaechmi vel alius cuiusdam ex istius aetatis oratoribus; sed cum antiquitus illius nomine insignitae fuerint et Demetrii iudicium ceterorum omnium maximeque Dionysii contraria sententia elevetur, Dinarchi esse credo; nam confictas a sophista non esse certum mihi indubitatumque est.

*) Cf. Westermann. Quaest. Demosth. III, 80 n.

(118 sqq.
***) § 24.
***) Demetr. ap. Dionys. Din, 1. Recentiorum qui de origine orationum dubitarent praecipui fuerunt Westermannus (Quaest. Dem. l. c.) et Funkhaenelius (Annal. Jahn. 1837 XIX p. 177 sqq.); Westermanno oblocuti sunt Eysellus (Demosth. a suspicione acceptae ab Harp. pecuniae liberat., Internet, 1836). Sauppius O. A. II p. 321, Maetznerus p. Marburg. 1836), Sauppins O. A. II p. 321, Maetznerus p. 86 sqq. Arn. Schaeferus, qui primum Westermanno assen-sus erat, postea sententiam mutavit (Demosth. u. seine Zeit III, p. 309).

IX

PRAEFATIO,

x

Ea autem quorundam dubitatio mihi vel maxime causae fuit, cur adicerem Demadis personati fragmentum istud περί δωδεκαετίας, quo luculento exemplo appareret quaenam sit indoles talium orationum, quas sophistae serioris aevi antiquis oratoribus supponere audebant. Quod fragmentum et ipsum multis fraudem fecit, ut eius oratoris ingenii monumentum se habere crederent, quem antiquitus satis constabat scripti nihil reliquisse; nune post Sauppii expositionem (Orat. Att. II p. 312) dubitandi materia nulla relicta est. Prodiit autem nuper e codice Florentino, quem excerpsit R. Schöll (Hermes III p. 277 sqq.), index XIV Demadearum orationum, quae nobis omnes hac una excepta, quae primo loco in eo indice commemoratur, temporis beneficio ablatae sunt. Fuerunt autem paene omnes singulae singulis Demosthenicis orationibus oppositae: si Demosthenes περί των έν Χεροονήσω scripsit, hic Demades προς Χερρονησίτας, si Demosthenes vel verus vel creditus de Halonneso, pro Olynthiis, adversus Philippi epistulam, hic homo (λόγον) έναντίον Αλονησίταις, κατά της είς "Ολυνθον βοηθείας, ύπερ της Φιλίππου έπιστολη̃s*). Iam si compares cum hoc quod adhuc exstat fragmento ea quae e reliquis illis orationibus excerpsit Tzetzes, eandem fabricam invenias, idem nempe studium ingeniose et exquisite loquendi, quo isti homines ea quae de Demadis indole oratoria fando acceperant exprimere annisi sunt. Quae cum ita sint, veniam facile me impetraturum spero quod

*) Cf. Schöll l. c. p. 280 sqq.

PRAEFATIO.

non nimis in hoc scriptore perpoliendo elaboravi: etenim neque satis dignus est in quo operam colloces, et magnopere cavendum, ne dum librarium corrigere velis scriptorem corrigas. Satis corrupti sunt Demadis libri et lacunis vel maxime laborant; at interdum perquam difficile librarii peccata a scriptoris distinguere. Sed eum quidem fructum facile ex hac oratiuncula percipias, qui in ea unicus inesse videtur, ut dispicias quantum intersit inter veri oratoris vel mediocre opus et serioris aevi fraudulosam imitationem: id quod ad iudicium et de Dinarcheis orationibus et de multis aliis recte ferendum plurimum valebit.

Scrib. Magdeburgi a. CIDIOCCCLXXI.

Fridericus Blass.

1. DIONYSII HALICARNASSENSIS.

Δείναρχος ό όήτωρ υίος μεν ήν Σωστράτου. Κορίνθιος δε το γένος. αφικόμενος δ' είς 'Αθήνας, καθ' δν χρόνον ήνθουν αι τε των φιλοσόφων καί όητόρων διατριβαί, Θεοφράστω τε συνεγένετο 2 και Δημητρίω το Φαληρεί. εύφυής δε περί τούς πολιτικούς λόγους γενόμενος, άκμαζόντων έτι τών περί Δημοσθένην ήρξατο λόγους γράφειν zul προήει κατά μικρόν είς δόξαν μάλιστα δ' ήκμασε μετά την Άλεξάνδοου τελευτήν, Δημοσθένους μέν καί των άλλων δητόρων φυγαζς αιδίοις και θανάτοις περιπεσόντων, ούδενος δ' ύπολειπομένου μετά του ανδρός αξίου λόγου. και διετέλεσεν έτων πεντεκαίδεκα χρόνον λόγους συγγράφων τοις βου-3 λομένοις, έως Κάσσανδρος την πόλιν χατείχεν επί -δ' 'Αναξικράτους άρχοντος, έφ' ού κατέλυσαν την έν τη Μουνυχία φρουράν ύπο Κασσάνδρου κατάσταθείσαν οί περί Αντίγονον και Δημήτριον βασιλείς, αίτίαν έχων άμα τοῖς έπιφανεστάτοις Αθηναίων, καίτοι ξένος αὐτὸς ών, καταλῦσαι τὸν δημον.

Dionys. Dinarch. c. 2 sq. — Innititur Dionysius, quemadmodum ipse exponit c. 3, Dinarchi contra Proxenum oratione et praeterea Philochori scriptis, in quibus tames nominatim Dinarchi mentio facta non erat; porro ipse omnis collegit, quoniam priorum nemo de Dinarchi vita orationibusque quicquam accuratius scripserat (c. 1), id quod eis quan apud Demetrium Magnetem de illo legebantur appositis demonstrat. — 1. Zwargárov nzê.] cf. c. 3 yaaguju orat. contra Proxenum additam. — 2. μετά τους άνδρας Sylb. R. — κατείχεν scripsi: κατέσχεν. — 3, έπὶ δ΄ ἀναξικο, ol. 118, 2. — ὑπὸ Κασσάνδρου Sylb.: ἀπὸ Κασσάνδρου. —

άρῶν ήρεθισμένους τοὺς 'Αθηναίους καὶ μάλιστα τῷ πλουτεῖν έαυτὸν ὑφοράμενος, μὴ διὰ τοῦτο πάθη τι δεινόν, εἰςελθεῖν μὲν εἰς δικαστήριον οὐχ 4 ὑπέμεινεν, ἐξελθών δὲ τῆς πόλεως καὶ ἐλθών εἰς Χαλκίδα τὴν ἐν Εὐβοία τὸν ἀπ' ἀναξικράτους χρόνον ἕως Φιλίππου πεντεκαιδεκαετῆ γενόμενον ἑκεὶ διέτριψεν, εἰ τις αὐτῷ γένοιτο διὰ Θεοφράστου καὶ τῶν ἄλλων φίλων κάθοδος. (c. 3) Συγχωρή- 5 σαντος δὲ τοῦ βασιλέως μετ' ἄλλων φυγάδων κάκείνω κατελθεῖν, ἀφικόμενος εἰς ἀθήνας καὶ παρ' ένὶ τῶν φίλων Προξένω καταχθεἰς χρυσίον ἀπολλύει, γηραιός ῶν ἤδη καὶ τὰς ὄψεις ἀσθενής. ὀλιγώρως δ' ἔχοντος τοῦ Προξένου πρός τὴν ζήτησιν δίκην ἕλαχεν αὐτῷ περὶ τῶν χρημάτων, αὐτὸς οὐδεπώποτε πρότερον εἰς δικαστήριον παρελθών.

2. E VITIS X ORATORUM PLUTARCHO ASCRIPTIS.

Δείναρχος Σωπράτους η Σωστράτου, ώς μέν τινες έγχώριος, ώς δέ τισι δοπεί Κορίνδιος, άφιπόμενος είς Άθήνας έτι νέος, παθ' δυ χρόνου Άλέζανδρος έπι την Άσίαν (διέβαινε), πατοιπήσας αὐτόθι ἀπροατής μέν ἐγένετο Θεοφράστου τοῦ διαδεξαμένου την Άριστοτέλους διατριβήν, ὡμίλησε δὲ παὶ Δημητρίω τῷ Φαληρεί. μάλιστα δὲ 2

4. Φιλίππου] ol. 122, 1. — πεντεκαιδεκαετή B et cum Sylb. R.: πεντεκαίδεκα έτη, Practerea R. ante hoc v. καὶ αὐτὸν addi mal. — In cap. 4 Dion. actatem oratoris ita constituit, nt cum redux Chalcide fieret septuagenarium eum fuisse pount; itaque natum esse circiter ol. 104, 4 a. Chr. 361/0. De morte Dinarchi nihil omnino dicit.

2. Plutarchus. Haec vita ex eis quae Dionysius congessit maximam partem contexta est, additis paucis quae Caecilio fortasse debentur. Sed quae apud illos dilucide exposita erant, hic scriptor male corrupit et obscuravit. E Plutarcho rursus Photins (cod. 267) sua deprompsit. — 1. $i \pi l$ $r i \nu A \sigma$. $\delta i \epsilon \beta \alpha \iota \nu \in (\delta i \epsilon \beta \eta R.)$ ex Photio Wyttenbach. : $i \pi \eta \epsilon i$ $r i \nu A \sigma$. $\delta i \epsilon \beta \alpha \iota \nu \in (\delta i \epsilon \beta \eta R.)$ ex Photio Wyttenbach. : $i \pi \eta \epsilon i$ $r i \nu A \sigma i \epsilon \delta \alpha \iota \nu \in (\delta i \epsilon \beta \eta R.)$ ex Photio Wyttenbach. : $i \pi \eta \epsilon i$ $r i \nu A \sigma i \epsilon \delta \alpha \iota \nu \in (\delta i \epsilon \beta \eta R.)$ ex Photio Wyttenbach. : $i \pi \eta \epsilon i$ $r i \nu A \sigma i \epsilon \delta \alpha \iota \nu \in (\delta i \epsilon \beta \eta R.)$ ex Photio Wyttenbach. : $i \pi \eta \epsilon i$ $r i \nu A \sigma i \epsilon \delta \alpha \iota \nu \in (\delta i \epsilon \eta R.)$ ex Photio Wyttenbach. : $i \pi \eta \epsilon i$ $r i \nu A \sigma i \epsilon \delta \alpha \iota \nu \in (\delta i \epsilon \eta R.)$ ex Photio Wyttenbach. : $i \pi \eta \epsilon i$ $r i \nu A \sigma i \epsilon \delta \epsilon i \mu \lambda \iota \nu \partial \mu \delta \alpha \nu e i$ $\delta i \eta \kappa \mu \alpha \sigma \epsilon$. Photius $i \delta \epsilon i \chi \partial \eta$ $\pi \sigma \lambda \iota \iota \nu \omega \epsilon \nu \sigma \sigma$. —

τῶ πολιτεύεσθαι μετά την Άλεξάνδρου τελευτήν, τών μεν ανηρημένων όητόρων, τών δε πεφευγότων. φίλος δε Κασσάνδοω γενόμενος ώς επί πλείστου προέκοψε χρήματα των λόγων είςπραττόμενος, ους τοίς δεομένοις συνέγραφεν. — αντετάξατο δε πρός 3 τους έπιφανεστάτους των δητόρων, ούκ είς δημου παριών - ού γαρ οίός τ' ήν -, άλλα τοις έναντιουμένοις λόγους συγγράφων. και έπειδή Αρπαλος διέδρα, πλείους λόγους συνέγραψε κατά των αίτίαν έχόντων δωροδοχήσαι, και τούτους τοις κα-4 τηγόροις έξέδωχεν. - χρόνω δ' ύστερον αίτιαθείς είς λόγους παραγίνεσθαι Αντιπάτρω και Κασσάνδοω παρά την κατάληψιν της Μουνυγίας, ήνίκα ύπ' Αντιγόνου και Δημητρίου έφρουρήθη έπ Αναξικράτους άρχυντος, έξαργυρισάμενος τα πλείστα τής ούσίας έφυγεν είς Χαλκίδα. διατρίψας δ' έπι της φυγής ώς ιέ έτη και πολλήν ούσίαν κτησαμενος κατήλθε, πραξάντων αύτω την κάθοδον τών περί Θεόφραστον άμα τοις άλλοις φυγάσι. 5 καταλύσας δε παρά Προξένω έταίρω αύτου και το χουσίον απολέσας, ήδη γηραιός ών και τας όρασεις άσθενής, (ού) βουλομένου του Προξένου άναζητειν, λαγγάνει αύτω δίκην, και τότε πρώτον είπεν έν δικαστηρίω. σώζεται δ' αύτου και ό λόγος. 6 φέρονται δ' αύτοῦ χαὶ λόγοι γνήσιοι έξήχοντα τέσ-

Aλεξάνδοου Westerm. cum Dionysio: Άντιπάτοου v. et Photius. — ώς έπλ πλείστον προέκοψεν] έπλ πλείστον εύδαμι δυίας άφίκετο Phot. — 3. Haec ex alio auctore male scriptor interposuit. — πλείσος] πλείστους Phot. — συνέγραψε scripti: συνέγραφε. — 4. Άντιπάτορ και om. Photius. cf. ad § 2. παφά] περί cum P Westerm., διά ci. R. Haec autem omnia usque ad άρχοντος om. Phot., credo quia sensu carere videbat. — 5. τό χρυσίον etiam Phot. — ού add. Xyl. — 6. καί ante λόγοι del. mal. R. — έξήποντα τέσσαρες] LX enumerat Dionysius Din. c. 10, 12; eundem genuinarum numerum orationum etiam Suidas habet. Num igitur: έξήποντα⁻ τέσσαρας τούτων ένιοι παφαλαμβάνουαιν (παραιφοῦνται) ώς Άρ.? cf. Phot. Spurias Dionys. plus XXVII enumeravit; Demetrius Magnes (ap. Dionys. c. 1, cf. Suid.) plus CLX orationer Dinarcho tribuit, quo de numero, ut ait Dionys, ceterorum

XIV

σαρες τούτων ένιοι παραλαμβάνονται ώς Αριστογείτονος. ζηλωτής δ' έγένετο Τπερείδου ή ως τινες Δημοσθένους δια το παθητικον και σφοδρόν. (καί) τών σχημάτων δ' αύτοῦ μιμητής ὑπάρχει.

3. SUIDAE.

Δείναρχος Κορίνθιος, όήτωρ, των μετά Δημοσθένους έγχριθέντων είς - υίος τίνος έστιν ούχ ίστόοηται —, γοάψας κατὰ μέν τινας λόγους τοὺς πάντας οξ', κατὰ δὲ τὸ ἀληθέστερον μόνους ξ', τοὺς πάντας δικανικούς, ών οί μέν είσι δημόσιοι, οί δέ ίδιωτικοί. έτελεύτησε δ' ούτος, έπιμελητής Πελοπυννήσου καταστάς ύπ' Αντιπάτρου, μετά το τελευτήσαι Αντίπατρον, Πολυσπέρχοντος αύτω έπιβουλεύσαντος.

DE DINARCHI ELOQUENTIA IUDICIA VETERUM.

1. DEMETRII MAGNETIS.

Έστι τοίνυν ούτος, κατά γε την έμην δόξαν, ούδεν απολείπων της Τπερείδου χάριτος, ώστ' είπείν , καί νύ κεν ή παρέλασεν". ένθύμημα γάρ

nuctorum nemo cum eo consentiebat. Auctor indicis a Studemundio restituti (Herm. II, 434) de CCCCX orationibus Dinarcheis loquitur. - Anuoodévous dia to nadnt. ci. R.: διά το παθ. Δημ. Cf. autem Dionys. c. 5. 8, ad quem propius etiam accedit Photius.

3. Suidas. Vv. víos — ίστορηται bene om. V. — κατα μέν τινας] h. e. Demetrium Magnetem, v. infra. — έτελεύ-τησε κτέ.] hic alius est Dinarchus, v. Plut. Phoc. 33 (West.). Ind. Vet. 1. Demetrius Magn. περί όμωνύμων ap. Dionys. Din. c. 1, qui suo iure de eo dicit (c. 2): ονόματα

μόνον κοινά και περιτρέχοντα έσπούδασε. — καί νύ κεν sre.] Iliad. 23, 382; cf. Dionys. de compos. p. 117 R. -

IUDICIA DE DINARCHO.

φέρει πιστικόν, καί σχημα παυτοδαπου' πιθανοτητός γε μήν ούτως ευ ήκει, ώστε παριστάνειν τοις άκούουσι μή άλλως γεγονέναι το πράγμα ή ώς αύτός λέγει. και νομίσειεν αν τις εύήθεις είναι τούς ύπολαβόντας τον λόγου του κατά Δημοσθένους είναι τούτου πολύ γάο άπέχει του χαρακτήρος άλλ' όμως τοσούτον σκότος έπιπεπόλακεν, ώςτε τούς μέν άλλους αύτοῦ λόγους, σχεδόν που ύπέρ έξήκοντα και έκατον όντας, αγνοείν συμβέβηκε, τον δέ μή γραφέντα ύπ' έκείνου μόνον έκείνου νομίζεσθαι. ή δε λέξις έστι του Δεινάρχου πυρίως ήθική, πάθος κινούσα σχεδόν τη πικρία μόνον, και τῷ τόνω του Δημοσθενικού χαρακτήρος λειπομένη. του δε πιθανού και κυρίου μηδεν ενδευυσα.

2. DIONYSII HALICARNASSENSIS.

(c. 5) - - οὐδὲν γὰρ οὕτε κοινόν οὕτ' ἴδιον έσχεν, ούτ' έν τοις ίδίοις ούτ' έν τοις δημοσίοις

πειστικόν Kruegerus. - γε μήν Sylb. R.: τε μήν. - τοαούτου σκότος έπιπεπ. R.: τοσούτους σκοπούς έπιπεπόλη-κεν. — ύπες έξηκ. καί έκ.] Dionys. c. 2: πλήθος λόγωι είπεν ουδενί των (άλλων) σύμφωνον. - άγνοείσθαι Sylh - fort. (άλλά καί) πάθος κινούσα, σχεδόν τη πικο. μόνο. καὶ τῷ τόνο κτέ. — κυφίου] καιρίου ci. R. 2. Dionysius. Cf. etiam initium libelli: Περί Δει-

νάρχου του δήτορος ούδεν είρηκώς έν τοις περί των άρ χαίων γραφείσιν, διά το μήτε εύρετην ίδίου γεγονέναι χαφακτήφος τον άνδρα, ώςπες τον Αυσίαν και τον Ισοκρατην καί τον Ισαίον, μήτε τῶν εὐοημένων ἐτέροις τελειωτήν. ὦςπεο τον Δημοσθένην και τον Λισχίνην και Τπερείδην ήμεις κρίνομεν. όρων δε και τούτον τον άνδρα παρά πολλοίς ήξιωμένον δνόματος έπι δεινότητι λόγων κτέ., et iudicia de singulis orationibus quas a Din. abiudicat (c. 11). qualia sunt haec: απ' αυτοῦ τοῦ χαρακτῆρος εῦροι τις ἀτ οὐκ ὄντα τὸν λόγον Δεινάρχου 'ῦδαρής τε γὰρ καὶ ἀσθε νῆς καὶ ψυχρός έστι. — οῦδ οῦτος ὁ λόγος ἐμφαίνει τὴν Δεινάρχου χαρακτήρα. εί γαρ καν μηθέν άλλο, τό γ ουν ήλιθιον καί σοφιστικόν εύχοι τις αν έν αυτώ πολύ, τό πλείστον απέχον τών Δεινάζου χαζακτήζαν. ούτε κοινόν ουτ' ίδιον] cf. c. 6 extr.: ό δε Δείν. ουτε

ομοιος έν απασίν έστιν ούτε ίδίου τινός ευρετής. -

XVI

IUDICIA DE DINARCHO.

άγιδσιν· άλλά και τοις Αυσίου παραπλήσιος έστιν όπου γίνεται και τοις Υπερείδου και τοις Δημοσθένους λόγοις. και τούτων πολλά δή τις έχει παραδείγματα έχθέσθαι του μέν Αυσιαχού χαρακτήφος έν τε τω περί Μυησικλέους (κλήφου) λόγω καί έν τῷ κατά Αυσικράτους ὑπέρ Νικομάχου καί εν άλλοις πολλοίς του δε Υπερείδου, ταίς τε οίκονομίαις άκοιβεστέρου και ταις κατασκευαίς γενναιοτέρου πως όντος των Αυσιακών, έν πλείοσι μέν ή τριάκοντα Δεινάρχου λόγοις παραδείγματα εύφειν έστιν, ούχ ηχιστα δε καί έν το περί της Αγάθωνος διαμαρτυρίας. ού μήν άλλά και του Δημοσθενικού χαρακτήρος, ον μάλιστα έμιμήσατο. πολύ πλείω δύναιτ' αν τις είπειν, ως και έν τω κατά Πολυεύκτου· προοιμιάζεται γάρ όμοίως έκείνω, καί δι' όλου του λόγου παραπλήσιος μεμένηκεν. - - - (c. 8) - - of de Anuogotino $\pi goget$ ρισάμενοι καί τάς άρετας τάς έκείνου διώκουτες τής μέν προαιρέσεως ένεκα έπηνέθησαν, ού μήν ίσχυσαν τα πράτιστα των έπείνου του δήτορος έργων λαβείν. τούτων άριστον άν τις θείη του Δείναρχου γενέσθαι· λείπεται δε Δημοσθένους κατά μέν την έκλογην των δυομάτων τη δεινότητι, κατά δε την σύνθεσιν τη ποικιλία των σγημάτων καί τη εξαλλαγή κατά δε την εύρεσιν των επιγειρημάτων τω μή καινά και παράδοξα λαμβάνειν άλλά φανερά καί έν τῷ μέσφ κείμενα κατά δὲ την οίπονομίαν τη τάξει και ταζς έξεργασίαις των έπιγειοημάτων καί ταις προκατασκευαίς καί ταις εφόδοις καί τοις άλλοις τεχνικοίς παραγγέλμασιν ά περί ταύτην έστι την ίδέαν. μάλιστα δ' αύτου λείπεται τη συμμετρία και τω εύκαίοω (καί) πρέποντι. λέγω δε ταυτα ούκ έν τω καθόλου τοόπω. ώς μηθέν τούτων κατορθούντος, άλλ' έν τω κοινο-

mal. πολλά αν τις έχοι (έχοι etiam R. ci.). — πλήφου post Μνησ. coll. c. 12 add. S. — δύναιτ' αν τις εύφεϊν mal. S. — (c. 8). καί τῷ εύκαίφω καί πφέποντι scripsi coll. de Dem. c. 34: καί τῷ καιφῷ πφέποντι. —

Ь

DINARCHI OR.

XVII

XVIII IUDICIA DE DINARCHO.

τέρω καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. δι' αὐτὸ γὰρ τοῦτο καὶ ἄγροικόν τινες Δημοσθένην ἔφασαν εἶναι, κατὰ τὸ ἐλλιπὲς τῆς οἰκονομίας ταύτην περὶ αὐτοῦ τὴν δόξαν λαβόντες· τὸ γὰρ ἄγροικον τοῦ πολιτικοῦ σώματος οὐ μορφῆ, κατασκευῆ δὲ καὶ διαθέσει τινὶ τῆς μορφῆς διήνεγκεν.

3. HERMOGENIS.

Ο δε Δείναρχος πολιτικός ων οία σαφής και αληθής και πιθανός πολύ τό σφοδοόν έχει και τό τραχύ κατά τε τήν έννοιαν και τήν μέθοδον. κατά δε αύτήν τήν λέξιν ήττόν έστι σφοδοός κατά μέντοι τὰ περί τήν λέξιν, οίον σχήματα κῶλα συνθήκας ἀναπαύσεις δυθμούς, και πάνυ σφοδοός τε και τραχύς έστι. διὸ και ήττον ἐπιμελής ὁ λόγος αὐτῶ, γοργὸς μέντοι και δεινὸς οὐ μετρίως. μᾶλλον δε είναι δοκεῖ η ἕστι δεινὸς διὰ τὸ τῆς τοιαύτης μᾶλλον μετέχειν δεινότητος. καθόλου τε ὁ ἀνήο έμφαινόμενον έχει πολύ τὸ Δημοσθενικὸν διὰ τὸ τραχὺ και γοργὸν και σφοδοόν, ῶςτ΄ ήδη τινὲς και προςπαίζοντες αὐτὸν οὐχ ἀχαρίτως κρίθινον Δημοσθένην εἰρήκασι.

ARGUMENTA ORATIONUM BREVITER DESCRIPTA.

Or. I. in Demosthenem. Ex eis civibus qui ab Areopago munerum ab Harpalo acceptorum apud populum delati et ex populiscito rei facti erant,

πolitikos urbanus.

 Hermogenes περί ίδεῶν Β, Sp. Rh. Gr. II, p. 413, qui sexto loco inter X oratores Dinarchi mentionem facit. — τὸ τραχὺ] cf. A p. 299 Sp.: παραδείγματα δὲ τῆς ἀπαραμυθήτου τραχύτητος παρὰ μὲν τῷ ὅήτορι καὶ πανν ἐστἰν ὅπερ ἔφην σπάνια, ὅ δὲ ᾿Αριστογείτων σοι ἄφθονα παρέξεται νη Δία — — πολλὰ δὲ τοιαῦτα καὶ παρὰ τῷ Δεινάρχο.

ARGUMENTA ORATIONUM.

quinque ab Dinarcho orationibus accusatorum alicui compositis impugnati sunt: Philocles Hagnonides Aristonicus Demosthenes Aristogiton, inter quas orationes tres hae aetatem tulerunt. Demosthenis causa prima in iudicium venit: XX talentum nomine scriptus erat, mille quingenti sedebant iudices, accusabant decem oratores a populo constituti. Inter quos Stratocles primo loco verba fecit, altero is cui Dinarchus hanc orationem composuit, qui quisnam fuerit ignoratur. Accusatorum unus etiam Hyperides fuit, cuius exstant fragmenta illa lacera in Aegypto reperta; de Pythea quoque idem compertum habemus. Reus cum frustra defensionem tentavisset L talentum multa damnatus est, quam nisi statim solvisset, in vincula ut coniceretur sententiae additum. Atque ita factum est, sed paucis diebus post Demosthenes ex carcere evasit et in exilium abiit.

Or. II in Aristogitonem. Perditus civis Aristogiton et identidem iudicum sententiis damnatus Harpalicae quoque causae implicatus est: viginti minis ab Harpalo eum corruptum esse Areopagus arguebat. Reus post Demosthenem et Demadem in iudicium venit, iracundia populi illorum poena iam magnam partem expleta; quo factum est ut indicio absolveretur*). Oratio, quam mutilam nos habere dudum perspectum est, Maetznero et ipsa $\delta \varepsilon v \tau \varepsilon \rho o$ $\lambda o y la$ fuisse videtur, mihi principe loco habitam esse magis probatur. Etenim una erat causa omnium eorum quorum nomina Areopagus detulerat; itaque qui ex his non primo loco in iudicium arcessiti sunt, in eos eodem fere modo perorandum erat quem in $\delta \varepsilon v \tau \varepsilon \rho o \lambda o y la gitur$ huius quoque orationis forma est; sed praeterea

*) Si quidem fides praestanda ei qui epistulam tertiam quae Demosthenis dicitur composuit (§ 37. 41).

XIX

ARGUMENTA ORATIONUM.

quaedam inesse videntur quae principali magis accusatori primaeque orationi conveniant*)

Or. III in Philoclem, Philocles practor Piraeeo praefectus cum populo recepisset se Harpali classem portum intrare prohibiturum esse, postea illum una triremi advectum intromisit. Quod cum eum pecunia corruptum fecisse vulgo arguerent, ipse de se quaestionem Areopago mandavit, qui inter ceteros illius quoque nomen apud populum detulit. Itaque populiscito primo loco Philocles reus factus**) post damnatos complures alios in iudicium venit. Neque illum vel priora merita vel innocentia vitae tutari potuerunt, quominus iudicum sententiis damnatus in exilium abire cogeretur ****). Oratio Dinarchi a Maetznero et ipsa δευτερολογία putatur: id quod ut minime certum, ita aliquanto quam in altera oratione probabilius est. In fine pauca deesse videntur.

*) § 5 $\mu\eta$ τῶν παο ἐμοῦ λόγων ἀπούειν ζητήσητε κτί. — 7 ἐἀν δ' ἕπαστος ἡμῶν βραχέα εἰπῶν παταβῆ: quid igitur prior ille orator, si fuit, fecerat? omniane copiose explicaverat? cur igitur hic noster id non urget? an breviter perstrinxerat? at id si sumimus, omnem nobis ipsi causan eripimus cur hanc orationem δευτερολογίαν putemus. Ct etiam 8 sqq.

etiam 8 sqq. **) Cf. § 14 cum explicatione Meieri (Allg, Litteratur ztg. 1843 p. 465 sq.).

***) Teste eadem epistula Demosthenica tertia (§ 32).

XX

ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

Ο μέν δημαγωγός ύμιν, δ Άθηναιοι, και θανάτου τετιμημένος έαυτω έαν έξελεγχθη ότιουν είληφώς παρ' Αρπάλου, ούτος φανερώς έξελήλεγκται δώρα είληφώς παρά τούτων οἶς έναντία πράττειν έφη τον άλλον χρόνον. πολλών δ' ύπο Στρατοκλέους είσημένων και των πλείστων προκατειλημμένων κατηγορημάτων, και περί μεν αύτης της άποφάσεως της έξ Αρείου πάγου βουλής δικαίας και άληθείς άποδείξεις είσηχυίας, περί δε των άχολούθων τούτοις Στρατοκλέους είρηκότος και τὰ ψηφίσματα άνεγνωκότος ήδη τὰ περί τούτων, ὑπόλοιπον ἡμῖν, ώ2 Αθηναΐοι, και ταῦτ' ἀγωνιζομένοις ἀγῶνα τηλικοῦτον ήλίκος ούδε πώποτε γέγονε τη πόλει, κοινή πασιν ύμιν παρακελεύεσθαι, πρώτον μέν τοις λοιποις ήμιν συγγνώμην έχειν, αν των αύτων ένίοις περιπίπτωμεν ού γὰρ Γνα ἐνογλῶμεν ὑμᾶς, ἀλλ' Γνα μᾶλλον όργίζησθε παροξυνόμενοι, δίς περί των αύτων έρου-

ΔHM.NOTΣ A pr. corr.².

AHM.NOT2 A pr. corr.². 1. Verba ό μὲν δημ. ὑμῶν ut initium orationis affert Dionys. Dinarch. c. 10. — ὑμῶν Taylor, sed cf. § 53; Aesch. 3. 73 (Mr.). — καὶ θανάτου] ὁ θαν. Kl. — ἐἀν rec. N. (ci. Wolf. Tayl.): ἕνα (ῆν cum Steph. Bk.). 2. malim cum Hi. γέγονεν ἐν τῆ πόλει. — τοῖς λοιποῖς ἡμῖν N Mr.: ἡμῖν τοῖς λοιποῖς. — μᾶλλον ὀοχίζησθε N Mr.: οοχ. μᾶλλον. — παοοξυνομ.. pr. A corr.²; παοοξυνώμενοι N num igitur ἕνα μᾶλλον [ὀγ.] παοοξύνωμεν?

DINARCHI OR.

DEINAPXOT

2

μεν -, έπειτα μή προίεσθαι τὰ κοινα της πόλεως άπάσης δίκαια, μηδε την κοινήν σωτηρίαν άντικατ-3 αλλάξασθαι των του πρινομένου λόγων. όρατε γάς. ω Άθηναΐοι, ότι παρά μεν ύμιν Δημοσθένης ούτοσι πρίνεται, παρά δε τοις άλλοις ύμεις οι σποπούσι τίνα ποτε γνώμην έξετε περί των τη πατρίδι συμφεούντων, και πότερον τας ίδίας τούτων δωροδοκίας καί πονηρίας άναδέξεσθε είς ύμας αύτούς. η φανεούν πάσιν άνθρώποις ποιήσετε διότι μισείτε τούς κατά της πολιτείας δώρα λαμβάνοντας, και ούχ ίν άφητε ζητείν προσετάξατε τη έξ Αρείου πάγου βουλη, άλλ' ίνα άποφηνάντων τούτων ύμεις τιμωρή-4 σησθε των άδικημάτων άξίως. νυνί τοίνυν τουτα έφ' ύμιν έστι. ψηφισαμένου γαο του δήμου δίκαιον ψήφισμα, και πάντων των πολιτών βουλομένων εύοείν τίνες είσι των όητόρων οι τολμήσαντες έπι διαβολή και κινδύνω της πόλεως γρήματα παρά Αρπάλου λαβείν, και πρός τοίτοις ψηφίσματα γράψαντος ώ Δημόσθενες σοῦ (κατὰ σαυτοῦ) και έτέρων πολλών, ζητείν την βουλήν περί αυτών, ώς αύτη πάτριος έστιν, εί τινες είλήφασι παρά Αρπάλου γουσίον. 5 ζητεϊ ή βουλή, ούκ έκ των προκλήσεων μαθούσα το δίκαιον, ούδε την άλήθειαν και την πίστιν την πατρίαν αύτῆς ἐπὶ σοῦ καταλῦσαι βουλομένη, ἀλλ' ὅπερ καί αύτοι οι Άρεοπαγίται είπου, προορώσα (μέν) ή

3. αναδέξεσθε ci. Steph.: αναδέχεσθε.

4. ψηφίσματα ci. Dobr.: ψήφισμά N sec. Thurl., ψήφισμα N^m et cum eodem Dobr. Mr., ψήφισμά τι v. Cí. § 82 sqq.

§ 82 sqq. 5. $\xi_{2}^{\ell}\eta\tau\epsilon\iota$ susp. Bait. — num $\dot{\epsilon}\kappa \tau \tilde{\omega}\nu$ ($\sigma \tilde{\omega}\nu$) $\pi \varrho onl.$? cf. autem 6 et Hyp. I, col. 7. 28. — $\pi \alpha \tau \varrho (\alpha \nu \text{ scripsi: } \pi \epsilon \varrho l. - \alpha \dot{\nu} \tau \eta \varsigma$ Bk.: $\alpha \dot{\nu} \tau \eta \varsigma$. — $\mu \dot{\epsilon}\nu$ addi iubet R. —

ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

Βουλή ω ανδρες την τούτων ίσχυν και την έν τω λέγειν και πράττειν δύναμιν, ούχ ολομένη δε δείν ούδεμίαν ύπολογίζεσθαι των περί αύτης έσομένων βλασφημιών, εί τις μέλλει τη πατρίδι αὐτη αἰτία μοχθηρά και κίνδυνος έσεσθαι. τούτων, ώς έδόκει 6 τω δήμω, καλώς και συμφερόντως πεπραγμένων αίτίαι νῦν καὶ προκλήσεις καὶ συκοφαντίαι παρά Δημοσθένους ηχουσιν, έπειδη ούτος αποπέφανται είκοσι τάλαντα έχων χουσίου και ή των έκ προνοίας φόνων άξιόπιστος ούσα βουλή το δίκαιον και τάληθές εύρειν, και κυρία δικάσαι περί τε του | σώματος και 91 τής ούσίας έκάστου των πολιτών, και τοις μεν βιαίω θανάτω τετελευτηχόσι βοηθήσαι, τούς δε παράνομόν τι των έν τη πόλει διαπεπραγμένους έκβαλειν η θανάτω ζημιώσαι, νῦν ἐπὶ τοῖς κατὰ Δημοσθένους αποπεφασμένοις χρήμασιν άκυρος έσται του δικαίου:

Ναί κατέψευσται γὰο ἡ βουλὴ Δημοσθένους τ τουτὶ γάο ἐστιν ὑπεοβολὴ τοῦ πράγματος. σοῦ κατέψευσται καὶ Δημάδου; καθ' ὡν οὐδὲ τἀληθὲς εἰπεῖν, ὡς ἔοικεν, ἀσφαλές ἐστιν; οἶ πολλὰ πρότερον τῶν κοινῶν ἐκείνῃ ζητεῖν προσετάξατε καὶ διὰ τὰς γενομένας ζητήσεις ἐπηνέσατε; οῦς δ' ἡ πόλις ἅπασα οὐ δύναται ἀναγκάζειν τὰ δίκαια ποιεῖν, κατὰ τούτων ἡ βουλὴ ψευδεῖς ἀποφάσεις πεποίηται; ὡ Ἡρά-

ή βουλή abesse malim. - περί αύτῆς Bk.: περί αὐτῆς. αὐτῆ Bait.: αὐτῆς (αὐτοῖς cum BL Bk. Mr.).

6. τάληθές scripsi coll. § 11. 54: άληθές. – περί τε scripsi: τε περί. – ovolaş scripsi: ψυχης, quod om. N. – έκβάλλειν pr. A.

 ζητείν] σφαλερώς Ν. — ἐπηνέσατε] ἀπηλάξατε Ν. ἀναγκάζειν Ν Μr.: ἀναγκάσαι. — ψευδεῖς τὰς ἀποφάσεις Ν Mr.

AEINAPXOT

4

8 κλεις. διὰ τί οὖν ἐν τῷ δήμῷ συνεχώφεις, ὡ Δημόσθενες, ἐὰν ἀποφήνη (κατὰ) σοῦ ἡ βουλή, θάνατον ἑαυτῷ τὴν ζημίαν; καὶ διὰ τί πολλοὺς ἀνήφηκας σὐ ταζς τῆς βουλῆς ἰσχυφιζόμενος ἀποφάσεσιν; ἢ ποξ νῦν ἐλθὼν ὁ δῆμος ἢ τίσι προστάξας ζητεῖν πεφὶ τῶν ἀφανῶν καὶ μεγάλων ἀδικημάτων εὕφη τὴν ἀλή-9 θειαν; τὸ μὲν γὰφ συνέδφιον τὸ πφότεφου εἶναι δο κοῦν πιστὸν σὺ καταλύεις ὁ δημοτικὸς εἶναι φάσκων, ὡ τὴν τῶν σωμάτων φυλακὴν ὁ δῆμος παρακατα-θήκην ἔδωκεν, ὡ τὴν πολιτείαν καὶ δημοκρατίαν πολλάκις ἐγκεχείφικεν, ὅ διαπεφύλαχε τὸ σὸν σῶμα τοῦ βλασφημεῖν πεφὶ αὐτοῦ μέλλοντος πολλάκις, ὡς σὺ φής, ἐπιβουλευθέν, ὅ φυλάττει τὰς ἀποφοήτους δήκας, ἐν αἶς τὰ τῆς πόλεως σωτήφια κεῖται.

10 Δίκαια μέν οὖν, δίκαια τρόπον γέ τινα πάσχει τὸ συνέδριον εἰρήσεται γὰρ ἂ γινώσκω. δυοίν γὰρ Φάτερον ἐχρῆν αὐτούς, ἢ καὶ τὴν προτέραν ζήτη των τὴν ὑπέρ τῶν τριακοσίων ταλάντων τῶν παρὰ τὰν Περσῶν βασιλέως ἀφικομένων ζητεῖν, καθάπερ συνέταξεν ὁ δῆμος, ἕνα τότε δόντος δίκην τοῦ θηρίου τούτου, καὶ τῶν μερισαμένων ἐκεῖνα τὰ χρήματα φανερῶν γενομένων, καὶ τῆς περὶ Θηβαίους προδοσίας ἐξελεγχθείσης ἢν οὖτος προδέδωκεν, ἀπηλλάγμεθα 11 τούτου τοῦ δημαγωγοῦ δίκην ἀξίαν δόντος ἢ εί

8. ἐν τῷ δήμφ] ἐν τῷ τότε Ν (ἐν τῷ δήμφ τότε susp. Mr.). — (κατα) σοῦ ci. Wolf. Emp.: σου. — σαυτῷ Κl. — ποτ R.: ποῦ (quod retin. Mr.).

9. είναι δοχούν Ν Μ... 9. είναι δοχούν Ν Μ..: δοχούν είναι. — έγκεχείοιχευ Α corr.: έγκεχείοηκεν. — ο διαπεφύλαχε cum Wolf. R.: δ διαπεφύλακε Ν^m, φ διαπεφύλακε v. — ο φυλάττει Ν Wolf. R.: φ φυλ. — θήκας ci. Wolf.: διαθήκας v., άποθήκας Ν Mr.

10. προσέταξεν Bait., quod mal. etiam Mr.

ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

ταῦθ' ὑμεῖς ἐβούλεσθε Δημοσθένει συγχωρείν καί πολλούς έν τη πόλει τούς καθ' ύμων δωροδοκήσοντας είναι, την περί των νυν αποπεφασμένων ζήτησιν γρημάτων μή προσδέγεσθαι, πειραν ύμων έν τοις πρότερον είληφότας. ὅπου γε ούτω καλώς και δικαίως της άποφάσεως της κατά τούτου και των άλλων νυνί γεγενημένης, και της έξ Αρείου πάγου βουλής ούτε την Δημοσθένους ούτε την Δημάδου δύναμιν υποστειλαμένης, άλλα το δίχαιον αυτό χαί τάληθές προύργιαίτερον πεποιημένης, ούδεν ήττον 12 περιέρχεται Δημοσθένης περί τε της βουλής βλασφημών και περί έαυτου λέγων οίσπερ ίσως και πρός ίμας αυτίκα χρήσεται λόγοις έξαπατων ύμας, ώς ,ένω Θηβαίους ύμιν έποίησα συμμάχους." ούκ, άλλά τό κοινή συμφέρον άμφοτέραις έλυμήνω ταζς πόλεσιν, ω Δημόσθενες. .έγω παρέταξα πάντας είς Χαιοώνειαν." ούκ, άλλα έλιπες μόνος αυτός την έκει τάξιν. ...έγω πολλάς ύπεο ύμων έπρέσβευσα πρεσβείας." έφ' οίς ούκ οίδ' ο τί ποτ' αν έποίησεν η 13 τίνας αν είπε λόγους, εί συνέβη κατορθώσαι αὐτῷ ά συνεβούλευσεν, ός έπι τοις τοιούτοις άτυγήμασι καί κακοίς απασαν έπεληλυθώς την οίκουμένην όμως άξιοι δωρεώς αύτω δεδόσθαι τως μεγίστας, λαμβάνειν δώρα κατά τῆς πατρίδος και λέγειν και πράτ-

11. δωφοδοιήσαντας pr. A et Z. — προσδέχεσθαι] αποδέχεσθαι pr. A, corr. a pr. m. — ὅπου γε Ald.: ὅπου γὰφ codd. (quod def. Wm.).

12. οίσπες ίσως R.: οίς περισσώς.

13. έφ' αίς R Fr. — έποίησεν ΝΑ Bk.: έποίει. — κατοφθ. αύτῶ Bk. Schm. cum codd. praeter N. — öς Tayl. R.: ċ. — malim τοσούτοις. — αὐτῶ δεδ. Bk.: αὐτῷ δεδ. κατά ... τῆς Α. — malim πράττειν (ἐξείναι).

<u>AEINAPXOT</u>

14 τειν κατα του δήμου α αν βούληται. και Τιμοθέω μέν, ώ Άθηναζοι, Πελοπόννησον περιπλεύσαντι καί την έν Κερχύρα ναυμαγίαν νικήσαντι Λακεδαιμονίους και Κόνωνος υίει του τους Έλληνας έλευθεοώσαντος και Σάμον λαβόντι και Μεθώνην και Πύδναν και Ποτίδαιαν και ποος ταύταις έτέρας είκρσι πόλεις, ούκ έποιήσασθε υπόλογον, ούδε της τότε ένεστώσης πρίσεως ούδε των δρπων, ούς δμωμοπότες 92 έφέρετε την ψηφου. | άντικατηλλάξασθε τας τοιαύτας εύεργεσίας, άλλ' έχατον ταλάντων έτιμήσατε. ότι χρήματ' αὐτὸν Άριστοφῶν ἔφη παρὰ Χίων εἰληφέναι 15 και Ροδίων τον δε κατάπτυστον τούτον και Σκύθην - έξάγομαι γάρ -, δν σύγ είς άνηρ άλλά πασα ή έξ Αρείου πάγου βουλή ζητήσασα άποπέφαγκε χρήματα έχειν καθ' ύμων, και ός άποπέφανται μισθαρνών και δωροδοκών κατά της πόλεως και ταύτα έξελήλεγκται, τούτον ού τιμωρησάμενοι παράδειγμα ποιήσετε τοις άλλοις; ος ούκ έκ των βασιλίκών μόνον είληφώς γουσίον φανερός έστιν, άλλά και έξ αύτης της πόλεως κεχοηματισμένος ό νυν ούδε των ύπο Αρπάλου κομισθέντων γρημάτων είς 16 την πόλιν αποσχόμενος. καίτοι τι μέρος έστι των ύπο Τιμοθέου πεπραγμένων άγαθών ας Δημοσθένης έπρέσβευσεν είς Θήβας πρεσβείας; η τίς ούκ αν κα-

14. cf. or. 3, 17. — Λακεδαιμ. νικήσαντι or. 3. — λαβόντι S. Turr. (ita N et pr. A or. 3): λαβόντος. — ούκ] ουδεν τούτων or. 3, et hic quoque Mr. ουδεν mavult. — ουδε των δ.] και των δ. or. 3. — φέρετε in or. 3 NAB. — άντικαταλλάξασθαι codd. — αυτον Άριστοφῶν Gruter. Dobr. Turr. coll. or. 3: αυτός.

15. ἀλλ' απασα mal. Wm. — ἀποπέφαγκεν Ν^m. — καὶ ὅς] καὶ ὡς pr. A⁴. — μόνος ΑΖ. — ὀ νῦν] καὶ νῦν mal. Mr.

ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΤΣ.

ταγελάσειεν ύμῶν τῶν τοῦτο τολμώντων ἀχούειν, ἀντιθεὶς ἐφ' αἶς οὖτος σεμνύνεται πράξεσιν ἐχείνας ἂς Τιμόθεος ὑμᾶς καὶ Κόνων εἰεργέτησαν; ἀλλὰ γὰρ οὐ πρὸς τοῦτο τὸ κάθαρμα παραβάλλειν δεῖ τοὺς ἄξια καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν προγόνων ὑπὲρ ὑμῶν πράξαντας. παρασχόμενος οὖν τὸ ψήφισμα τὸ Τιμοθέφ γενόμενον πάλιν ἐπὶ τοὺς περὶ τούτου λόγους βαδιοῦμαι. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ο τοιούτος ὦ Δημόσθενες πολίτης, ὅς δικαίως 17 αν καὶ συγγνώμης καὶ χάριτος ἐτύγχανε παρὰ τῶν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις συμπεπολιτευμένων, οὐ λόγοις ἀλλ' ἔργοις μεγάλα τὴν πόλιν ἀγαθὰ ποιήσας, καὶ διαμείνας ἐπὶ τῆς (αὐτῆς) πολιτείας καὶ οὐκ ἄνω καὶ κάτω μεταβαλόμενος ὥσπερ σύ, ἐτελεύτησεν οὐ τηλικαύτας τὸν δῆμον αἰτήσας δωρεὰς ὥστε τῶν νόμων εἶναι κρείττων, οὐδ' οἰόμενος δεῖν τοὺς ὀμωμοκότας κατὰ τοὺς νόμους οἰσειν τὴν ψῆφον ἅλλο τι προυργιαίτερον ποιεἴσθαι τῆς εὐσεβείας, ἀλλ' ὑπομένων κατακρίνεσθαι, εἰ δόξειε τοῖς δικασταῖς, καὶ οὐ καιροὺς λέγων, οὐδ' ἕτερα φρονῶν καὶ δημηγορῶν.

Ούκ αποκτενείτε, ανδρες Αθηναίοι, τον μιαρόν 18

16. τοῦτο] τούτου ci. R. — πράξεις pr. A. — εὐερχέτησαν Ν^mABL Bk.: εὐηργ. — οὐ] ὁ Ν^m. — ΨΗΦΙΣΜΑ οm. A^dM.

17. ω] ό Α. – συμπεπολιτευμένων Ν Fr.: συμπολιτευομένων. – ἐπὶ τῆς (αὐτῆς) πολιτείας Cb. – μεταβαλόμενος cum R. Turr.: μεταβαλομένους Α^d pr.; μεταβαλόμενος v. – ώμωμοκότας Α pr. corr.². – vv. αλλο-εὐσεβείας add. N et corr.² (?) Α Bk. – πουργιαίτερον pr. Ν. – κατακρίνεσθαι cum Wolf. Turr.: καὶ κρίνεσθαι. – καιρούς λέγων] cf. § 31.

18. avdges NaAB Turr. : a avdges. cf. §§ 27.29.41.64.95.107.

AEINAPXOT

τούτον άνθρωπον, ός πρός έτέροις πολλοίς και μεγάλοις άμαρτήμασι και την Θηβαίων πόλιν περιείδεν άνάστατον γενομένην, τριαχόσια τάλαντα λαβών είς την έχείνων σωτηρίαν παρά του Πεοσών βασιλέως. καί 'Αρκάδων ήκόντων είς Ισθμόν και την μέν παρά Αντιπάτρου πρεσβείαν απρακτον αποστειλάντων, την δέ παρά Θηβαίων των ταλαιπώρων προσδεξαμένων. οί κατά θάλατταν μόλις άφίκοντο πρός έκείνους, ίκετηρίαν έγοντες και κηρύκεια συμπεπλεγμένα, ώς 19 έφασαν, έχ τῶν θαλλῶν], έροῦντες τοῖς Αρχάσιν ὅτι ού την πρός τούς Έλληνας φιλίαν Θηβαΐοι διαλύσαι βουλόμενοι τοις πράγμασιν έπανέστησαν, ούδ' έναντίον τῶν Έλλήνων οὐδέν πράξοντες, ἀλλὰ τὰ παρ αύτοις ύπὸ τῶν Μαχεδόνων ἐν τῆ πόλει γινόμενα φέρειν ούκέτι δυνάμενοι, ούδε την δουλείαν υπομένειν, ούδε τας ύβρεις όραν τας είς τα έλεύθερα σώ-20 ματα γινομένας, - οίς έτοίμων γενομένων των Αρχάδων βοηθείν, χαι έλεησάντων έν οίς ήσαν χακοίς, καί φανερόν ποιησάντων ότι τοις μέν σώμασι μετά Άλεξάνδρου διά τούς καιρούς άκολουθείν ήνανκάζοντο, ταῖς δ' εὐνοίαις μετὰ Θηβαίων καὶ τῆς τῶν Ελλήνων έλευθερίας ήσαν, και του στρατηγού αυτών Αστύλου ώνίου όντος, ώσπερ και Στρατοκλής είπε. καί δέκα τάλαντα αίτοῦντος ώστε ἀγαγεῖν τὴν βοή-

ηφύπεια N Mr.: ηφύπια. — νν. συμπεπλ. — Φαλλών cum S. (Ep. cr. p. 132) del. Mr.

19. τούς ante Έλλ. add. ΝΑ Βκ. — παρ' αύτοις Βκ.: παρ' αύτοις. — γινόμενα ΖΜ Βκ.: γενόμενα. — όραν τὰς Βκ.: όρῶν τὰς Ν^m; όρῶντες ν.

20. έν οἶς ήσαν ΝΑ Βk.: ἐν οἶς ήπουσαν (ἐν οῖοις ήσαν susp. Mr.). — vv. τοῖς μὲν σώμασι — ήσαν ex Isocrate expressa: v. Plat. 15. — τῆς τῶν] ταῖς τῶν pr. A corr.².

ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

θειαν τοις Θηβαίοις, και των ποεσβευτών ώς τούτον έλθόντων, ου ήδεσαν έχοντα το βασιλικου χουσίον. καί δεομένων και ίκετευόντων δούναι τα χρήματα είς την της πόλεως σωτηρίαν, ούχ ετόλμησεν ό μια- 21 ούς ούτος και άσεβής και αίσγροκερδής άπό των πολλών χοημάτων ών είχε δέχα μόνον τάλαντα δουναι, τοσαύτας δρών έλπίδας υποφαινούσας είς την Θηβαίων σωτηρίαν, άλλα περιείδεν έτέρους δόντας τούτο το άργύριον. ώσπερ και Στρατοκλής είπεν. ύπεο του πάλιν άπελθειν οίκαδε τους έξεληλυθότας Ασχάδων και μή βοηθήσαι τοις Θηβαίοις. Αρ' 22 ύμιν δοκει μικρών κακών η τών τυγόντων όλη τη 93 Ελλάδι αίτιος γεγενήσθαι Δημοσθένης και ή τούτου φιλαργυρία; η προσήκειν αυτόν ύφ' ύμων έλέου τινός τυγγάνειν τοιαυτα διαπεπραγμένον, άλλ' ού της έσγάτης τιμωρίας και ύπερ των νυν και ύπερ των πρότερου γεγενημένων άδιχημάτων; άχούσονται την κρίσιν, ω Άθηναζοι, την ύφ' ύμων έν τη τήμερον ήμέρα γεγενημένην πάντες άνθρωποι. θεωρήσουσιν ύμας τούς πρίνοντας, όπως γρήσθε τω τα τοιαύτα διαπεπραγμένω. ύμεις έσθ' οι δια πολλώ των ύπο 23 τούτου πεπραγμένων άδικημάτων έλάττω μεγάλας και απαραιτήτους ένίοις έπιτεθεικότες τιμωρίας. ύμεις Μένωνα μεν τον μυλωθρον άπεκτείνατε, διότι παίδα έλεύθερου έκ Πελλήνης έσχεν έν τω μυλώνι Θεμίστιον δε τον Αφιδυαΐου, διότι την Ροδίαν κι-

φιλαφγυρία] φυλαφχία ded. vid. pr. A^d. — καὶ ὑπὲφ
 τῶν νῦν om, Ν. — malim κέχρησθε.
 23. πολλῶν ZM et pr. A. — μυλωθρον] cf. Harp. s. v.
 (Δείναφχος ἐν τῷ κατὰ Δημ. πολλακις, ubi κατὰ Καλλισθ.

cum Mauss. Mr.; cf. lect. codd. BCG). - µvlavı S. Turr.: μύλωνι. - άφνιδναΐον pr. Ad.

DEINAPXOT

θαρίστριαν ύβρισεν Έλευσινίοις, θανάτω έζημιώσατε. Εύθύμαγου δέ, διότι την Όλυνθίαν παιδίσχην 24 έστησεν έπ' οικήματος. διὰ δὲ τοῦτον τὸν προδότην παίδες και γυναϊκες αί Θηβαίων έπι τας σκηνάς των βαρβάρων διενεμήθησαν, πόλις άστυγείτων και σύμμαχος έκ μέσης της Έλλάδος άνήρπασται, άρουται καί σπείρεται το Θηβαίων άστυ των κοινωνησάντων ύμιν του πρός Φίλιππον πολέμου. άρουται, φημί, και σπείρεται και ούκ ήλέησε, φημί, ό μιαρός ούτος πόλιν ούτως οίκτρως απολλυμένην, είς ήν έπρέσβευσεν ύφ' ύμων αποσταλείς, ής δμόσπουδος και δμοτράπεζος πολλάκις γέγονεν. ην αυτός φησι σύμμαγον ύμιν ποιήσαι, άλλά πρός ούς εύτυγουντας πολλάχις ήλθε, τούτους άτυγουντας προδέδωκεν. 25 κάκείνοι (μέν), ως οί πρεσβύτεροι λέγουσι, καταλελυμένης της δημοχρατίας της παρ' ήμιν και συνάγοντος έν Θήβαις Θρασυβούλου τούς φυγάδας έπι την Φυλής κατάληψιν, και Λακεδαιμονίων ίσχυόντων και άπαγορευόντων μηδένα Αθηναίων υποδέχεσθαι μηδ' έκπέμπειν, όμως συνέπραττον τω δήμω

24. παίδες καί γυν. — διενεμήθ.] cf. Demosth. ap. Agatharch. Phot. Bibl. p. 447 a 32: παίδας δὲ καί γυναϊκας τῶν ἡγησαμένων τῆς Ἐλλάδος ἐπὶ τὰς σκηνὰς τῶν βαρβάφων διένειμε. — πολις ἀστ. — — ἀνήσπασται] ex Aesch. 3, 133. — ἀσοῦται — — πολέμου] Stratocli tribuit Agatharch. 1. c. v. 19, ubi τῶν συναγωνισαμένων ὑμίν τὸν πρ. Φ. πόλεμον. — κοινωσάντων Α pr. — ὑμίν NM Turr.: ἡμίν. — καί οὐκ ἡλέησεν, οὐκ ἡλέησε, φημί ci. R. — οῦτως οἰκτρ. ἀπ. N Mr.: οἰκτρ. οῦτως ἀπ. Dobs. cum A^d corr.?; οἰ. ἀπ. οῦτως v. — ἡς cum Wolf. R.: oἰς, quod retin. Bk, Turr. Mr. — ἐγεγόνει W. — ὑμίν NM Turr.: ἡμίν. — in vv. πολλάκις ἡλθε non immerito offendit Kl., qui πολλ. ἑλθῶν ἑκολάκενσε. — τούτοις N.

25. πάπείνοι μέν ci. Bk. – ἐπί Bk.: ἔτι pr. N ABLZM διά τε rc. N, ές v. – ίσχυόντων cum Wolf. R.: ἰσχόντων. –

την κάθοδον και το πολλάκις άνεγνωσμένου παρ' ύμιν έψηφίσαντο ψήφισμα, μή [περι]όραν έάν τις υπλα διά της χώρας [της] 'Αθηναίων έχων πορεύηται ούτος δε ό ποινόν αύτον τοις συμμάχοις, ώς 26 αυτίκα φήσει, παρέχων ούδεν τοιούτον έπραξεν. ούδε των γοημάτων ών ελαβεν είς την τούτων σωτηρίαν ούδεν ήθέλησε προέσθαι. ών ύμεις ώ άνδρες μνησθέντες, και τὰ ἀτυγήματα τὰ γινόμενα διὰ τους προδότας θεωρήσαντες έν ταις Όλυνθίων και Θηβαίων συμφοραζς, ύπερ ύμων αύτων όρθως νυνί Βουλεύεσθε, καί τούς δωροδοκείν έθέλοντας κατά της πατρίδος άνελόντες έν ύμιν αύτοις και τοις θεοίς τὰς έλπίδας της σωτηρίας έχετε. μόνως γαρ 27 ούτως, άνδρες Άθηναζοι, μόνως και τους άλλους ποιήσετε βελτίους, έαν τούς ένδόξους των πονηρών έξελέγξαντες πολάσητε των άδιπημάτων άξίως. τους μέν γαο τυγόντας των κοινομένων, όταν άλωσιν. ούδεις οίδεν ούδε ζητεί πυθέσθαι τί πεπόνθασι τούς δ' ένδόξους πάντες πυνθάνονται, και τούς δικάζοντας έπαινούσιν, όταν τὸ δίκαιον μη πρόωνται ταίς των χρινομένων δόξαις. Ανάγνωθι το ψήφισμα

μή περιοφῶν codd.: coll. Plut. Pelop. 6 Lys. 27 μηδέν' ὀφῶν Schneider, [μή] περιοφῶν S. Mr.; τῆς delent S. Mr. (τῆς Θηβαίων ci. R., τῆς αὐτῶν et ipsum ci. S.). Sed praeterea eum Schneidero et Fr. verba traicienda erunt: ἐάν τις Ἀθ. ὅπλα ἔχων διὰ τῆς χ. πορ.; nisi vero omnia haec (μή – πορ.) ut interpretamentum inducenda sunt. V. S. Ep. er. p. 132.

cr. p. 132. 26. φήσει cum Wolf. R.: φησί. — τήν ante τούτων add. NA Bk. — προδόντας pr. A. 27. Cf. Lys. 14, 12. — ανδρες 'Αθ. N Mr.: ώ ανδρες

27. Cf. Lys. 14, 12. — avdges 'Ad. N Mr.: $\dot{\omega}$ avdges 'Ad. cf. § 18. — $\dot{\epsilon}\xi\epsilon\dot{\epsilon}\epsilon\dot{\epsilon}\gamma\xi\alpha\nu\tau\epsilon\varsigma$] fort. $\dot{\epsilon}\kappa\lambda\dot{\epsilon}\xi\alpha\nu\tau\epsilon\varsigma$. — $\tau\tilde{\omega}\nu$ adiπημάτων N Mr. (ut est § 3; 2, 22): $\tau\tilde{\eta}s$ πονηgίας (quod extat 3, 11). — Ψ HΦIΣMA post $\Theta\eta\beta\alpha\dot{\epsilon}\omega\nu$, MAPTTPIAI post μαρτυρίας transp. Schm.

το Θηβαίων. λέγε τας μαρτυρίας. άναγίνωσκε τας έπιστολάς.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

28

Μισθωτός ούτος, ω Άθηναῖοι, μισθωτός ούτός έστι παλαιός. ούτος ην ό την πρεσβείαν την παρά Φιλίππου πορευομένην ώς ήμας έχ Θηβών χαλέσας. καί τοῦ λυθήναι τὸν πρώτον πόλεμον αίτιος γενόμενος ούτος Φιλοχράτει συναπελογείτο τω γράψαντι πρός Φίλιππου είρήνην, δι' ην ύμεις έκεινου έξεβάλετε, και ζεύγη τοις πρέσβεσιν έμισθώσατο τοις μετά Αντιπάτρου δευρ' έλθουσιν, άναλαμβάνων αυτούς και τι κολακεύειν τούς Μακεδόνας πρώτος είς 29 την πόλιν είσαγων. μη αφητε, ανδρες Αθηναζοι, μη άφητε του έπι τοις της πόλεως και των άλλων Έλ-94 λήνων | άτυχήμασιν έπιγεγραμμένον άτιμώρητον. είλημμένου έπ' αύτοφώρω δώρα έχουτα κατά της πόλεως, μηδε της άγαθης τύχης ύμας έπι το βέλτιου άγούσης, και τον μεν έτερον των την πατρίδα λελυμασμένων έκ της πόλεως έκβεβληκυίας, τούτον δ' ύμιν άποκτειναι παραδούσης, αύτοι τοις πάσι συμφέρουσιν έναντιωθήτε, άλλά μετοιωνίσασθε τάς της πόλεως πράξεις, είς τούτους τοὺς ήγεμόνας τὰς άτυ-30 χίας τρέψαντες. είς ποΐον γαρ καιρου αποθήσεσθε τούτον ύπολαβόντες χρήσιμον ύμιν αύτοις έσεσθαι:

28. Φιλίππου Ν A^d Bk.: τοῦ Φιλίππου Μ et v. aute Bk. cf. 74. 80. — ἐκκαλέσας Α pr. — συναπελογείτο Wm. Mr. coll. Aesch. 3, 62; 2, 14: συνανελογείτο codd.; συνανε-ROLVOL. Ald. (ovvenouvol. cum R. Bk., ovvouol. Turr.). 29. ἄνδρες N Mr.: ὦ ἄνδρες. cf. § 18. — τοῖς τῆς NA R.: τῆς (τοῖς ZM). — ὑμῶς S. Turr.: ἡμῶς. — ἀτυχ' NM Mr.: αποτυγίας.

έχοι τις αν είπειν η ύμων η των περιεστηκότων, είς ποία ούτος πράγματα είσελθών η ίδια η κοινά ούκ άνατέτραφεν; ούκ είς μεν την Αριστάρχου οικίαν είσελθών, βουλεύσας μετ' έκείνου τον Νικοδήμω θάνατον κατασκευασθέντα, δν ίστε πάντες, έξέβαλε του Αρίσταρχον έπὶ ταῖς αἰσχίσταις αἰτίαις; καὶ τοιούτω φίλω Δημοσθένει έχρήσατο, ώστε δαίμονα αύτῶ τοῦτον και των γεγενημένων συμφορών ήγεμόνα νομίσαι προσελθείν; ούκ έπειδή τω δήμω συμβουλεύειν 31 ήσξατο, ώς μήποτε ώφελεν — ἀφήσω γὰρ αὐτοῦ τὰ ίδια ό γαρ γρόνος οι κ έπιδέγεται μακρολογείν -. άγαθον μεν απλώς είπειν ούδεν γέγονε τη πόλει, έν πινδύνοις δε καί κακοῖς και άδοξία πασα ή Έλλάς. ού μόνον ή πόλις, καθέστηκε; και πλείστοις καιροίς έν ταις δημηγορίαις γρώμενος απαντας άφηκε τους ύπεο ύμων καιρούς; και έν οίς τις αν φιλόπολις άνηρ και κηδεμών της πόλεως προείλετό τι πράξαι, τοσουτον έδέησεν ὁ δημαγωγὸς καὶ χρήσιμος αὐτίκα φήσων ύμιν γεγενήσθαι πράξίν τινα προφέρειν, ώστε καί τούς πράττοντας ύπερ ύμων τι της αύτου τύχης άνέπλησεν. απήρε Χαρίδημος πρός τον Περσών βα- 32 σιλέα, χρήσιμος υμίν ου λόγοις άλλ' ξογοις βουλόμενος γενέσθαι, και τοις ίδίοις τοις έαυτου κινδύνοις ύμτν και τοις άλλοις Έλλησι βουλόμενος την σωτηρίαν

30 init. cf. Aesch. 3, 158. — ἔχει Ν^m. — εἰς μὲν τὴν Αριστ. μτέ.] cf. Aesch. 2, 166.

31. $\delta v \delta \delta z \varepsilon \tau \alpha \iota$ cum Wm. mal. Mr. — δv ante $\varkappa v \delta$. om. N^m et pr. A. — $\dot{\alpha} \delta \delta \delta t \alpha \varsigma$ N Mr. $\pi \tilde{\alpha} \sigma \alpha$ om. N (quod prob. Fr.). — $\varkappa \alpha \iota \rho \sigma \delta \varsigma$] cf. 17 extr. — $\varkappa \alpha \iota$ ante $\delta v \sigma \delta \varsigma$ om. N et pr. A corr.² Fr. — $\tau \eta \varsigma \pi \delta t \varepsilon \sigma \varsigma$ add. N Mr. — $v \mu \tilde{v} v$ NLZM R.: $\eta \mu \tilde{v}$. 32. $\tau \delta v$ Itegrav J tav Itegrav N. — $\tau \sigma \delta \varsigma$ idolag $\tau \sigma \delta \varsigma$ $\epsilon \alpha v \tau \sigma \delta$] cf. Isocr. 4, 77; And. 3, 37. — $v \mu \tilde{v} v$ Wolf Bk.: $\eta \mu \tilde{v}$.

παρασκευάσαι περιιών ούτος κατά την άγοραν έλονοποίει και των πραττομένων είσεποίει κοινωνόν αύτόν ούτω κατέστρεψεν ή τύγη ταυτα ώστ' έναντία 33 γίγνεσθαι τοις προσδοκωμένοις. έξέπλευσεν Έφιάλτης μισών μέν τούτον, άναγκαζόμενος δε τών πραγμάτων ποινωνείν άφείλετο παι τουτον ή τύγη της πόλεως. Εύθύδικος προηρείτο τας ύπερ του δήμου πράξεις έφη τούτω Δημοσθένης φίλος είναι (καί) ούτος απώλετο. και ταῦθ' ὑμεῖς ὑρῶντες και έπιστάμενοι πολύ βέλτιον η έγω ού λογίζεσθε, ού σχοπείσθε ποὸς ὑμῶς αὐτούς, τεκμαιρόμενοι τὰ μέλλοντα έκ των γεγενημένων, ότι ούδεν ούτος χρήσιμος άλλ 34 η τοις έγθροις κατά της πόλεως; συστήσαι παρασκευήν έτέραν οία έναγχος έγένετο, ότε Δακεδαιμόνιοι μεν απαντες έξεστράτευσαν, Αγαιοί δε και Ήλειοι των πραγμάτων έκοινώνουν, υπήργον δέ ξένοι μύριοι, Άλέξανδρος δέ, ώς οι λέγοντες, έν Ινδοις ήν, ή δε Έλλας απασα δια τους έν έχαστη των πόλεων προδότας άχθομένη τοῖς παροῦσι πράγμασιν ήσμένει μεταβολήν τινα των παρεστηκότων κακών. 35 τί ούν; έν τούτοις τοις καιροίς Δημοσθένης τίς ήν ό τοῦ συμβουλεῦσαι καὶ γράψαι κύριος καὶ φήσωι αυτίκα δή μισείν τα καθεστηκότα πράγματα; έω γάρ

περιιών NA et cum Wolf. R.: περιών B. περί ών v. - ώστ

περίων ΝΑ et cum wolf. Κ.: περίων Β, περίων Υ. — αυτ έναντία Bait. Turr.: ώς τάναντία. 33. (καί) ούτος ci. Κ. — πολύ] πολλοί pr. Ν. 34. Lacunam ante συστῆσαι statuit Mr., post έγένετο S. — παρασκευήν Ν^m Mr.: κατασκευήν. — ἕναγχος Cb.: ἐπ΄ Αἰγὸς (ἐπ΄ ^{*}Αγιδος cum Wesseling. Mr.). cf. autem Aesch. 3, 165. — ὡς οί ἀγχιστα (immo ἐγγύτατα) λέγοντες Bait coll. Isoer. 9, 28; ὡς ἦσαν οἱ λέγ. ci. R., ὡς σὺ ἕλέγες ci. Mr. - τών παρεστ. κακών NMr.: τών κακών τών περιεστ κότων (παρεστ. AB Turr.).

τούς άλλους κινδύνους. ἕγραψάς τι περί τούτων [κινδύνων]; συνεβούλευσας; ἐπόρισας χρήματα; μικρόν τι χρήσιμος ἐγένου τοῖς ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας πράττουσιν; οὐδ' ὅτιοῦν, ἀλλὰ περιήεις κατασκευάζων λογοποιούς, καὶ παρ' αὑτῷ γράφων ἐπιστολήν, καὶ καταισχύνων τὴν τῆς πόλεως δόξαν, ἐκ τῶν δακτύλων ἀναψάμενος περιεπορεύετο, τρυφῶν 36 ἐν τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς, καὶ ἐπὶ φορείου κατακομιζόμενος τὴν εἰς Πειραιᾶ ὅδόν, καὶ τὰς τῶν πενήτων ἀπορίας ὀνειδίζων. εἶθ' οὖτος εἰς τοὺς μέλλοντας ὑμῖν καιροὺς ἔσται χρήσιμος, παραβεβηκώς ἅπαντας τοὺς παρεληλυθότας; τοιούτων, ὡ δέσποινα Ἀθηνᾶ καὶ Ζεῦ σῶτερ, συμβούλων καὶ ἡγεμόνων ὥφελον τυχεῖν οἱ πολεμήσαντες | τῆ πόλει, καὶ μη- 95 δεπώποτε βελτιόνων.

Οὐκ ἀναμνήσεσθε ὡ ἄνδρες τὰς τῶν πρεσβυτέ- 37 ρων πράξεις, οῦ πολλῶν καὶ μεγάλων κινδύνων καταλαμβανόντων τὴν πόλιν ἀξίως τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἑαυτῶν ἐλευθερίας καὶ τῆς δόξης τῆς δικαίας ὑπὲρ τῶν τοῦ δήμου συμφερόντων ἐκινδύνευσαν; ὧν τοὺς μὲν ἀρχαίους ἐκείνους μακρον ἂν εἴη λέγειν,

35. หเขอข์ของร del. Fr.; หลเดอง์ร mal. Mr. cf. Demad. § 11. — τούτων [κινδ.] ci. Bk. Fr.: του τῶν κινδ. (τούτων τῶν κινδ. Turr. cum Wm.; τούτων τῶν καιφῶν ci. Mr.). πεφιήει Fr. — vv. καὶ παφ' αὐτῷ γο. (γεγοαφῶς ci. Mr.) έπ. post δόξαν transp. Mr. — ἐπιστολάς malim coll. Aesch. 3, 164: τὰς ἐπιστολάς ἅς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων πεφιήεις.

36. πεφιεποφεύετο Fr. — φοφίου Ν. — ὄφελον Ν et pr. A corr.². — τη πόλει ci. Steph. Wolf.: την πόλιν. μηδεπώποτε scripsi: μηδέποτε.

37. πολλών και μεγάλων scripsi: μεγάλων και πολλών. cf. ad § 109. – δικαίας] οίκείας Markl., παλαιάς Bk., άφχαίας S., ίδίας Mr. – δήμου N Mr.: δημοσίου. –

Αριστείδην και Θεμιστοκλέα, τους ορθώσαντας τα τείχη της πόλεως και τους φόρους είς ακρόπολιν άνενεγκόντας παο' έκόντων και βουλομένων των 38 Έλλήνων, άλλά ταυτί τα μικρόν πρό της ήμετέρας ήλικίας γεγενημένα ύπο Κεφάλου του δήτορος καί Θράσωνος του Έρχιέως και Ήλείου και Φορμισίου και έτέρων άνδρων άγαθων, ών ένίων έτι και νύν ξη (καί) τὰ σώματα. τούτων γὰο οί μέν φρουρουμένης ύπο Λακεδαιμονίων της Καδμείας βοηθήσαντες τοις είς Θήβας κατιούσι των φυγάδων τοις ίδίοις πινδύνοις ήλευθέρωσαν πόλιν άστυγείτονα 39 καί πολύν χρόνον δουλεύουσαν, οί δὲ πείσαντες έξελθείν ύμῶν τοὺς προγόνους. Κεφάλου τὸ ψήφισμα γράψαντος, ός ου καταπλαγείς την Λακεδαιμονίων δύναμιν, ούδε λογισάμενος ότι το πινδυνεύειν και το γράφειν ύπερ της πόλεως έπισφαλές έστιν, έγραψεν έξιέναι βοηθήσοντας Άθηναίους τοις και ειληφόσι των φυγάδων Θήβας και έξελθόντων έχεισε των υμετέρων πατέρων όλίγαις ήμεραις έξεβλήθη ό Δακεδαιμονίων φοούραρχος, ήλευθέρωντο Θηβαΐοι. διεπέπρακτο ή πόλις ή ύμετέρα άξια των προγόνων. 40 έκεινοι ήσαν, έκεινοι & Αθηναίοι άξιοι σύμβουλοι και ήγεμόνες ύμων και του δήμου, μα Δί' ού τα

mal. άνορθώσαντας. 38. Έρχιέως W.: Έρχιέως. — Ήλείου cum R. Turr. : Ήλιοῦ Ν, Ήλίου ν. — καί Φορμ. Bgk. Turr. : Φορμισίου (Φορμησίου Ν). — καί ante τὰ σωμ. addidi ; cf. autem Aesch. 3, 138. — Καδριάςς Ν. 39. το ψήφ. Dobr. coll. Aesch. 3, 187; Din. 1 § 63: τούτου ψήφ. (τουτο το ψ. ci. Bk.). — ου ante κατ. om. N. — το κινδυν. om. mal. Wolf.; το συμβουλεύειν Emp.; Dem. Chers. 68 cf. Mr. — τῶν ante φυγ. om. pr. A. — ἐκείσε NA Bk.: ἐκεῖ. — Λακεδ. N Fr.: τῶν Λακεδ. — ἡλευθέφωντο ci. Bk.: ἡλευθεφοῦντο. — ἡμετέφα N^m, quod praefert Wm.

τοιαῦτα κινάδη, οῦ πεποιήκασι μὲν οὐδὲν οὐδὲ πράξουσιν ἀγαθὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως, τὴν δὲ αὑτῶν ἀσφάλειαν τηροῦντες καὶ πανταχόθεν ἀργυριζόμενοι καὶ πεποιηκότες τὴν πόλιν ἀδοξοτέραν ἑαυτῶν, καὶ νῦν εἰλημμένοι δῶρα καθ' ὑμῶν εἰληφότες, παρακρούονθ' ὑμᾶς, καὶ ἀξιοῦσι τοιοῦτοι γεγενημένοι περὶ τῆς ἑαυτῶν πλεονεξίας παραγγέλλειν' οῦς χρῆν τεθνάναι πάλαι κατὰ τὸ ἑαυτῶν ψήφισμα, τοιαῦτα διαπεπραγμένους.

Οὐκ αἰσχύνεσθε, ἄνδφες Άθηναῖοι, τὴν κατὰ 41 Δημοσθένους τιμωφίαν ἐκ τῶν ἡμετέφων λόγων μόνων ἡγούμενοι δεῖν κρίνειν; οὐκ ἴστε τοῦτον αὐτοὶ δωφοδόκον ὅντα καὶ κλέπτην καὶ πφοδότην τῶν φίλων καὶ τῆς πόλεως ἀνάξιον καὶ αὐτὸν καὶ τὴν πεφὶ τοῦτον τύχην γεγενημένην; ἀπὸ ποίων ψηφισμάτων ἢ ποίων νόμων οὖτος οὐκ εἶληφεν ἀργύφιον; εἰδί 42 τινες ἐν τῷ δικαστηφίφ τῶν ἐν τοῖς τφιακοσίοις γεγενημένων, ὅθ' οὖτος ἐτίθει τὸν πεφὶ τῶν τφιηφάφχων νόμον; οὐ φφάσετε τοῖς πλησίον ὅτι τφία τάλαντα λαβὼν μετέγφαφε καὶ μετεσκεύαζε τὸν νόμον καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν, καὶ τὰ μὲν ἐπώλει ὧν εἰλήφει τὴν τιμήν, τὰ δ' ἀποδόμενος οὐκ ἐβεβαίου; εἶπατέ 43 μοι πφὸς Διός, ὡ ἄνδφες, πφοῖκα τοῦτον οἴεσθε γράψαι Διφίλω τὴν ἐν πρυτανείῷ σίτησιν καὶ τὴν

40. τὰ ante τοιαῦτα om. pr. Α. — πεποιήμασιν Ν. πανταχόθεν scr.; πάντοθεν. — παφακρούονθ' Ν: παφακρούονται. — χρῆν cum Bk. Dobr. Turr.; χρῆ. — πάλαι κατὰ τὸ ἑ, ψ. Ν Mr.: κατὰ τὸ ἑ. ψ. πάλαι.

41. ημετέρων A corr.². — μόνον Ald. et v. ante Bk. των φίλων N Turr.: φίλων. — η ποίων νόμ. ούτος N Mr.: ούτος η ποίων νόμων.

 Διιφίλφ NABLZM. – DINARCHI OR.

είς την άγοραν άνατεθησομένην είχονα; η το ποιησαι πολίτας ύμιν Χαιρέφιλον και Φείδωνα και Πάμφιλον και Φείδιππου, η πάλιν Επιγένην και Κόνωνα τούς τραπεζίτας; η το χαλκούς έν άγορα στήσαι Βιρισάδην και Σάτυρον και Γόργιππου τούς έκ τοῦ Πόντου τυράννους, παρ' ών αὐτῶ χίλιοι μέδιμνοι τοῦ ἐνιαυτοῦ πυρῶν ἀποστέλλονται, τῶ οὐδ 44 όποι καταφύγη αυτίκα φήσοντι είναι; η το γράψαι Ταυροσθένην Άθηναζον είναι (τον) τούς μέν αύτου πολίτας καταδουλωσάμενον, της δ' Εύβοίας όλης μετά τοῦ ἀδελφοῦ Καλλίου προδότην Φιλίππω γεγενημένον; ον ούκ έωσιν οι νόμοι της Αθηναίων γώρας έπιβαίνειν, εί δε μή, τοις αύτοις ένοχον είναι κελεύουσιν οίσπερ αν τις των φευγόντων έξ Αφείου πάγου κατίη. και τουτον ούτος ο δημοτικός υμέτε-45 00ν έγραψε πολίτην είναι. περί τούτων ούν μάρτυρας ύμιν δει καλειν, η περί των άλλων όσους ούτος γέγραφε προξένους είναι και Άθηναίους: (άρ' ουν). 96 πρός της | Άθηνας, οίεσθε αύτον άργύριον μέν γαίοειν λαμβάνοντα, χουσίου δ' είχοσι τάλαντα ούχ αν λαβείν: η κατά μικρόν μέν δωροδοκείν, άθρόον ό ούκ αν προσδέξασθαι τοσούτον λημμα; η την έ

άνατεθησομένην R. ci.: άναθησομένην. — ποιήσαι πολ. ὑμίε W.: ποι. π. ὑμᾶς (ποιήσασθαι πολ. ὑμᾶς Wm.). — Φείδιπ πον Bgk. Ep. ad Schill. p. 155 coll. Ath. IX p. 407 E: Φίλιππον. — ἢ πάλιν N^m: καὶ πάλιν. — Βηρισάδην Ald.; vera scriptara est Παιρισάδης, cf. Boeckh. C. J. I p. 92. — ἐκ τοῦ Πόντου Bait. Turr.: ἐκ τούτων codd., ἐχθίστους Ald. Bk. Mr. – μέδιμνοι Gibbon. ap. Dobr. Wm. Turr.: μόδιοι (del. Mr.). – ὅποι N Turr.: ὅπη. cf. Aesch. 3, 209. — εἰδέναι ci. Bk. 44. γράψαι del. cum R. Turr. — (τὸν) τοὺς Bait. αὐτοῦ A Bk.: αὐτοῦ Ν, αὐτῷ ν. — κατίοι ABLZM.

45. τοσούτον] τούτον N et pr. A corr.2.

Αφείου πάγου βουλήν (διὰ) Δημοσθένην και Δημάδην και Κηφισοφῶντα ζητήσασαν ἕξ μήνας ἀδίκως εἰς ὑμᾶς πεποιῆσθαι τὰς ἀποφάσεις;

Πολλοί, ώ άνδρες, πολλοί των πολιτών και των 46 άλλων Έλλήνων, όπεο και πρότερου είπον, θεωρούσιν ύμας πώς τούτον δικάσετε του άγωνα, και πότερον είσαγωγίμους και τας των άλλων δωροδοκίας ποιήσετε. η ανέδην έξέσται δώρα λαμβάνειν καθ' ύμων, καί τα πρότερου δοχούντα πιστά και βέβαια είναι νύν απιστα δια την Δημοσθένους χρίσιν γενήσεται, ου έκ των άλλων προσήκεν απολωλέναι των πεπολιτευμένων αύτω, ός απάσαις ταις άραις ταις έν τη πόλει γινομέναις ένοχος καθέστηκεν, έπιωρκηκώς μέν 47 τάς σεμνάς θεάς έν Άρείω πάγω καί τους άλλους θεούς ούς έκει διόμνυσθαι νόμιμόν έστι, κατάρατος δε καθ' εκάστην εκκλησίαν γινόμενος, έξεληλεγμένος (μέν) δώρα κατά της πόλεως είληφώς, έξηπατηκώς δέ και τον δημου και την βουλην παρά την άράν. καί έτερα μέν λέγων έτερα δε φρονών, ίδία δε συμβεβουλευκώς Αριστάργω δεινάς και παρανόμους συμβουλάς άνθ' ών - είπερ έστι που δικαία τιμωρία κατά των έπιόρκων και πονηρών, ώσπερ έστι δώσει δίκην ούτος έν τη τήμερον ήμέρα. ακούσατε, ώ άνδρες δικασταί, της άρας.

APA.

46. mal. (καl) τῶν πολιτῶν. — πότεφον] πφότεφου pr. Α. — τὰς κατὰ τῶν ἄλλων Ν. — ἀναίδην Ν. — ὅν] ῶν Ν et pr. Α. — γινομέναις cnm Bk. Turr; γενομέναις. 47. ἐπιοφκηκώς pr. Α corr². — γινόμενος corr. Α^d Bk.; γενόμενος. — καl ante τὸν δῆμον om. pr. Α. — ἕτεφα μὲν λέγων κτέ.] cf. Dem. 18, 282. — ω ἄνδφες Ν: ἄνδφες. τῆς ἀφὰς ΝΑ Bk.: τὰς ἀφάς.

9.*

'Αλλ' δμως, ανδρες δικασταί, ούτω Δημοσθένης 48 τῷ ψεύδεσθαι καὶ μηδὲν ὑγιὲς λέγειν ετοίμως χρηται. καί ούτε αίσχύνης ούτε έλέγχου ούτε άρας ούδεν αύτω μέλει, ώστε και περί έμου τολμήσει λέγειν. ώς άκούω, ώς άρα κάμου κατέγνω πρότερον ή βουλή. καί ποιῶ πάντων ἀτοπώτατον, ὡς οὐτός φησι, πούτερον μεν εναντίον τη της βουλης αποφάσει ανώνα άπολογούμενος ύπεο έμαυτου, νυνί δε συνηγορών αύτη, κατηγορών τούτου, περί της γεγενημένης άπο-49 φάσεως πράγμα κατασκευάζων ού γεγενημένον, άλλα ψεύδεσθαι πρός ύμας τολμών. Γν' ουν έαν έπι τουτον ίη τον λόγον, μη έπιτρέπητε αύτω, άλλ' εφδητε άκριβώς ότι ούτε με απέφηνεν ή βουλή ούτ' ιεμέλλησεν, ήδικήθην δε ύφ' ένος άνθρώπου πουηρού και δίκην δεδωκότος παρ' ύμιν, ακούσατέ μου βριαγέα έπειτ' έπὶ τοῦτον πάλιν βαδιούμαι.

Ανάγκη την βουλήν, ω άνδρες, την έξ Αρείου 50 πάγου κατά δύο τρόπους ποιείσθαι τὰς ἀποφάσεις πάσας. τίνας τούτους; ήτοι αύτην προελομένην. ζητήσασαν του δήμου προστάξαντος αύτη. γωρίς τούτων ούκ έστιν συτινα τρόπου ποιήσαιτ' άν. εί μέν τοίνυν φής, ώ μιαρόν σύ θηρίον, του δήμου προστάξαντος ζητήσασαν την βουλήν περί έμου ποιή-51 σασθαι την απόφασιν, δείξον το ψήφισμα και τίνες έγένουτό μου κατήγοροι γενομένης της αποφάσεως.

48. µέλει] µέλλει pr. Ad Ald. - τολμήσει NAB Bk .: τολμήσαι.

49. πρός ύμας Turr.: πρός τινας. cf. τολμήσαι § 48. – έπιτο έποιτε Α. – έμέλησεν ΝΑ⁴. – βραχεία Α pr. 50. η ζητήσ. τοῦ σήμου Kl.: καὶ ζητήσ., η τοῦ σήμου. – ποιήσαιτ αν Bk. in Add.: ποιήσειεν (δντιν' αν το. ποιnoziev Turr.).

ώσπεο νυν αμφότερα γέγονε, και ψήφισμα καθ' ΰ έζήτησεν ή βουλή, και κατήγοροι χειροτονήσαντος του δήμου, παο' ών νυν οί δικασταί τάδικήματα πυνθάνονται. καν ή ταυτα άληθή, άποθνήσκειν έτοιμός είμι. εί δ' αὐτὴν προελομένην ἀποφῆναί με φής, παράσγου μάρτυρας τούς Αρεοπαγίτας, ώσπερ έγω παρέξομαι ότι ούκ απεφάνθην, καταψευσάμε- 52 νον μέντοι κάμου και της βουλής ώσπερ σύ και πουηρούν και προδότην, δυ είσαγγείλας και έξελέγξας έν πενταχοσίοις και δισχιλίοις των πολιτών ότι μισθώσας αυτόν Πυθοκλεϊ κατ' έμου ταυτ' έπραξεν, έτιμωρησάμην μετά των τότε δικασάντων. Λαβέ μοι σύ την μαρτυρίαν, ην και πρότερον παρεσχόμην μαρτυρουμένην τοις δικασταίς και ούδεις έπεσκήψατο ώς ψευδεί ούση, ην και νῦν παρέξομαι. λέγε την μαρτυρίαν.

MAPTTPIA.

Εἶτ' οὐ δεινόν, ὦ Άθηναῖοι, εἰ ὅτι μὲν εἶς ἀνὴο 53 ἔφησε Πιστίας Άοεοπαγίτης ὣν ἀδικεῖν με, καταψευδόμενος καὶ ἐμοῦ | καὶ τῆς βουλῆς, ἴσχυσεν ἂν τὸ ག ψεῦδος τῆς ἀληθείας μᾶλλον, καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν

51. με] μοι BLZM. — ἀπεφάνθην AN Bk.: ἐφάνθην.
52. καὶ ante προδότην add. N Mr. (ci. Wm.). — öν add.
ante εἰσαγγ. N et pr. A, quod non displicet Mr., eui ante καταψ. quaedam intercidisse videntur. Fort. βοολῆς (ἕνα ἀνδφα ἐχθφὸν ἔσχον, μιαφὸν) ὥσπεφ σὺ πτέ. Ιαm. R. μιαφὸν h, l. addi voluerat. — καὶ δισχιλίοις add. NA Bk. — Πυθοκλεῖ N Mr.: Τιμοκλεῖ. — η̈ν καὶ νῦν] καὶ νῦν ci. R.

θοκλεί Ν Mr.: Τιμοκλεί. — ην και νύν] και νύν ci. R.
53. οτι] στε Markl. — Πιστίας] Oratio κατά Πιστίου είςαγγελία exstitit inter Dinarcheas (Dion. Din. 10). — άδικείν με] άδικεί μεν LZM, άδικη μεν B. — και έμοῦ Α pr. corr.²: κατ' έμοῦ Ν, έμοῦ ΖΜ, κάμοῦ ν.

<u>AEINAPXOT</u>

την τότε και την έφημίαν την έμην έπιστεύθησαν αί κατ' έμου ψευδείς γινόμεναι κατασκευαί έπειδη δε τάληθές παρά πάσης της έξ Αρείου πάγου βουλής όμολογείται, Δημοσθένην είληφέναι είκοσι τάλαντα χουσίου καθ' ύμῶν καὶ ταῦτα πεποιηκίτα ἀδικείν, και ό δημαγωγός ύμιν, έν ώ τας έλπίδας έχουσί τι-54 νες, έπ' αύτοφώρω χρήματα λαμβάνων είληπται, νυν τὰ νόμιμα τάκειθεν και τὰ δίκαια και τάληθη άσθενέστερα γενήσεται των Δημοσθένους λόγων, καί ίσχύσει μαλλον της άληθείας ή παρά τούτου δηθησομένη κατά του συνεδρίου διαβολή, ώς άρα πολλούς ή βουλή αποπέφαγκεν αδικείν του δημου, οι αποπεφεύγασιν είσελθόντες είς το δικαστήριον, και ή βουλή έπ' ένίων το πέμπτον μέρος ού μετείληφε των ψήφων: τοῦτο δὲ ὅν τρόπον γίνεται, δαδίως ἅπαντες μα-55 θήσεσθε. ή βουλή, ὦ άνδρες, ζητει τὰ προσταχθέντα ύφ' ύμων και (αποφαίνει) τα γεγενημένα παρ' αυτοί; άδικήματα ούχ ώς ύμεῖς - καί μοι μή ὀογισθητε δικάζειν ένίοτε είθισθε, τη συγγνώμη πλέον η τω δικαίω ἀπονέμοντες, ἀλλ' ἁπλῶς τὸν ἔνοχον ὄντα τοις ζητουμένοις και του όποιονουν ήδικηκότα (παοά) τὰ πάτρια, νομίζουσα τὸν ἐν τοῖς μικροῖς συνεθιζόμενον άδικεῖν, τοῦτον τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημά-56 των εύχερέστερον προσδέξεσθαι. διόπερ τον παρ αύτῶν ἀποστερήσαντα τὸ ναῦλον τὸν πορθμέα ζημιώσασα πρός ύμας απέφηνε πάλιν του την πεντε-

54. αποφεύγασιν Ν.

55. abrois Bk.: abrois. — $\sigma vy\gamma vaun NB$ et corr. a pr. m. A Bk.: $\gamma vaun . — (\pi a g a)$ addidi coll. § 56; ($\pi a \tau a$) $\tau a \pi$. Dobr. Turr. (scil. $\zeta \eta \tau \epsilon i$); a $\pi o \sigma g a i \nu \epsilon i$ addi mal. Mr. Verbum hoc etiam Wolf. post $\zeta \eta \tau o \nu \mu$. addi iusserat. 56. $\pi \epsilon \nu \tau a \delta g a \chi (a \nu n N. -$

δραχμίαν έπι τω του μή παρόντος όνόματι λαβείν άξιώσαντα, καί τουτον ύμιν απέφηνε, καί τον την μερίδα την έξ Αρείου πάγου τολμήσαντα αποδόσθαι παρά τὰ νόμιμα τὸν αὐτὸν τρόπον ζημιώσασα ἐξέ-57 βαλε. τούτους ύμεις πρίναντες αφήπατε ού της έξ Αρείου πάγου βουλής καταγινώσκοντες ψεύδεσθαι, άλλά τη συγγνώμη μαλλον η τω δικαίω προσθέμενοι, καί την τιμωρίαν μείζω νομίζοντες είναι της ύπό των χρινομένων γεγενημένης άμαρτίας. ή που άρα ή βουλή, Δημόσθενες, τὰ ψευδη ἀπέφηνεν; οὐ δήπου. τούτους μέντοι, ω ανδρες, και τοιούτους έτέρους άδικείν παρ' έαυτοίς άποφηνάσης της βου-58 λης ύμεις αφήκατε. Πολύευκτον δε τον Κυδαντίδην του δήμου προστάξαντος ζητήσαι την βουλήν, εί συνέρχεται τοις φυγάσιν είς Μέγαρα, και ζητήσασαν άποφήναι πρός ύμας, απέφηνεν ή βουλή συνιέναι. κατηγόρους είλεσθε κατά τον νόμον, είσηλθεν είς το δικαστήριον, απελύσαθ' ύμεζς, όμολογουντος του Πολυεύκτου βαδίζειν είς Μέγαρα ώς τον Νικοφάνην. έχειν γαρ την αύτοῦ μητέρα τοῦτον. οὐδὲν οὖν άτοπον ούδε δεινόν έφαίνετο ύμιν ποιείν τω της μητρός ανδρί διαλεγόμενος ήτυχηκότι καί συνευποοών, καθ' όσου δυνατός ήν, απεστερημένω της πα-59 τρίδος. αύτη, Δημόσθενες, της βουλης ή ἀπόφασις ούκ έξηλέγχθη ψευδής ούσα, άληθινής δε αύτης οίσης έδοξε τοῖς δικασταῖς ἀφιέναι τὸν Πολύευκτον

παρά ante τά νόμιμα add. NAB Bk. (ci. Wolf.).

57. παφ' έαυτοις scripsi: παφ' έαυτης (π. έαυτη R.). cf. § 55.

58. τον νόμον N Mr.: τούς νόμους. — τοῦ ante Πολ. add. N Mr. — ὑμῖν ποιεῖν N Mr.: ποιεῖν ὑμῖν. 59. ἐξελέγχϑη N. —

το μέν γάρ άληθές τη βουλή προσετάχθη ζητείν, το δε συγγνώμης άξιον, φημί, το δικαστήριον έκρινε. διά τούτο ού πιστευτέον τη βουλη περί των γινομένων αποφάσεων, έπειδή σε και τους μετά σοι το γρυσίον έχοντας αποπέφαγκε; δεινόν μέντ' αν είη. 60 δείξον γαρ δή τοις δικασταίς σύ Δημόσθενες νυνί ώς τούτων τι των άμαρτημάτων δμοιόν έστι τοις σοις άδιχήμασι, καί ώς το δώρα λαμβάνειν κατά της πατρίδος συγγνώμης έστιν άξιον, ώστε αποφύγοις αν παρά τούτοις είχότως. άλλ' οι νόμοι περί μέν τών άλλων άδικημάτων τών είς άργυρίου λόγον άνηκόντων διπλην την βλάβην οφείλειν κελεύουσι. περί δὲ τῶν δωροδοχούντων δύο μόνον τιμήματα πεποιήκασιν, η θάνατον, ίνα ταύτης τυχών της ζημίας ό λαβών παράδειγμα γένηται τοις άλλοις, η δεκαπλούν του έξ άρχης λήμματος το τίμημα [των δώρων], ΐνα μή λυσιτελήση τοις τουτο τολμωσι ποιείν.

61 "Η τοῦτο μέν οὐκ ἐπιχειρήσεις λέγειν, ὅτι δὲ
 98 τῶν πρότερον ἀποφανθέντων ὑπὸ τῆς βουλῆς τοις
 μὲν ἅλλοις ὡμολογηκέναι συμβέβηκεν ἀξίαν εἶναι

 $\varphi\eta\mu\ell$] $\ddot{\eta}$ $\mu\dot{\eta}$ cum R. Bk.: $\varphi\eta\mu\ell$ revocarant Tarr. Mr. cum Wm. — $\delta\iota\dot{\alpha}$ τοῦτ' (οῦν) Hi. — γενομένων ABZM Bk.; γιν. tuetur Fr.

60. δή add. N Mr. — νυνί NAB Bk.: τανῦν ZM et pr. L, τὰ νυνί ν. — ἀμαφτημάτων S. Mr.: ἡμαφτημότων. cf. v. l. Ant. 5, 93. — καί ὡς] mai. ἡ ὡς. — ἀλλ οἱ νόμοι κτέ.] cf. Hyp. I, col. 20. — ὀφείλειν] ὀφλεῖν Meier. — γίνηται N Bk.; A litt. η a m. sec. habet. — τῶν δώφων abesse mai. S. coll.2, 17. – λυσιτελήση scripsi: λυσιτελής ἡ N et corr. Ad; λυσιτελές ἡ ν. 61. πρότερον cum Scal. R.: προτέρων. malim autem

61. πρότερον cum Scal. R.: προτέφων. malim autem πώποτε. – άξίαν] άληθη s. άξιόπιστον ci. Wolf., δικαίαν Mr.; άξίαν είναι της βουλής την ζ. Scheibe, quorum nihil probo. –

KATA $\Delta HMO\Sigma \Theta ENOT\Sigma$.

την της βουλης ζήτησιν, σοι δε μόνω [τα] περί αύτῆς ήναντιῶσθαι; ἀλλὰ μόνος σὐ τῶν πώποτε ἀποπεφασμένων ήξίωσας έχών σεαυτώ τούτους χριτάς καί ζητητάς γενέσθαι, καί έγραψας κατά σεαυτού τὸ ψήφισμα, και τον δημον έποιήσω μάρτυρα των ώμολογημένων, όρισάμενος σεαυτῷ ζημίαν είναι θάνατον, έάν (σ') ἀποφήνη ή βουλή των γρημάτων είληφότα τι των είς την χώραν ύπο Αρπάλου πομισθέντων. άλλα μην πρότερον έγραψας σύ ω Δημόσθενες κατά 62 πάντων τούτων και των άλλων Άθηναίων κυρίαν είναι την έξ Αρείου πάγου βουλήν χολάσαι τον παρά τούς νόμους πλημμελούντα, χρωμένην τοις πατρίοις νόμοις' και παρέδωκας σύ και ένεγείρισας την πόλιν άπασαν ταύτη, ην αυτίκα φήσεις όλιγαργικήν είναι. και τεθνασι κατά το σον ψήφισμα δύο των πολιτών. πατήο και υίός, παραδοθέντες τω έπι τω όρύγματι. έδέθη των ἀφ' Αρμοδίου γεγονότων είς κατὰ τὸ σὸν 63 πρόσταγμα έστρέβλωσαν Αντιφώντα και απέκτειναν ούτοι τη της βουλης αποφάσει πεισθέντες έξέβαλες σύ Αργίνον έκ της πόλεως έπι προδοσία κατά τάς τής βουλής αποφάσεις και τιμωρίας. κατά δέ σαυτου και ταυτα γράψας αύτος το ψήφισμα άκυροις: καί που ταυτα δίκαια η νόμιμά έστι;

Μαρτύρομαι τας σεμνάς θεάς, άνδρες Αθηναίοι, 64 χαι του τόπου ου έχειναι κατέχουσι, και τούς ποωας

τά περί αύτης] τα del. Dobr. - την ζημίαν Wm. - έαν (6) ci. Mr.

62. mal. (xal) πρότερον. - !πατρίοις Wolf. Turr.: πα-

τομοις. cf. § 4. 55. — ένεχείρησας Ν. 63. Αρχϊνόν] Άναξϊνον susp. Droysen, sed cf. Mr. — και τιμωρίας] cf. Mr. ad § 55. 64. ω ανδρες Dobs. —

<u>AEINAPXOT</u>

τούς έγχωρίους, και την Αθηνάν την Πολιάδα, και τούς άλλους θεούς οι την πόλιν και την χώραν ήμων είλήγασιν, ότι του δήμου παραδεδωκότος ύμιν τιμωοήσασθαι του είληφότα τι των κατά της πατοίδος, τον λελυμασμένον και έφθαρκότα την της πόλεως εύδαιμονίαν, τον περικεγαρακωμένην προδεδω-65 κότα την πατρίδα ταῖς αύτοῦ συμβουλίαις, ὅν οἱ μὲν ένθροι και κακόνοι τη πόλει ζην αν βούλοιντο. συμφοράν ήγούμενοι της πόλεως είναι, όσοι δε εύνοι τοις ύμετέροις πράγμασι, καί μεταπεσούσης της τύγης έλπίζουσιν έπι το βέλτιον αν τα της πόλεως πράγματα έλθειν, την άξίαν δόντα δίχην των πεπραγμένων απολωλέναι βούλονται, καί ταῦτ' εύχονται τοῖς θεοίς. ούς κάγώ συμπαρακαλώ σώσαι την πατρίδα. χινδυνεύουσαν όρων ύπερ σωτηρίας, ύπερ παίδων. ύπεο γυναικών, ύπεο δόξης, ύπεο των άλλων άγαθων 66 απάντων. τί γαο έρουμεν, ω Άθηναιοι, πρός τούς περιεστηκότας έξελθόντες έκ του δικαστηρίου, έαν. ο μή γένοιτο, παρακρουσθήτε ύπο της τούτου γοητείας; τίσιν όφθαλμοῖς ἕκαστος ὑμῶν τὴν πατρώαν έστίαν οίκαδε απελθών ίδεῖν τολμήσει, απολελυκό-

Πολιάδα cum Wolf. Turr.: πολίτιδα. — την πόλιν και την χώφαν N Mr.: την χώφαν και την πόλιν. — ότι del. S. Mr., qui iungit παφαδ. τιμωφ. coll. 1, 98; 2, 14. 20; 3, 14; τιμωφήσασθε mal. S. Τιμωφήσετε rc. N; ουκ έτιμωφήσασθε Ald. Fort.: ότι (νῦν δεί) — — τιμωφήσασθαι. — τι τῶν κατὰ NA, τι κατὰ ν. Fort. τι τῶν κομισθέντων χφημάτων; cf. § 70. — πεφικεχαφ. ταξε αυτοῦ συμβουλίαις] irridet Demosthenis gloriationem 18, 299. — πφοδεδωκότα Schm. Fr.: παφαδεδωκότα (in mg. A^d).

65. τῆ πόλει Kl.: τῆς πόλεως. — ζῆν] ζητείν pr. A corr.².
– δόντα δίκην Ν Mr.: δίκην δόντα.
66. ἐπανελθών Kl. — τολμήσει auet. Bk. Turr.: τολμή-

66. έπανελθών Kl. – τολμήσει auct. Bk. Turr.: τολμήσειε N (h. e. τολμήσετε? cf. 107), τολμήσειεν v. –

τες μέν τον προδότην τον [πρώτον] είς τον ίδιον οίκον είσενεγχάμενον το δεδωροδοχημένον γουσίον. κατεγνωκότες δε μηδεν άληθες μήτε ζητείν μήθ' εύοίσχειν το σεμνότατον παρά πασιν άνθρώποις είναι νομιζόμενον συνέδριον; τίνας δέ, ω Άθηναΐοι - σχο- 67 πείτε γαο ποὸς ὑμᾶς αὐτούς -, τίνας τὰς ἐλπίδας έξομεν, έαν κίνδυνός τις καταλάβη την πόλιν, το μέν δώρα λαμβάνειν κατά της πατρίδος άσφαλές είναι πεποιηκότες, το δέ την φυλακήν έγον συνέδριον της πόλεως έν τοις τοιούτοις χινδύνοις άδόχιμον χαταστήσαντες; τί δ' έάν - τιθώμεν γαρ ταῦτα -, έαν 68 κατά το ψήφισμα το Δημοσθένους απαιτή πέμψας ήμας Άλέξανδρος το γουσίον το κομισθέν είς την χώραν ύπο Άρπάλου, και πρός τῷ γεγενησθαι την της βουλής απόφασιν τους παίδας καταπέμψη πρός ήμας τούς νῦν ὡς ἑαυτόν ἀνακεκομισμένους, καὶ τούτων άξιοι πυνθάνεσθαι την άλήθειαν ήμας, πρός θεών, ώ άνδρες, τί έρουμεν; γράψεις σύ Δημόσθενες 69 πολεμείν ήμας, έπειδή και τούς πρότερον πολέμους καλώς | διώκησας; και πότερόν έστι δικαιότερον, αν 99 ταυτα δόξη και τοις άλλοις Αθηναίοις, είς τον πόλεμου υπάρχειν μετά των άλλων και το παρά σου

τόν πρώτον] τόν πρώτον τόν N et A pr. — οίκον add. NA Blc. (ci. Wolf. et Steph.). — δεδωροπημένον N^m. — μηδέ ζητείν Dobs. et v. ante Bk.; codicum neuter mentionem facit. — σεμνότ. παρὰ πᾶσιν ἀνθρ. εἶναι N Mr.: παρὰ π. ἀ. είναι σεμν.

67. τας έλπίδας NA Bk.: έλπίδας. - έχων pr. N.

68. τί δ' ἐάν Funkhänel Bait. Mr.: τἶ δαί ἄν Ν, τί δὲ ἄν ν. – τὸ γεγενῆσθαι BLZM et pr. A corr.². – καταπέμψει L et pr. A corr.². – πρὸς ὑμῶς Ν. – ἡμῶς post ἀλήθ. Turr.: ὑμῶς.

αλήθ. Turr.: υμάς. 69. γράψεις cum Steph. et Wolf. R.: γράφεις. — (τούτοις) δόξη καί ci. R. —

γουσίον. η τούς μεν άλλους από των ιδίων χτημάτων έκαστον είσφέρειν και καταχωνεύειν του ίδιον κόσμου των γυναικών και τα έκπώματα και πάντα τὰ έν τη χώρα ἀναθήματα τῶν θεῶν, ὥσπερ ἔφησθα σύ γράψειν, αύτος είσενεγκών πεντήκοντα δραγμάς άπό της οίκίας της έν Πειραιεί και της έν άστει: τοσούτον γαο κατά την προτέραν είσφοραν είσενη-70 νοχώς είκοσι τάλαντα έχεις. η πολεμείν μέν ού γράψεις. αποδιδόναι δε κατά το γεγραμμένον ύπο σου ψήφισμα κελεύσεις Άλεξάνδοω το κεκομισμένον γουσίον; ούκοῦν ὑπέο σοῦ τὸν δημον ἀποδιδόναι δεήσει. καί που τουτ' έστι δίκαιον η κοινόν η δημοτικόν, τούς μέν έργαζομένους είσφέρειν, σε δε άρπάζειν και κλέπτειν; και τούς μέν φανεράν κεκτήσθαι την ούσίαν και άπό ταύτης είσφέρειν, σε δε πλείω η πεντήκοντα και έκατον τάλαντα τὰ μέν έκ των βασιλικών τα δε έκ των Άλεξανδρου πραγμάτων είληφέναι, μηδέν δέ φανερον έν τη πόλει κεκτησθαι. άλλα διεσπευάσθαι πρός τον δημον ώς ου πιστεύ-71 οντα τοις έαυτω πεπολιτευμένοις; και τους μέν νόμους προλέγειν τῷ φήτορι καὶ τῷ στρατηγῷ. (τῶ) την παρά τοι δήμου πίστιν άξιουντι λαμβάνειν. παιδοποιείσθαι κατά τούς νόμους, γην έντος όρων

γράψειν cum Steph. R.: γράφειν. — οἰκείας pr. A. 70. κελεύσεις cum Steph. R.: κελεύεις (quod revoc. Mr.). — τούς μέν . . έργαζ. Α. — καὶ κλέπτειν add. N Mr. — νν. καὶ τούς — εἰσφέρειν in mg. add. Α^d. — πλεῖον N Fr. (πλεῖν Kl. W.). Μέν addi malim. — πραγμάτων] χρημάτων cum Wolf. Mr. – είληφότα M et v. ante Bk. – μηδίν δε NAB Bk.: μηδεν. – σαυτῷ Kl. – πεπολιτευμένοις N Mr. (ci. Schm.): πολιτευομένοις.

71. to post orpar. addi inbet R. - evros | ev roic BLZM. - yeyevvnuévovs A corr.2. -

κεκτήσθαι, πάσας τὰς δικαίας πίστεις παφακαταθέμεvov, οῦτως ἀξιοῦν ποοεστάναι τοῦ δήμου σὲ δὲ τὴν (μὲν) πατοφάν γῆν πεποακέναι, τοὺς δὲ οὐ γεγενημένους υίεῖς σαυτῷ ποοσποιεῖσθαι παφὰ τοὺς νόμους τῶν ἐν ταῖς κοίσεσιν ἕνεκα γινομένων ὅοκων, ἐπιτάττειν δὲ τοῖς ἅλλοις στοατεύεσθαι λιπόντα αὐτὸν τὴν κοινὴν τάζιν;

'Ω 'Αθηναΐοι, παρά τί οἴεσθε τὰς πόλεις τοτὲ μὲν 72 ευ τοτε δε φαύλως πράττειν; ούδεν εύρήσετε άλλο πλην παρά τούς συμβούλους και τούς ήγεμόνας. έπιβλέψατε δε έπι την Θηβαίων πόλιν. έγένετο πόλις, έγένετο μεγίστη (πότε), και τίνων τυχούσα ήγεμόνων καί στρατηγών; απαντες αν δμολογήσαιεν οί πρεσβύτεροι, παρ' ώνπερ κάγω τους λόγους άκούων έρω, ότε Πελοπίδας, ώς φασιν, ήγειτο του ίερου 73 λόγου και Έπαμινώνδας έστρατήγει και οί μετά τούτων τότε την έν Λεύπτροις μάγην ένίπησεν ή των Θηβαίων πόλις, τότε είς την απόρθητον νομιζομένην είναι Λακεδαιμονίων χώραν είσέβαλον, κατ' έκείνους τούς χρόνους πολλά και καλά διεπράξαντο έργα. Μεσσήνην τετραχοσιοστώ έτει χατώχισαν. Άρχάδας αυτονόμους έποίησαν, ενδοξοι παρά πασιν ήσαν. πότε δ' αύ τουναντίον ταπεινά και του φρονήματος 74

παφά] κατά N pr. A pr. corr.⁹. Num τῶν ἐν τ. κο. κατά τοὺς νόμους γιγν. ὄ. ἕνεκα? Praepositionis collocatio Meiero offensioni fuit.

72. ενοήσητε BLZM Ald. — δε έπι N Mr.: γὰο έπι. πότ ante έγένετο πόλις cum Steph. et Dobr. add. Mr.; idem cum Dobr. del. πόλις, εγέγετο. Adversantur Meier. et Fr. — αν όμολ. NAB Bk.: γὰο όμολ. — οί ante ποεσβ. cum R. add. Dobs. Turr.

73. λόχου a corr.² habet A. — Ἐπαμινώνδας NZM et A pr. Turr.: Ἐπαμεινώνδας. — Μεσήνην codd. et Ald. κατώκησαν pr. A^d.

<u>AEINAPXOT</u>

άνάξια διεπράξαντο; ότ' έδωροδόκει μεν λαμβάνων γοήματα παρά Φιλίππου Τιμόλαος ό τούτου φίλος. έπι δε τοις ξένοις τοις εις "Αμφισσαν συλλεγείσι Πρόξενος ό προδότης έγένετο, ήγεμών δε της φάλαγγος κατέστη Θεαγένης, ανθρωπος άτυγής και δωροδόχος ώσπεο ούτος. τότε δια τρείς γε ανθρώπους ούς είπον απασα ή πόλις μετα των αλλων Ελλήνων απώλετο καί συνδιεφθάρη. ού γαρ ψευδός έστιν αλλά και λίαν άληθες το τους ήγεμόνας αιτίους άπάντων γίνεσθαι και των άγαθων και των έναντίων τοις 75 πολίταις. Θεωρήσατε δη πάλιν και έπι της ημετέρας πόλεως, τον αύτον τρόπον έξετάσαντες. ή πόλις ήμῶν ήν μεγάλη και ένδοξος παρά τοις Έλλησι και τών προγίνων άξία, μετά γε τὰς ἀργαίας ἐπείνας πράξεις, ότε Κόνων, ώς οι πρεσβύτεροι λέγουσιν. ένίκησε την έν Κνίδω ναυμαγίαν. ότε Ιφικράτης άνείλε την Λακεδαιμονίων μόραν, ότε Χαβρίας έν Νάξω κατεναυμάγησε τὰς Λακεδαιμονίων τριήρεις: ότε Τιμόθεος την έν Κερχύρα ναυμαγίαν ένίχησε. 76 τότε, & Αθηναΐοι, τότε οί μεν πρότερον όντες λαμπροί διά τους ήγεμόνας Λαχεδαιμόνιοι και ύπο τοις έκείνων ήθεσι τραφέντες ταπεινοί πρός την πόλιν

74. παφά Φιλίππου ΝΑ Βκ.: παφά τοῦ Φιλ. Cf. § 28. — τούτου ΝΑ Βκ.: τούτων. — "Αμφισαν codd. et Ald. κατέστη ΑΒ Βκ.: κατεστάθη. — Θεαγένης] Harpor. s. ν. Θεογείτων, qui laudat h. l. (Δείν. ἐν τῷ κατά Δημ.), for mam Θεογένης praebet (cf. Phot. s. ν. Θεογείτων). — τῶν άλλων Έλλήνων Ν Fr.: τῶν Έλλ. ἀπάντων (τῶν άλλων Έλλ. ἀπάντων Mr.). — διεφθάφη pr. A corr.¹ Bk. Turr. (συν ad τφεἰς γε ἀνθρ. referendum est).

75. (πότε) ή πόλις Markl. — την . . Λακεδαιμονίων A^d. — μόφαν cum Scalig. R.: μοίφαν. — Χαβρίας] χαυρίας A^d.

ήμων ήχον, δεόμενοι της παρά των ήμετέρων προγόνων σωτηρίας, ό δε καταλυθείς ύπ' έκείνων | δη- 100 μος διά τούς τότε γενομένους παρ' ήμιν συμβούλους πάλιν ήγεμών ήν των Έλλήνων, δικαίως, οίμαι, στρατηγών μέν τοιούτων τετυχηχώς οίων είπου άρτίως, συμβούλους δ' έχων 'Αρχίνον και Κέφαλον τον Κολλυτέα. μία γάρ αύτη σωτηρία και πόλεως και έθνους έστί, το προστατών άνδρών άγαθών και συμβούλων σπουδαίων τυχείν. διόπερ, & Άθηναζοι, 77 δει ταῦθ' ὑμᾶς ὑρῶντας καὶ λογιζομένους μή μὰ Δία τον πλείω χρόνου της Δημοσθένους δωροδοκίας και άτυχίας κοινωνείν, μηδ' έν τούτω τας έλπίδας τής σωτηρίας έχειν, μηδε οίεσθαι απορήσειν ανδρών άγαθών καί συμβούλων σπουδαίων, άλλα την τών προγόνων λαβόντας όργην τον έπ' αύτοφώρω κλέπτην είλημμένον και προδότην, τον ούκ απεγόμενον τών είς την πόλιν άφικνουμένων χοημάτων, τον είς τάς δεινοτάτας άτυγίας έμβεβληκότα την πόλιν, του τῆς Έλλάδος ἀλιτήριον ἀποκτείναντας δεῖ ἐξόριστον ἐκ της πόλεως ποιήσαι, και μεταβαλέσθαι την της πόλεως τύχην έασαι, και προσδοκήσαι τούτων γενομένων βέλτιον πράξειν.

Ακούσατε, & Αθηναίοι, κάκείνου του ψηφίσμα- 78

76. τῆς παρὰ] τοῖς παρὰ pr. A corr.². — τῶν ἡμετέρων προγ. Ν Μr.: τῶν προγ. ἡμῶν. cf. 3, 12. — παρ' ἡμῖν S.: παρ' ὑμῖν. — Κολλυτέα Turr.: κοττυλέα ABL, κοτυλλέα ZM, κολυττέα v.

77. τον πλείω χρόνον] cf. Arist. Ran. 160 (Mr.). — num (προστατών) άνδρών άγ., sicut est 76? — λαβόντας pr. A corr.¹. — τον τῆς Ελλ. άλιτήριον] ex Aesch. 3, 157 cf. 131, ubi etiam υπερωρίσθαι.δεῖ reperitur. — δεῖ add. N et pr. A Mr. ἐκ τῆς πόλεως del. Kl. — μεταβαλλέσθαι Ν, μεταβάλλεσθαι pr. A⁴.

τος τοῦ γραφέντος ὑπὸ Δημοσθένους, ὅ τεταραγμένης τῆς πόλεως μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνεία μάχην ἔγραψεν ὁ δημοτικὸς οὖτος, καὶ τῆς μαντείας τῆς ἐλθούσης ἐκ Δωδώνης παρὰ τοῦ Διὸς τοῦ Δωδωναίου σαφῶς γὰρ ὑμῖν πάλαι προείρηκε φυλάττεσθαι τοὺς ἡγεμόνας καὶ τοὺς συμβούλους. Λέγε τὴν μαντείαν πρῶτον.

MANTEIA.

Λέγε δη τὸ χαλὶν ψήφισμα (τὸ) τούτου. ΨΗΦΙΣΜΑ.

Δημοτικός γ' ὁ διατάττων ἑαυτὸν μέν, ἐπειδη ἀνδφεῖος καὶ εὕψυχός ἐστιν, ἐν τοῖς ὅπλοις μένειν, οῦς δ' ἂν αὐτὸς ἀποδοκιμάση τῶν πολιτῶν, ἐπὶ τὰ ἔφγα ἀπιέναι, καὶ ἐάν τι ἄλλο τούτῷ δόξη ἐπιτήδειον εἶναι, τοῦτο ποιεῖν. Δέγε τὰ λοιπά.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

80

79

²Ακούετε, ὦ ανδφες δικασταί. ἀπιέναι φηφί τὸ ψήφισμα τὰς ήφημένας πφεσβείας. ἐπειδη (γὰφ) ἤκουσε μετὰ τὴν μάχην τὴν ἐν Χαιφωνεία Φίλιππου είς τὴν χώφαν ἡμῶν μέλλειν εἰσβάλλειν, ἀὐτὸς ἑαυτὸν πφεσβευτὴν κατασκευάσας, ἕν' ἐκ τῆς πόλεως

78. δ] στε NLZM et pr. A. — μαντείαν] cf. § 98; Dem. 19, 297 sq.

79. (τό) τούτου cum R. Turr.; vulg. defendit Mr. Cf. § 92. — αυτός] ούτος N Fr. — αποδοκιμάσει Ν. — τά ξογα] τὰ om. Ν. — ΨΗΦΙΣΜΑ Ν Turr.; μαφτυρία Α. om. BLZM (in lacuna).

80. ανδρες Ν Mr.: δ ανδρες. cf. § 18. — το ψήφισμα mal. abesse Bk. — ήρημένας cum Wolf. Bk.: ήρημένας Ν^m, είρημένας v. — γαρ post έπειδή addi iubet R., όχετο addendum ci. Mr., ille quidem post τάλαντα. — έκ της Wurm. i vulg. def. Mr. —

άποδραίη, (ώχετο) συσκευασάμενος (έκ) της διοικήσεως όπτω τάλαντα, ούδεν φροντίσας της τότε παοούσης άπορίας, ήνίχ' οι άλλοι πάντες έκ των ίδίων έπεδίδοσαν είς την ύμετέραν σωτηρίαν. τοιούτος 81 ύμιν ο σύμβουλος, και δύο ταύτας μόνας έν τω βίω Δημοσθένης πεποίηται αποδημίας, μετά την μάχην ότε απεδίδρασκεν έκ της πόλεως, και νιν είς Όλυμπίαν, έπει Νικάνορι διά της άρχιθεωρίας έντυχειν έβούλετο. άξιόν γε τούτω παρακαταθέσθαι την πόλιν και έπιτρέψαι κινδυνεύειν μέλλοντας, ός ότε μέν έδει μάγεσθαι μετά των άλλων τοις πολεμίοις, λιπών την τάξιν ώγετο απιών οίκαδε, έπειδη δε προσηκεν οίκοι κινδυνεύειν μετά των άλλων, πρεσβευτην αύτός αύτον προβαλόμενος ώγετο έκ της πόλεως άποδράς, έπειδή δε πρεσβεύειν έδει περί της είρήνης, 82 ούκ αν έφασκεν έκ της πόλεως έξελθειν ούδε του έτερον πόδα, έπειδή δε τούς φυγάδας Άλέξανδρου έφασαν κατάγειν και Νικάνωρ είς Όλυμπίαν ήκεν. άρχιθεωρου αίτου έπέδωκε τη βουλη. τοιούτος ούτος, έν μεν ταις παρατάξεσιν οίκουρός, έν δε τοις οίχοι μένουσι ποεσβευτής, έν δε τοις ποεσβευταίς δραπέτης έστίν.

Λέγε δή και τα περί ζητήσεως των χρημάτων

ovder Nm et cum Wolf. R.: ovde.

81. $\dot{\epsilon}\nu \tau \tilde{\varphi} \ \beta \ell \varphi$ deleri vult Mr.: etenim et aperte mentiri oratorem et secum ipsum pugnare (§ 12). Aut $\dot{\alpha}\pi o \delta \eta \mu \ell \alpha$ voluntaria peregrinatio est, aut addendum $\dot{\epsilon}\kappa a \dot{\nu} . - \dot{\epsilon}\pi \epsilon i]$ $\dot{\epsilon}\pi i$ NLZM; . . $\dot{\epsilon}\pi$. A pr. corr.¹. $- \dot{\epsilon}\pi r c g \dot{\epsilon} \psi \epsilon \iota \nu$ N. $- \pi \varrho o \beta \alpha \lambda \dot{\rho} \mu \epsilon \nu o r$. A Bk.: $\pi \rho o \beta \alpha \lambda \dot{\delta} \mu \epsilon \nu o s$. 82. $\dot{\epsilon}\pi \epsilon \iota \delta \eta \delta \dot{\epsilon} \tau o \dot{\nu} g] \delta \dot{\eta}$ om. N Fr., $\delta \dot{\epsilon}$ om. M. $- \varphi \nu$. $\gamma \dot{\alpha} \delta \alpha \alpha$ A pr. $- \varkappa \alpha \tau \dot{\alpha} \gamma \epsilon \iota \nu$ a corr. hab. A^d . $- \dot{\epsilon}\pi \dot{\epsilon} \delta \omega \kappa \epsilon$ cum Scal. Turr.:

82. έπειδή δὲ τούς] δή om. N Fr., δὲ om. M. — φυ. γάδας A pr. — κατάγειν a corr. hab. A⁴. — ἐπέδωκε cum Scal. Turr.: ἀπέδωκε. — vv. οἰκουφός et δοαπέτης transponi iubet S.; sed v. Mr. — τὰ et ψηφίσματα scripsi: τὸ et ψήφισμα. cf. 101. DINARCHI OR.

ψηφίσματα, ἂ ἕγραψε Δημοσθένης τῆ ἐξ Άρείου πάγου βουλῆ περὶ αύτοῦ τε καὶ ὑμῶν, ἵνα παρ' ἄλληλα θεωρήσαντες εἰδῆτε τὴν Δημοσθένους ἀπόνοιαν. ΨΗΦΙΣΜΑ

83 "Έγραψας σὺ τοῦτο Δημόσθενες; ἔγραψας οἰχ ἔστιν ἀντειπεῖν. ἐγένετο ἡ βουλὴ κυρία σοῦ προστάξαντος; ἐγένετο. τεθνᾶσι τῶν πολιτῶν ἄνδρες; τεθνᾶσι. κύριον ἦν τὸ σὸν ψήφισμα κατ' ἐκείνων; ἀδύνατον ἀντειπεῖν.

Λέγε δη πάλιν ὃ Δημοσθένης κατὰ Δημοσθένους ἕγραψε. προσέχετε ὦ ἄνδρες.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

84 Ἡ βουλή εῦρηκε Δημοσθένην. τί δεῖ πολλῶν λόγων; ἀποπέφαγκεν, ὡ ἀθηναἴοι. τὸ μὲν τοίνυν 101 δίκαιον | ἡν ὑφ' ἐαυτοῦ κεκριμένον εὐθὺς ἀποθνήσκειν ἐπειδὴ δὲ εἰς τὰς ὑμετέρας ῆκει χεῖρας, τῶν ὑπὲρ τοῦ δήμου συνειλεγμένων καὶ τῶν ὀμωμοκότων πείθεσθαι τοῖς νόμοις καὶ τοῖς τοῦ δήμου ψηφίσμασι, τί ποιήσετε; προήσεσθε τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν καὶ τὰ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις δίκαια νομιζόμενα; μή, ὡ ἀθηναἴοι, μή' αἰσχρὸν γὰρ καὶ δεινὸν ἑτέρους μὲν ὑπὸ Ιτῶν Δημοσθένους ψηφισμάτων,

Lacunam ante xal to stat. Mr. — $\ddot{\alpha}$ ci. Mr.: \ddot{o} . — $\dot{v}\mu\omega\nu$ N. corr.² A, Dobs. Mr.: $\dot{\eta}\mu\omega\nu$.

83. ω ανδρες] ω om. N Fr. Sed nisi addatur δικασταί, ω omitti non solet, cf. Mr. – ΨΗΦΙΣΜΑ add. NA Bk.

84. ή βουλή add. NA Bk. — ύμετέφας corr.² A. — τῶν, συνειλεγμένων, τῶν ὀμωμοκότων cum Steph. Wolf. Wurm. Mr., et praebet συνειλεγμένων Ald.: τους, συνειλεγμένους, τους ὀμωμοκότας. — πείσεσθαι ci. Bait.; cf. Mr. — προς τους ... θ....ους (h. e. ἀνθρώπους?) ευσέβειαν pr. A corr!

ούδεν έντας τούτου γείρους ούδε τοσαυτ' ήδικηκότας όσα πεο ούτος, απολωλέναι, τουτονί δε καταφρονούντα ύμων και των νόμων άτιμώρητον έν τη πόλει περιιέναι, αυτόν ύφ' έαυτου και των ψηφισμάτων ών έγραψεν έαλωκότα. ταύτο συνέδριον, ώ Αθηναΐοι, και ό αύτος τόπος, και ταύτα δίκαια. ό 86 αυτός δήτωρ έχείνοις τε αίτιος έγένετο των συμβάντων κακών και αύτω των νύν συμβησομένων. έπέτοεψεν [ό] αύτος ούτος έν τω δήμω τω συνεδρίω τούτω πρίναι περί αύτου, μάρτυρας ύμας πεποιημένος. έθετο συνθήκας μετά του δήμου, γράψας το ψήφισμα χαθ' έαυτου, παρά την μητέρα των θεών, η πάντων τών έν τοις γράμμασι δικαίων φύλαξ τη πόλει καθέστηκε. διό και ούχ όσιον ύμιν έστι ταύτας ακύρους ποιείν, ούδε τούς θεούς όμωμοκόσι περί ταίτης της χρίσεως ταις αύτων των θεών πράξεσιν έναντίαν την ψηφου ένεγκείν. κρίσει Ποσειδών άποτυγών τη 87 ύπεο Αλιοροθίου πρός Άρη γενομένη ένέμεινεν. (ένέμειναν) αύται αί σεμναί θεαι τη πρός Όρέστην έν τούτω τῶ συνεδοίω κρίσει γενομένη, και τη τούτου άληθεία συνοίχους έαυτας είς τον λοιπόν γρόνου κατέστησαν. ύμεις δε τί ποιήσετε οι πάντων είναι

85. num ($d\lambda\lambda'$) οὐδὲ? — ἐν τῆ πόλει περιιέναι N Mr.: περ. ἐν τῆ πόλει. — ταὐτὸ et mox ταὐτὰ cum Dobr. Turr.: τουτὶ τὸ et ταῦτα τὰ (ταὐτὰ τὰ A^d, ταῦτ' αὐτὰ τὰ B). Contra Cb. ταὐτὸν τὸ scribi et ταὐτὰ τὰ retineri vult. — Incunam esse post δίx. stat. Mr.; καὶ addi vol. R. Dobr.

86. τε post έχείνοις om. N. — ό del. Kl. — παφά τη μητρί ci. R., τό παφά τη μητρί Dobr. — τη πόλει sup. lin. hab. A^d (τη om. pr. A sec. Bk.).

87, 1 $\tau_{\tilde{\eta}}$ — $\gamma \varepsilon ro\mu \varepsilon \nu_{\tilde{\eta}}$ and t. Bk. Turr.: $\tau_{\tilde{\eta}} \varepsilon - \gamma \varepsilon$ roµ $\varepsilon \nu_{\eta} \varepsilon \eta_{\tilde{\eta}}$... $\tau_{\tilde{s}} \varepsilon - \gamma \varepsilon ro\mu \varepsilon \nu_{\tilde{s}}$ A pr., $\tau_{\tilde{o}} \varepsilon \gamma \varepsilon ro\mu \varepsilon \nu_{\tilde{s}}$ corr.² A v. — $\varepsilon \nu \varepsilon \mu \varepsilon \iota \nu \varepsilon \nu_{\tilde{s}}$ h. l. auct. S. addidi; post $\varkappa_{\tilde{s}} \ell \sigma \varepsilon \iota$ $\gamma \varepsilon \nu_{\tilde{s}} \nu_{\tilde{s}}$ (inseri inserant R. Bk. —

3*

φάσχοντες είσεβέστατοι; την τοῦ συνεδοίου γνῶσιν ἄχυρον χαταστήσετε τῆ Δημοσθένους ἐπαχολουθήσαντες πονηρία; οὕχ, ἐὰν σωφρονῆτε, ὡ Ἀθηναίοι 88 οὐ γὰρ περί μικρῶν οὐδὲ τῶν τυχόντων ἐν τῆ τήμερον ἡμέρα διχάζετε, ἀλλὰ περί σωτηρίας τῆς πόλεως ἁπάσης καὶ προς τοίτοις περί δωροδοχίας, ἕθους πονηροῦ καὶ πράγματος ἀλυσιτελοῦς ὑμῖν καὶ πάντας ἀνθρώπους ἀπολωλεκότος. (ὃ) εἰ μὲν χαθ' ὅσον ἐστὲ δυνατοὶ ἐχβαλεῖτε ἐχ τῆς πόλεως καὶ παύσετε τοὺς ģαδίως καθ' ὑμῶν χρήματα λαμβάνοντας, σωθησόμεθα θεῶν βουλομένων εἰ δ' ἐπιτρέψετε τοἰς ῥήτορσι πωλεῖν ὑμᾶς αὐτούς, περιόψεσθε τὴν πόλιν ἀνατραπείσαν ὑπὸ τούτων.

89 "Εγραψεν αὐτὸς ἐν τῷ δήμῷ Δημοσθένης, ὡς δηλονότι δικαίου τοῦ πράγματος ὅντος, φυλάττειν 'Αλεξάνδρῷ τὰ εἰς τὴν 'Αττικὴν ἀφικόμενα μετὰ 'Αρπάλου χρήματα. οῦτῶς οὖν, ὡ ἄριστε, εἰπέ μοι, φυλάξομεν, ἐὰν σὺ μὲν εἴκοσι τάλαντα λαβῶν ἔχης ἰδία, ἕτερος δὲ πεντεκαίδεκα, Δημάδης δὲ ἑξακισχιλίους χρυσοῦ στατῆρας, ἕτεροι δὲ ὅσα δή ποτε ἀποπεφασμένοι εἰσί; τέτταρα γὰρ τάλαντά ἐστι καὶ ἑξήκοντα ἥδη εύρημένα, ὡν οἶεσθε τὴν αἰτίαν τούτοις

εύσεβέστατοι Ν Mr.: εύσεβέστεροι. — γνῶσιν Ν Mr.: γνώμην. — κατεστήσατε pr. A corr.². — 'Αθηναίοι NAB Turr.: άνδρες 'Αθ.

88. περί σωτηρίας τ. π. άπ.] si conferas quod sequitur πρός τούτοις, aliqua intercidisse videntur. — fort. πάντας τοὺς χρωμένους ἀπολ. — (δ) εἰ μὲν ci. R. — ήμῶς αἰτοὺς Ν.

89. οῦτως] πῶς Cb. — φυλάξωμεν N. cf. 99. — ἰδία eum Wm. Turr.: ἰδια. — πεντακισχιλίους fort. Hyp. I fr. 2 init. — τέτταρα] τετρακοίαια N et pr. A corr.²; yào a corr.⁴ habet A. — τούτοις δείν scr.: τουτοισίν (δείν etiam R. addendum censuerat, ἀν Emp.).

δείν άναθείναι. και πότερα κάλλιόν έστι, πρός δε 90 δικαιότερον, απαντ έν τῷ κοινῷ φυλάττεσθαι, ἕως ἂν τί δίκαιον ὁ δῆμος βουλεύσηται, ἢ τοὺς ῥήτορας και τῶν στρατηγῶν ἐνίους διηρπακότας ἔχειν; ἐγὼ μεν γὰρ οίμαι τὸ μεν ἐν τῷ κοινῷ φυλάττειν παρὰ πάντων ὁμολογούμενον είναι δίκαιον, τὸ δε τούτους ἔχειν μηδένα ἂν εἰπεῖν ὡς ἔστι καλῶς ἔχου.

Πολλούς ούτος έρεϊ και παντοδαπούς λόγους, 91 δ άνδρες, και ούδέποτε τοὺς αὐτούς. ὑρặ γὰρ ὑμᾶς τὸν πάντα χρόνον ἐλπίσι κεναῖς και ψευδέσι λόγοις ἐξηπατημένους ὑφ' ἑαυτοῦ, και μέχρι τούτου και μνημονεύοντας τὰς ὑποσχέσεις μέχρις ἂν ὑηθῶσιν. εἰ μὲν οὖν ἕτι δεῖ τὴν πόλιν τῆς Δημοσθένους πονηρίας και ἀτυχίας ἀπολαύειν, ἕνα πλείω κακοδαιμονῶμεν — οὐ γὰρ ἔχω τί ἄλλο εἴπω —, στερκτέον ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσιν εἰ δέ τι κηδόμεθα 92 τῆς πατρίδος και τοὺς πονηροὺς και δωροδόκους μισοῦμεν και μετοιωνίσασθαι τὴν τύχην και μεταλλάξασθαι βουλόμεθα, οὐ προετέον ἐστιν ὑμᾶς αὐτοὺς ὡ Ἀθηναῖοι ταῖς τοῦ | μιαροῦ και γόητος τού- 102 του δεήσεσιν, οὐδὲ προσδεκτέον τοὺς οἴκτους και

90. πρός δέ (καί) ci. R. — αν τι mal. R. Schm: αν τι.

91. είζημε και aut ούδέποτε pro ούδεπάποτε Dobr.; hoc praetulerunt Turr. Mr. Kl., qui cf. Aesch. 1, 127. — πάντα N Fr.: ἄπαντα. — και post μέχρι τούτου add. N. — πλείω N Mr.: πλέον. κακοδαιμονείν orator pro έξαμαρτάνειν ponit. — ού γάρ N Mr.: ούδε γάρ. — έπι scr.: είη (άν είη mal. Bk.; είη del. Fr. Bait).

92. δέ τι mal. Bait.: δ' έτι. — μετοιωνίσασθαι] cf. Harp. s. v. — προετέον cum Wolf. Bk.: προσεπτέον, quod def. Fr. Aut προετ. scribi aut deleri αύτους voluit R. προςδεπτέον NAB Bk.: προςεπτέον LZ, προςιτέον M Ald., προςετέον cum Wolf. R. —

τούς φεναχισμούς (τούς) τούτου είχανην γαο είλήφατε πείραν αύτου και των λόγων και των έργων 93 και της τύχης. τίς ούτως εύελπις ύμων έστιν, ώ Αθηναΐοι, τίς ούτως άλόγιστος, τίς (ούτω) των προγεγενημένων και νυν ένεστηκότων πραγμάτων άπει-00ς, όστις έλπίζει τον έκ τοσαύτης εύδαιμονίας είς τοσαύτην άδοξίαν καταστήσαντα την πόλιν δι' ήντιναδήποτε αίτίαν η τύχην - έω γαο τούτο νύν -. έπειδή πρός ταις άλλαις απορίαις και τοις περιεστηχόσιν ήμας πινδύνοις και ή των έξ αύτις της πόλεως δωροδοκία προσγέγονε, και περί αίσχρας αίτίας κοινή πάντες άγωνιζόμεθα και περί του μή δοκείν τα ίδία παρά τισιν όντα χρήματα κοινή του δήμου έχειν. τηνικαύτα συμβουλεύοντα και διοικούντα τούτον σώ-94 σειν ήμας; έω γαρ τάλλα όσα μεταβαλλόμενος έν τοις πράγμασι και δημηγορών ούδεν ύγιες διατετέλεκε, καί τοτε μεν γράφων και άπαγορείων μηδιένα νομίζειν άλλου θεόν η τούς παραδεδομένους, τοτέ δε λέγων ώς ού δει του δημου άμφισβητειν των εν το ούρανω τιμών Άλεξάνδρω, όταν δε μέλλη καιθήσεσθαι παο' ύμιν, Καλλιμέδοντα είσαγγέλλων συνιέναι έν Μεγάροις τοις συγάσιν έπι καταλύσει του

τούς ante τούτου add. Turr., rursus del. Mr. Cf. § 79. και τῶν λόγων και τῶν ἔργων Ν^m Mr.: και τῶν ἔ, και τῶν λόγων. Cf. 102.

93. οὖτοξ ἀἰόγιστος pr. A^d. — οῦτω post τίς add. Mr.; (οῦτως) ἄπειοος iam Wolf. mal. — ὅστις] τίς codd. — τοῦτώ (γε) νῦν Wm. — ἰδία Bk.: ἰδία corr. A^d, ἰδια v. — διοικοῦντα] πολεμοῦντα LZM et v. ante Bk., unde πολέμους διοικοῦντα Wm. — ὑμᾶς A^d Dobs.

94. διατετέλεκε N Turr. (ci. R.): τετέλεκε. — νομίζειν αλλον N Mr.: αλλον νομίζειν. — τῷ ante οὐρανῷ add. N Mr. — μέλλει pr. A corr.².

δήμου, και ταύτην την είσαγγελίαν εύθύς παραγρημα άναιρούμενος, έν δε τη έχχλησία ταύτη τη 95 πρώην γεγενημένη προσάγων και κατασκευάζων ψευδή μηνυτήν ώς έπιβουλευομένων των νεωρίων, καί περί τούτων γράφων μέν ούδέν, αίτίας δε ένεκα του παρόντος άγῶνος παρασκευάζων τούτων γὰρ άπάντων ύμεις τούτω μάρτυρές έστε. γόης ούτος. άνδρες Αθηναΐοι, και μιαρός άνθρωπός έστι, και ούτε τω γένει της πόλεως πολίτης ούτε τοις πεπολιτευμένοις αύτῶ καὶ πεπραγμένοις. ποται γὰρ τριή- 96 ρεις είσι κατεσκευασμέναι δια τουτον, ώσπερ έπι Εύβούλου, τη πόλει; η ποΐοι νεώσοιχοι τούτου πολιτευομένου γεγόνασι; πότε ούτος η δια ψηφίσματος η νόμου έπηνώρθωσε το ίππικόν; τίνα κατεσκεύασε δύναμιν, τοσούτων καιρών παραγενομένων μετά την έν Χαιρωνεία μάχην, η πεζην η ναυτικήν; τίς άνενήνεκται κόσμος τη θεώ είς ακοόπολιν ύπο τούτου: τί κατεσκεύακεν οίκοδόμημα Δημοσθένης έν τῷ έμπορίω τω ύμετέρω η έν τω άστει η άλλοθί που της γώρας: ούδείς αν ούδαμοι δείξειεν. έπειτα του μέν 97 έν ταις πολεμικαις πράξεσιν απιστον γεγενημένον. έν δέ ταις κατά την πόλιν οίκονομίαις άχοηστον.

95. έν δή N.

96. Ιmitatur Demosthenis illa: 18, 311; 19, 282. τριήφης Ν. — διά τοῦτον ΝΑΒ Βk. (cf. Dem. 18, 311): διά τούτον. — ἐπὶ Βούλον pr. Ν; ἐπιβούλον ΖΜ. haec autem verba (ῶσπεφ ἐ. Ε.) post νεώσοιχοι transposita malim. ἐπηνώφθωκε et κατεσκεύακε ci. Scheibe. — τοσούτων scr.: τοιούτων. — ἀνενήνεκται Βk.: ἀνήνεκται. — κόσμος τῆ θεῷ Ν Μr.: τῆ θεῷ κόσμος. — κατεσκεύακεν οἰκ. Δημ. Ν Mr.: κατεσκεύακε Δημ. οἰκ. — οὐδεἰς ἂν cum Steph. Bk.: οὐδεἰς οὖν.

97. mal. τον έν μέν. - vv. απιστον et αχοηστον transponi mal. Bk., quod ego non probo. -

πεφιεωφακότα δὲ τοὺς ἀντιπολιτευομένους ἄπαντα διαπεπφαγμένους ὅσα ἐβουλήθησαν, μεταβεβλημένον δὲ αὐτὸν καὶ τὰς ὑπὲφ τοῦ δήμου πφάξεις ἐγκαταλε-98 λοιπότα, τοῦτον πεφιποιῆσαι βουλήσεσθε; οὖκ, ἐὰν σωφφονῆτε καὶ καλῶς καὶ ὑπὲφ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως βουλεύησθε· ἀλλὰ δέξεσθε τὴν ἀγαθὴν τύχην, ἢ τιμωφήσασθαι παφέδωκε τῶν ψητόφων τοὺς τὴν πόλιν διὰ τὴν αὑτῶν δωφοδοκίαν ταπεινὴν πεποιηκότας, καὶ φυλάξεσθε, καθάπεφ οἱ θεοὶ πφοειφήκασιν ὑμῖν ἐν ταῖς μαντείαις πολλάκις, τοὺς τοιούτους ἡγεμόνας καὶ συμβούλους. ἀκούσατε δὲ αὐτῆς τῆς μαντείας. Λέγε τὴν μαντείαν.

MANTEIA.

99

Πῶς οὖν μίαν γνώμην ἕξομεν, ὡ ἀθηναίοι, πῶς ὑμονοήσομεν ἄπαντες ὑπὲο τῶν Χοινῆ συμφεοόντων, ὅταν οἰ ἡγεμόνες καὶ οἱ δημαγωγοὶ χοήματα λαμβάνοντες προίωνται τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα, καὶ ὑμεῖς μὲν καὶ ὁ δῆμος ἅπας κινδυνεύη περὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ τῆς πόλεως καὶ τῶν ἱερῶν τῶν πατρώων καὶ παίδων καὶ γυναικῶν, οἱ δὲ διηλλαγμένοι πρὸς αὐτοὺς ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις λοιδορῶνται καὶ προσκρούωσιν ἀλλήλοις ἐξεπίτηδες. ἰδία

διαπεπραγμένους corr.² A et cum Wolf. R.: δε πεπραγμένους. — βουλήσεσθε Dobr.: βούλεσθε. cf. § 98.

98. βουλεύεσθε Ν. — δέξεσθε et φυλάξεσθε Dobr. δέξασθε et φυλάξασθε. — παραδέδωκευ? cf. 2, 20. αὐτῆς] αὐθις Gruter. prob. Schm. (coll. § 78); ταύτης cl. Mr. — λέγε] λ. σὐ Ald. vv. τὴν μαντ. cum Kl. abesse malim. 99. όμονοήσωμεν Ν. — καὶ ante ὁ δῆμος add. NB et corr. A Bk. (ci. R.). — κινδυνεύει pr. A corr.². — περὶ τοῦ ἐδάφους κτέ.] cf. Aesch. 3, 134. — vv. διηλλαγμ. προς αὐτοὺς post ἰδία δὲ posita malim. —

δε ταυτά πράττωσιν έξαπατώντες ύμας τους όαστα πειθομένους τοις τούτων λόγοις; τί γάο έστι δήτορος 100 δημοτικού και μισούντος τούς | κατά της πόλεως 103 λέγοντας και γράφοντας; η τί φασι τους πρό ύμων γεγενημένους, & Δημόσθενες και Πολύευκτε, διατελείν ποιούντας, καί ταύτα ούδενός δεινού τότε την πόλιν περιεστηκότος; ού κρίνειν άλλήλους; οίκ είσαγγέλλειν: ού γράφεσθαι παρανόμων; έστιν ούν ο τι πεποιήκατε τούτων ύμεζς οί φάσκοντες του δήμου κήδεσθαι καί την σωτηρίαν ύμιν έν τη τούτων είναι ψήφω; γέγραψαι ψήφισμα. Δημόσθενες, πολλών όν-101 των και δεινών και παρανόμων ών Δημάδης γέγραφε: κεκώλυκάς τινα πράξιν ών έκεινος προελόμενος κατά του δήμου πεπολίτευται; ούδ' ήντινουν. είσήγγελκας του παρά τὰ τοῦ δήμου ψηφίσματα καί τούς νόμους πολλά διαπεπραγμένου; ούδεπώποτε, άλλα περιείδες αυτόν έν τη άγορα γαλκούν σταθέντα και της έν τω πουτανείω σιτήσεως κεκοινωνηκότα τοις Αομοδίου και Αριστογείτονος απογόνοις. έπειτα 102 πού της εύνοίας της σης ο δημος έλαβε πείραν. η ποῦ τὴν τοῦ ἡήτορος βοήθειαν καὶ δύναμιν έξεταζομένην είδομεν: η ένταυθα φήσετ' είναι δεινοί, εί

ταύτα cum Wolf. et Grut. R.: τα αύτα Ν, ταύτα ν.

100. ψμών ci. R.: ήμών. — νν. ἔστιν οὖν — 101 παφανόμων om. pr. Α. — τὴν σωτηφίαν κτέ.] cf. 102. — ψήφω] cf. 102.

101. уѓурафа NA Turr.: уѓуратта BLZM, уѓуратта σοι ν. — δεινών και παρανόμων N Mr. (ci. Wm.): δεινών (δεινώς ci. Bk. rec. Turr.) παρανόμων. — είσήγγελκας in mg. habet A^4 . — τὰ et ψηφίσματα ci. R. Schm. (cf. § 84): τὸ et ψήφισμα. — πολλὰ bis ponit pr. A^4 . — ονδέποτε N Fr. — τῆς] τοῖς pr. A corr.² Ald. — ἐν τῷ N Mr.: ἐν. 102. ῆ ποῦ NA Bk.: ἤπου B. ὅπου γ. —

<u>AEINAPXOT</u>

παραχρούσεσθε τούτους αεί λέγοντες ώς ...ούχ έστιν έξω της πατρίδος ήμιν έξελθειν". ...ούχ έστιν άλλη καταφυγή γωρίς της ύμετέρας ευνοίας"; φανερούς έχοην γεγενημένους άντιπράττοντας και λόγω και έργω τοις κατά του δήμου γραφομένοις ψηφίσμασιν. ούτω πείθειν τούτους λέγοντας ώς ούχ έστιν ύμιν ούδεμία σωτηρία χωρίς της παρά του δήμου βοη-103 θείας. ύμεις δ' έν τοις έξω τας έλπίδας έγετε, αμιλλώμενοι ταις πολαπείαις πρός τους όμολογουντας ύπεο 'Αλεξάνδρου πράττειν και δώρα είληφέναι παρά των αύτων ώνπερ νυν άποπέφαγκεν ύμας ή βουλή. και σύ πάντων έναντίου των Ελλήνων διειλεγμένος Νικάνορι, και κεγρηματικώς έν Όλυμπία περί ών έβουλήθης, έλεεινον νύν σεαυτόν κατασκευάζεις προδότης ών και δωροδόκος, ώς έπιλελησμένους τούτους της σης πονηρίας, και ού διώσων 104δίχην ύπεο ών είληψαι πεποιηχώς, τοσούτω τολμηρότερον Δημάδου. ασθ' ό μεν προειρηκώς εν τω δήμω τον έαυτοῦ τρόπον καὶ τὴν ἀπόνοιαν, καὶ όμολογών λαμβάνειν και λήψεσθαι, ζμως ού τιετόλμηκε τούτοις δείξαι το πρόσωπον, ούδ' έναντία τη

παφακρούσεσθε Mr. (ci. Bk. Wm.): παφακρούσησθε Ν, παφακρούσετε ν. Παφακρούετε ci. Dobr.; παφακρούσσθε et ipse malim. – ήμιν ci. R. Dobr.: ύμιν. – ύμετέρας NAB Bk. Turr. Mr.

103. δώρα είληφέναι κτέ.] Demadem hic quoque dicit, cf. 104. – ήμας N sec. Thurl. – συ πάντων NA Turr. (ci. R.): συμπάντων. – έναντίον των Έλλ. Μr.: έναντίων τ. Ε. N, τ. Έ. έναντίον ν. – έπιλελησμένους ci. R. (έπιλησομένους Steph.): έπιμελησομένους.

104. τετόλμηκε τούτοις N Turr.: τετόλμηκεν αὐτοῖς. —
 ἐνδείξαι N. Loquitur de iis quae in contione acta sunt, cf.
 89; nam in indicium Demadem nondum venisse constat
 § 105. —

τῆς βουλῆς ἀποφάσει λέγειν ἠξίωσε — καίτοι οὐκ ἕγραψεν ἐκεῖνος περὶ αὐτοῦ κυρίαν εἶναι τὴν βουλήν, οὐδὲ θάνατον ὡρίσατο, ἐὰν ἀποφανθῆ χρήματα εἰληφώς —: σὐ δὲ οὕτω σφόδρα πεπίστευκας τοῖς σεαυτοῦ λόγοις καὶ καταπεφρόνηκας τῆς τούτων εὐηθείας, ὥστε πείσειν οἴει τοὺς δικαστὰς ὡς μόνου σοῦ κατέψευσται τὸ συνέδριον καὶ μόνον οὐκ εἰληφότα σὲ τὸ χρυσίον ἀποπέφαγκεν. καὶ τίς ἂν ταῦτα πεισθείη;

Οφάτε, & Άθηναίοι, τί μέλλετε ποιεΐν. παφειλή-105 φατε παφά τοῦ δήμου τὸ πφάγμα, (αὐτοῦ) τὸ γεγενημένον εἰδότος, τιμωφίας δ' ἕνεκα τῆς κατὰ τῶν ἐνόχων ὄντων ταῖς ἀποφάσεσι. Δημοσθένης εἰσάγεται πφῶτος. κατηγοφήκαμεν ἡμεῖς (οἰδὲν) οὐδενὶ καταχαφισάμενοι τῶν κοινῶν δικαίων. πότεφ' ἀμε-106 λήσαντες τῶν γεγενημένων ἁπάντων ἀφήσετε τὸν πφῶτον εἰσεληλυθότα πφὸς ὑμᾶς καὶ τὰ δίκαια [τὰ] παφὰ τῷ δήμω καὶ τῷ βουλῷ τῷ ἐξ Ἀφείου πάγου δόξαντ' εἶναι καὶ τοῖς ἅλλοις ἅπασιν ἀνθφώποις, ταῦθ' ὑμεῖς οἱ κύφιοι πάντων λύσετε, καὶ τὴν πονηφίαν αὐτοὶ τὴν τούτων ἀναδέξεσθε; ἢ πᾶσιν ἀνθφώ-107 ποις παφάδειγμα ἐξοίσετε κοινὸν ὑπὲς τῷς πόλεως, ὅτι μισεῖτε τοὺς προδότας καὶ τοὺς χρημάτων ἕνεκα

post δάνατον addi έαυτῷ (είναι) τὴν ζημίαν mal. Mr. coll. § 61. Lyc. 65.

105. είδότος Emp.: είδος codd., ἤδη Ald. et edd. praeter Turr., qui ὅνειδος (αὐτοὶ γεγενημένου είδότες Scheibe). Punctum post ἀποφ. ipse posui. — (οὐδὲν) οὐδενὶ s. οὐδὲν ci. R.

106. τὰ post δίχαια del. S. Mr. coll. § 46. 84. — of ante χύριοι add. N et supra v. A Bk. — ἀναδέξασθε LZM Ald. corr. B. ἀναδέξασθαι pr. B.

προιεμένους τὰ τοῦ δήμου συμφέροντα; ταῦτα γὰρ απαντά ἐστιν ἐφ' ὑμιν νῦν, καὶ πενταχόσιοι καὶ χίλιοι ὄντες τὴν ἀπάσης τῆς πόλεως σωτηρίαν ἐν ταῖς χερσιν ἔχετε, καὶ ἡ τήμερον ἡμέρα καὶ ἡ ὑμετέρα ψῆφος πολλὴν ἀσφάλειαν τῆ πόλει καταστήσει τὰ δίκαια ὑμῶν ἐθελόντων χρίνειν, ἢ μοχθηρὰς ἔλπίδας ἔχειν ποιήσει πάντας τοιαῦτα ὑμῶν ἕθη καθιστάντων.

Ού καταπληκτέον έστίν, άνδρες Αθηναΐοι, ούδε 108 104 πουετέον, έαν σωφοονητε, τοις Δημοσθένους | έλέοις την κοινην και δικαίαν ύπεο της πόλεως απολογίαν. ούδεις γαο ύμων ήνάγχαζε τουτον τα μή προσήχοντα χρήματα λαμβάνειν καθ' ύμων, πολλώ πλείω των ίκανών δι' ύμας έτερα κεκτημένου, ούδ' άπολογείσθαι νῦν ὑπέο τῶν ὡμολογημένων ἀδικημάτων, γράψαντα καθ' έαυτου θάνατον την ζημίαν άλλ' ή έκ τοῦ ἄλλου βίου ἔμφυτος αἰσχροκέρδεια καὶ πονηρία 109ταυτα είς την πεφαλήν αύτω τέτραφε. μη ούν άγθεσθε αύτου πλαίοντος παι όδυρομένου πολί γαο αν δικαιότερον έλεήσαιτε την χώραν, ην ούτος είς τους κινδύνους καθίστησιν τοιαυτα πράττων, ή τους έξ έαυτης γεγενημένους ύμας ίχετεύει, παραστησαμένη τα ύμέτερα τέχνα και γυναϊκας, τιμωρήσασθαι του

 107. προϊεμένους AB Bk.: προιμένους N™, προεμνους ν. — έν τῆ πόλει N Mr. — έχειν ποιησ. πάντας N Mr.: ποιήσ. πάντ. έχειν. — ποιήσει Dobr.: ποιήσετε.
 108. καταπλ.κτέον A pr. corr.². — άνδρες N Mr.: m

108. καταπλ. κτέον A pr. corr.². — άνδοες N Mr.: άνδοες. cf. § 18. — άπολογίαν] τιμωφίαν ci. Bk. in Add.: sed cf. Mr. — λαμβάνειν ci. Wolf. rec. Turr.: λαμβάνοντα codd.; λαμβάνειν τὰ Ald. — ἀπολογείσθαι pr. A⁴ (A sec. Bk.) et cum Wolf. R.: ἀπολείσθαι.

109. έλεήσαιτε Dobr. Bk.: έλεήσετε, quod revoc. Mr. - είς τούς κινδ. καθίστ. N Mr.: καθ. είς τ. κινδ. - ήμ pr. N. -

προδότην και σώζειν έαυτήν, ύπερ ής οί πρόγονοι πολλούς και καλούς κινδύνους ύπομείναντες έλευθέοαν αὐτὴν ὑμῖν παραδεδώκασιν, ἐν ἡ πολλὰ καὶ καλὰ παραδείνματα λέλειπται της των τελευτησάντων άρετης. είς ταύτην ἀποβλέψαντας, ώ Άθηναΐοι, και τὰς 110 έν αύτη γινομένας πατρίους θυσίας και τάς των προνόνων θήκας φέρειν δει τους εύ φρονούντας την ψήφου. καί όταν Δημοσθένης έξαπατήσαι βουλόμενος καί παρακρουόμενος ύμας οικτίζηται καί δαχούη, ύμεις είς τὸ τῆς πόλεως σῶμα ἀποβλέψαντες καί την πρότερον δόξαν υπάρχουσαν αυτη άντίθετε. πότερον ή πόλις έλεεινοτέρα δια τουτον γένονεν ή διά την πόλιν Δημοσθένης. εύρήσετε γάρ τουτον111 μέν λαμπρου έξ ού προσελήλυθε πρός το πολιτεύεσθαι γεγενημένου, και άντι μεν λογογράφου και μισθού τὰς δίκας λέγοντος ὑπέο Κτησίππου καὶ Φοομίωνος και έτέρων πολλών πλουσιώτατον όντα τών έν τη πόλει, άντι δ' άγνωτος και ούδεμίαν πατοικήν δόξαν παρά των προγόνων παρειληφότος ένδοξον γεγενημένον, την δε πόλιν ούκ άξίως εαυτής ούδε της των προγόνων δόξης διαχειμένην. άφέντες ούν

πολλούς καὶ καλοὺς Ν Μr.: καλοὺς καὶ πολλοὺς (καλοὺς καὶ mal. abesse Bait. coll. 3, 21; πολλοὺς καὶ μεγάλους ci. Bk.). — αὐτὴν ὑμῖν AB Bk.: ὑμῖν αὐτὴν.

110. Aut έξαπατῶν καὶ παφακφονόμ. aut έξαπατῆσαι βουλ. καὶ παφακφούεσθαι mal. R. — ήμᾶς Ν. — σῶμα] ἀξίωμα Markl. Mr. coll. 3, 21. Σῶμα τῆς πόλ. exstat Hyp. I. col. 21, 24, sed sensu non prorsus eodem; [ἀποβλέψαντες εἰς ro]... πρόςωπον τῆς πόλεως idem dixisse videtur col. 32, 13. — ὑπάφχουσαν αὐτῷ Ν Mr.: αὐτῷ ὑπάφχουσαν. πότεφον] πφοτεφον Α pr.

 111. προςελήλυθε πρός Ν Turr.: προςελήλυθεν (προελ.
 ZM) είς (παφελήλ. είς W.). — πλουσιώτατον Ν Turr.: πλουπιώτερον. —

τούς έλέους και τούς φενακισμούς τούς τούτου την δικαίαν και την όσίαν φέρετε ψηφον, και σκοπείτε τό τη πατρίδι συμφέρον, μή το Δημοσθένει' τουτο 112 γάρ έστι καλών κάγαθών δικαστών έργου. και όταν άναβαίνη τις συνηγορήσων Δημοσθένει, λογίζεσθε ότι ούτος ό άνθρωπος, εί μέν μή ένογος ών ταίς μελλούσαις αποφάσεσιν αναβαίνει, κακόνους έστι τη πολιτεία, και τούς έπι τω δήμω δώρα λαμβάνοντας ού βουλόμενος δίκην δούναι, και την κοινην των ύμετέρων σωμάτων φυλακήν, έφ' ή τέτακται το έν Αρείω πάγω συνέδριον, καταλυθήναι βούλεται καί συγκεχύσθαι πάντα τὰ έν τη πόλει δίκαια εί δε δήτωρ η στρατηγός, οι την προσδοχωμένην καθ' αυτών απόφασιν απιστον βουλόμενοι γενέσθαι συνηγορούσιν, οι προσεκτέον ύμιν έστι τοις τούτων λόγοις, είδότας ὅτι ἐκ πάντων τούτων γεγένηται συνεργία περί τον Αρπάλου κατάπλουν και την άφεσιν. 113νομίσαντες ούν ω Άθηναΐοι καθ ύμων πάντας τούτους άναβαίνειν και κοινούς έχθρούς είναι των νόμων και της πόλεως απάσης, μη αποδέχεσθε αυτών. άλλά (αύτον) κελεύετε άπολογείσθαι περί των κατηγορημένων μηδε την αύτου τούτου μανίαν. Θε μέγα φρονεί έπι το δύνασθαι λέγειν, και έπειδαν φανεοός ύμιν γένηται δωροδοκών, έτι μαλλον έξελήλεγκται φενακίζων ύμας, (άλλά) τιμωρήσασθε ύμων

τήν δικαίαν και την όσίαν Ν Mr.: την όσίαν και δικαίαν.

cf. 2, 20. — μη το) μη τῷ ΝΖΜ. — καλον κάγαθον Ν. 112. νν. λογίζεσθε — άνθο. in mg. hab. Ν. — προςδο-κωμένην καθ' αύτῶν Ν Μr.: καθ' αύτῶν προςδοκ. — γε-γένηται Mr.: γίνεται.

113. φανερώς N. - έτι NAB, et ci. Wolf .: ότι. - φ.ν жіζων A pr. corr.² (фанчая. fuerit). —

KATA APIETOPEITONOE.

αύτων και της πόλεως άξίως. εί δε μή, μια ψήφω καί ένι άγωνι πάντας τους άποπεφασμένους καί τούς μέλλοντας αφέντες είς ύμας αύτους και τον δημον την τούτων δωροδοχίαν τρέψετε, χάθ' ύστερον ένχαλειτε τοις άφεισιν, ότε ούδεν έσται πλέον ύμιν.

Ένω μέν ούν, όσον είς το μέρος τούμον της κα-114 τηγορίας ήκει, βεβοήθηκα, τάλλα πάντα παριδών πλήν του δικαίου και του συμφέροντος ύμιν. ούκ έγκαταλέλοιπα την πόλιν, ού χάριν προύργιαιτέραν της του δήμου γειροτονίας έποιησάμην. άξιων δέ καί ύμας την αύτην γνώμην έχειν παραδίδωμι το ύδωο τοις άλλοις κατηγόροις.

2.

KATA APIETOFEITONOE.

Πάνθ', ώς ξοικεν, ώ Άθηναϊοι, προσδοκητέα έστι και άκουσαι και ίδειν έν ταις γεγενημέναις άποφάσεσι' θαυμασιώτατον δε πάντων, ώς έμοι δοκεί, το νυν γινόμενον. δ γαρ πονηρότατος των έν τη πόλει, μαλλον δε και των άλλων ανθοώπων, Αριστογείτων διαδικασόμενος ήκει τη έξ Αρείου πάγου βουλή περί άληθείας και δικαιοσύνης, και νυνί μείζονα κίνδυνου ή την απόφασιν πεποιημένη βουλή

alla addendum censuit R. - xad' scr.: xav rc. N et AB

Mr.; xal v. — $\dot{\epsilon}\gamma\pi\alpha\lambda\ddot{\eta}\tau\epsilon$ N Mr. — $\alpha\dot{v}\tau\sigma\dot{\epsilon}\gamma$ sct.: $\kappa\mu\gamma$ fe. N & A AB Mr.; xal v. — $\dot{\epsilon}\gamma\pi\alpha\lambda\ddot{\eta}\tau\epsilon$ N Mr. — $\alpha\dot{v}\tau\sigma\dot{\epsilon}\gamma$ post $\dot{\epsilon}\gamma\pi\alpha\lambda$. addi mal. Dobr.: quo facto certe $\tau\sigma\dot{\epsilon}\gamma$ delendum erit. Or. H, 1. Verba Hávô' ág čourev à ăvõçes ut ini-tium orationis affert Dion. Dinarch. c. 10. — num τάπρος-δοκητα? — $\tau\ddot{\eta}$ et βουλ $\ddot{\eta}$ NA Bk.: $\tau\dot{\eta}v$ — βουλ $\dot{\eta}$ B, $\tau\eta\dot{v}$ — Boulny v.

χινδυνεύει η ό δώρα λαμβάνων χαθ' ύμων χαι την ύπέρ των δικαίων παροησίαν αποδόμενος είκοσι 2 μνών. τούτω μέν γε καινόν ούδεν ούδε δεινόν. έαν άλω, συμβήσεται και γαρ θανάτου άξια πολλά πρότερον έτερα διαπέπραχται, και έν τω δεσμωτηρίω πλείω χρόνον η έξω διατέτριφε, και όφείλων τω δημοσίω κατά των έπιτίμων γέγραφεν ούκ έξου αύτω. καί έτερα πολλά καί δεινά πεποίηκε, περί ών ύμεις άκριβέστερον έμου γιγνώσκετε τη δε βουλη το δόξαι τὰ ψευδη κατὰ Αριστογείτονος ἀποφαίνειν καὶ τουτον έκείνης ύποληφθηναι παρ' ύμιν δικαιότερα 16-3 γειν των αλοχίστων και δεινοτάτων έστι. διόπεο ώ Αθηναΐοι ούτός μοι δοκεί, τον άγωνα άσφαλη νομζων αύτω είναι, διαπειρασόμενος ήχειν της ύμετέρας γνώμης. ἅπαντα γὰο αὐτῷ πολλάχις τὰ δεινὰ συμβέβηκε, πλην τοῦ ἀποθανείν. τοῦτο δ', ἂν θεὸς θέλη και ύμεις σωφρονήτε, έν τη τήμερον ήμέρα συμβήσεται. ού γαο δή μα τον Ηρακλέα βελτίω γενήσεσθ αὐτὸν προσδοκᾶτε συγγνώμης νυνὶ τυγγάνοντα παο ύμων, ούδε το λοιπον αφέξεσθαι του λαμβάνειν χρήματα καθ' ύμων, έαν νῦν ἀφῆτε αὐτόν. πουηρίαν γαο άρχομένην μεν κωλύσαι τάχ' άν τις κολάζων δυνηθείη, έγκαταγεγηρακυΐαν δε και γεγευμένην των 4 είθισμένων τιμωριών άδύνατον είναι λέγουσιν. εί

λαμβάνων] λαβών? sed cf. 15. 20, 24, 26.

 υμεζς ἀπριβέστερον Ν Μr.: ἀπριβέστερον ὑμεζς. – τά ψευδη dedisse videtur pr. Α: και ψευδη Ν, ψευδη ν. – ὑποληφθηναι παο' ὑμζν Ν Μr.: παο' ὑμζν ὑπ. ν.

3. ἀσφαλῆ νομ. αὐτῷ εἶναι Ν Μr.: αὐτῷ (αὐτῶν BZM) ἀσφ. εἶναι νομ. — γενήσεσθ' Ν^m: γενήσεσθαι. — τάχ' ἀν mal. Bk, Dobr. rec. Turr.: τάχα. — γεγευμένην B Bk. et ci. Steph. Iungerm.: γεγενημένην.

KATA APISTOFEITONOS.

μέν ούν έγγενήσεσθαι βούλεσθε δευσοποιον έν τη πόλει πονηφίαν, διαφυλάττειν ύμας 'Αφιστογείτονα δεϊ, και έαν ő τι αν [τις] βούληται έν τη πόλει διαπράττεσθαι εί δε τους πονηφους και καταφάτους ανθφώπους μισειτε, και έστιν ύμιν όφγη και μνήμη των πφότεφον ύπο τούτου πεπφαγμένων, άποκτείνατε τούτον, δς παφ' Αφπάλου λαβείν χφήματα ετόλμησεν, δν ήσθεθ' ηκειν καταληψόμενον την πόλιν ύμων, και τας πφοφάσεις και τους φενακισμους έκκόψατε αύτου τούτοις γαφ ηκει πιστεύων πφος ύμας.

Ας' ίστε ὅτι τῆς Άρπάλου ἀφίξεως δυσχεροῦς 5 οὕσης ἐκεῖνο συμβέβηκεν εὐτύχημα τῆ πόλει, διότι πεῖραν εἰλήφατ' ἀκριβῆ τῶν ἕνεκ' ἀργυρίου καὶ χρυσίου πάντα προιεμένων τοῖς τῆς πόλεως ἐχθροῖς; μὴ καταρραθυμήσητε ὡ Ἀθηναῖοι, μηδ' ἀπείπητε τιμωρούμενοι τοὺς πονηρούς, ἀλλ' ἐκκαθάρατε, καθ' ὅσον δυνατόν ἐστι, τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως. καὶ μὴ τῶν παρ' ἐμοῦ λόγων ἀκούειν ζητήσητε, φανερῶν ὑμῖν γεγενημένων τῶν ἀδικημάτων κατὰ τῶν ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀποπεφασμένων. τί γὰρ ἀγνοεῖτε δι' ὅ 6

4. $\delta \varepsilon \upsilon \sigma \sigma \sigma \iota \delta \upsilon$ $\pi \sigma \upsilon \eta \sigma (\alpha \upsilon)$ cf. B. A. I p. 237; Suid. s. v. $\delta \varepsilon \upsilon \sigma$. – $\tau \iota \varsigma$ abesse mal. Bk. Schm. – $\eta \sigma \vartheta \varepsilon \vartheta$ ' N^mA Bk.: $\eta \sigma \vartheta \varepsilon \sigma \vartheta$ '. – $\upsilon \mu \omega \upsilon$ N^mA Bk.: $\eta \omega \omega \upsilon$.

5. πάντα προϊεμένων N Mr.: προϊεμ. πάντα. αν desid. Dobr. — έκκαθήρατε S. — ζητήσετε N. — κατά τῶν N et pr. A: έκ τῶν A corr.² v. Cf. § 7 init. 6 init.; 3, 20; 1, 6. — ὑπὸ sup. vers. hab. A^d a pr. m.

6. Post αποπεφασμ. vulgo sequebantur haec: η διά τούς τοῦ κρινομένου (ita NA Bk : η διά τούς κρινομένους γ.) προγόνους καί (διὰ add. Ν) την αύτοῦ μετριότητα, καί ότι ὑμᾶς πολλὰ (πολλὰ ὑμᾶς Ν) καὶ ἰδία καὶ δημοσία ἀγαθὰ εξογασται, ἄξιον (ἔστιν add. Ν) αὐτοῦ φείσασθαι; quae coll. § 8 cum Bk. del. Turr. —

4

DINARCHI OR.

δεϊσθε λόγων ἀκούειν κατὰ τοῦ νῦν κρινομένου; πότερ' ἡ τῆς βουλῆς ἀπόφασις, ἐἀν μὲν ἡμεῖς οἱ κατήγοροι δέκα ὄντες τὸ ῦδωρ ἀναλώσωμεν ἅπαν καὶ ἀναβοήσωμεν ὡς δεινὸν ἀφεῖσθαί ἐστιν τοὺς εἰλημμένους ἔχοντας ἐπ' ἀὐτοφώρφ δῶρα κατὰ τῆς πατρίδος, ἀληθὴς καὶ δικαία ἔσται ἡ κατ' Ἀριστογείτονος 7 [ἀπόφασις], ἐὰν δ' ἕκαστος ἡμῶν, ὡς εἰδότων ὑμῶν πάντα οὐδὲν ἦττον ἡμῶν τὰ δίκαια περὶ τουτωνὶ τῶν πάντα οὐδὲν ἦττον ἡμῶν τὰ δίκαια περὶ τουτωνὶ τῶν πάντα οὐδὲν ἦττον ἡμῶν καταβῆ, | ψευδής, καὶ (οὐ δικαίως) οὐδὲ ἴσως παρὰ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν γεγενημένη; ἢ τὸ δῶρα λαμβάνειν ἐπὶ προδοσία τῶν τῆς πόλεως συμφερόντων οἰκ ἴσθ' ὅτι τῶν δεινοτάτων ἐστὶ καὶ τῶν πλείστα κακὰ τὰς πόλεις ἑρημζομένων;

⁸ ^Aλλ^a αὐτὸς ὁ κρινόμενος νη Δία μέτριος τὸ, τρόπον, καὶ προγόνων χρηστῶν, καὶ πολλὰ ὑμᾶς και ἰδία καὶ δημοσία ἀγαθὰ εἰργασμένος, ῶστε διὰ ταῦτ ἄξιόν ἐστιν αὐτοῦ φείσασθαι; καὶ τίς ὑμῶν οὐ πολλάκις ἀκήκοεν ὅτι Κυδιμάχου μὲν τοῖ πατρὸς τοῦ ^Aριστογείτονος θανάτου καταγνωσθέντος καὶ gυγόντος ἐκ ταὐτης τῆς πόλεως ὁ χρηστὸς οὖτος υἰὸς περιείδε τὸν αὑτοῦ πατέρα καὶ ζῶντα τῶν ἀναγκαίων

ἀφεῖσθαί ἐστιν Ν Μr.: ἐστιν ἀφεῖσθαι. ἀφίεσθαι mal. Turr. — ἔσται post δικαία collocant N Mr.: post Ἀριστ. cett. — ή κατ Ἀρ. ἀπ. del. vult Dobr.; ἀπόφασις coll. 3, 5 del. Mr.

7. και ού δικαίως ούδὲ ίσως scripsi: και ούδεις ώς N et A pr.; και οὐδεις ταύτη πιστεύσει ὡς A corr. (fort. corr.²) et v. — γεγενημένη scr.: γεγενημένη. — η̃] και η̃ B, και εί ZM.

8. cf. adnot. ad § 6. — ὑμᾶς N Bk. absque codicum mentione: ἡμᾶς V. ante Bk. Dobs. — ἀγαθὰ § 6: καἰὰ (cf. And. 2, 17). — ταῦτ' scr.: τοῦτ'. — Κυδιμάχου N et cur R Bk.: τοῦ Κυδιμ.

KATA APIETOFEITONOE.

σπανίζοντα και τελευτήσαντα ού τυγόντα των νομίμων, άπερ αύτοῦ πολλάκις κατεμαρτυρεϊτο αὐτόν 9 δέ τούτον, ότ' είς το δεσμωτήριον το πρώτον απήγθη πολλάκις γαο ίστε δήπου τουτο γεγενημένον -... τοιαύτα τολμήσαντα ποιείν αύτου, ώστ' έκείνους άποψηφίσασθαι μήτε πῦρ ἐναύειν τούτω μήτε συσσιτεῖν μηδένα μήτε θυσιών τών γινομένων κοινωνείν. καίτοι ω Άθηναΐοι τίνα γρη τούτον νομίζειν διάνοιαν έχειν, ός διά μεν πονηρίαν είς το δεσμωτήριον ένέπεσεν, έκει δ' ών παρά τοις έκ των άλλων άνθρώπων 10 κακούργοις απηγμένοις ούτως είναι πουηρός έδοξεν. ώστε und' έχει των ίσων άξιουσθαι τοις άλλοις, άλλά αλέπτην, ώς φασι, ληφθέντα τουτονί παο' έκείνοις. εί ην έτερός τις τόπος ανοσιώτερος ίνα έξην απάγειν τούς έκ του δεσμωτηρίου κλέπτοντας, είς έκεινου άν τοῦτο τὸ θηρίον ἀπαγθηναι. καὶ ταῦθ', ἅπερ ἀρτίως είπου, τίς ούκ οίδε καταμαρτυρηθέντα Άριστογείτονος, ότ' έμπορίου έπιμελητής λαγών άπεδοχιμάσθη ύπο των τότε δικαζόντων άρχειν ταύτην την άρχήν; έπειτ' είρωνεύεσθε πρός ύμας αύτούς, καί 11 περί Αριστογείτονος μέλλοντες φέρειν την ψηφον έλεειτε, ός του αύτου πατέρα κακώς διατιθέμενου υπό του λιμού ούκ ήλέησεν; έπειτα παρ' ήμων έτι λόγους απούειν βούλεσθε περί της Αριστογείτονος

 δήπου τοῦτο Ν Μr.: τοῦτο δήπου. — αὐτοῦ cum Wm. Turr.: αὐτούς, quod def. Mr. — διάνοιαν ἔχειν Ν Mr.: ἔχειν διάνοιαν.

10. ἀπηγμένοις cum Wm. Turr.: ἀνηγμένοις. — μηδ' έχει Dobr. (sive μηδε del. ἐκ.): μηδ' ἐκείνοις. — ἐκ τοῦ Ν Mr.: ἐκ. — ταύτην την Turr. (ci. Emp. Meier.): αὐτην την Ν, την αὐτην ν.

11. του λιμού Ν Mr.: λιμού. -

τιμήσεως, δν ίστε άχοιβως ότι διχαίως αν χαί έχ του άλλου βίου και έκ των νυν αύτω πεπραγμένων της 12 έσχάτης τύχοι τιμωρίας; ούκ Αριστογείτων έστίν, ώ Αθηναΐοι, ό κατά τῆς Γερείας τῆς Αρτέμιδος τῆς Βραυρωνίας και των οίκείων αύτης τοιαύτα γράψας και ψευσάμενος, ώσθ' ύμας, έπειδή την άλήθειαν έπύθεσθε παρά των κατηγόρων, πέντε ταλάντων τιμήσαι τούτω, όσονπεο ήν έπὶ τῆ τῶν παρανόμων γραφή τίμημα έπιγεγραμμένον; ούγ ούτος πρίν έκτισαι τούτο, συχοφαντών τον έντυγγάνοντα ύμων χαί λέγων και γράφων έν τῷ δήμω διατετέλεκε, και καταφρονών άπασών τών τιμωριών αί κατά των άδι-13 χούντων έν τοις νόμοις είσι γεγραμμέναι; ού το τελευταΐον ούτος ένδειχθείς ύπο Αυχούργου. χαί έξελεγγθείς όφείλων τω δημοσίω λέγειν ούκ έξον αύτω, και παραδοθείς τοις ένδεκα κατά τους νόμους. περιπατών έμπροσθεν τών δικαστηρίων χαί είς την προεδρίαν των πρυτάνεων έκάθιζεν:

Είτ' ώ άνδρες Άθηναΐοι, ον οί νόμοι μέν πολ-14 λάκις ύμιν παραδεδώκασι τιμωρήσασθαι, κατεψηφισμένον (δ') ύπο των πολιτών και δεθέντα φυλάξαι

τύχη Α^d. 12. Βραυρωνίας Mkl. R: βαυβρωνίας Ν^m (βραυβρ. N sec. Th.) AZ et corr. B, βαβρωνίας B pr., βαμβρωνίας Μ. — τίμημα ante τιμησαι add. A pr. — τούτο N et cum Steph. Turr.: τούτον. — ούχ ούτος cum Schm. et Dobr. Mr.: δ ού-τος. Contra Bk. secludit τούτο.

13. Post Sinaor. R. intercidisse putat woon vel Emparo. - προεδοείαν N et pr. A. - των πρυτ.] την πρ. N; num την τών πρ.? - έγκαθίζων mal. R.

14. κατεψηφ. κτέ.] dedi locum ex coni. S., nisi quod δεθέντα pro eo quod ille proposuit ἀπαχθέντα scripsi. Κα-τεψ. ὑπὸ τ. π. διδαχθέντες φυλάξαι δ΄ οὖθ΄ κτέ. NABZM; v. pro διδ. praebet ἐνδειχθέντα (είρχθέντα Emp.). Fr. ita

ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

ούθ' οι ένδεκα δεδύνηνται ούτε το δεσμωτήριον. τούτω βουλήσεσθε συμβούλω χρησθαι; και ό μέν νόμος ευξάμενον κελεύει τον κήρυκα μετ' ευφημίας πολλής, ούτως ύμιν το βουλεύεσθαι περί των πραγμάτων παραδιδόναι ύμεις δε τον άνόσιον και περί πάντας πονηρόν και μάλιστα περί τον έαυτου πατέρα γεγενημένον, τούτον μεθ' ύμῶν καὶ μετὰ τῶν ύμετέρων οίκείων και συγγενών έάσετε πολιτεύεσθαι; χαι Δημάδη μέν και Δημοσθένει ούδεμίαν ώεσθε δείν 15 συγγνώμην έχειν, ότι δώρα καθ' ύμων έξηλέγγθησαν λαμβάνοντες, άλλ' έτιμωρήσασθε, και δικαίως, οίς εί μή πάντα άλλα πολλά γε σύνιστε χρήσιμα πεπολιτευμένοις τον δε κατάρατον τούτον, δς άγαθον μεν ύμας ούδε πώποτε πεποίηκεν έξου πρός την | πόλιν 107 προσελήλυθε, κακόν δ' ο τι δυνατός έστιν, αφήσετε; και τίς ούκ αν έγκαλέσειεν ύμιν τοις τουτον προςδεγομένοις σύμβουλον; όταν γαο άνθρωπος γνώριμου καί φανεράν καί περιβόητον την πονηρίαν παρά πάσι τοις πολίταις έγων έν ύμιν δημηγορή, τότε τούς άκούοντας ύμας οί περιεστηκότες θαυμάζουσι, πότεοα βελτίους ούκ έχετε συμβούλους η και χαίρετε των τοιούτων ακούοντες. χρή δέ, ω Άθηναζοι, ώσπες οί 16

locum constituit: — — τιμωφήσασθαι ύπο τ. π. ένδειχθέντα, φυλ. δ' ούθ' κτέ., deleto voc. κατεψ., quod etiam post φυλ. δέ transponere possis. — εύξάμενος Ν. 15. mal. (όθθως) καί δικαίως. — συνήστε Hi. — πεπολιτευμένοις Ν: πολιτευομένοις. — ούδεπωποτε πεποίηκευ

15. mal. (δοθώς) και δικαίως. — συνήστε Ηι. — πεπολιτευμένοις Ν: πολιτευομένοις. — ούδεπώποτε πεποίηκευ Μr.: ούδέποτε πεπ. Ν, πεπ. ούδεπώποτε ν. Ούδεν ούδεπώπ. τι. Βκ., ούδεν πώποτε Wm. Cb.; v. Mr. — πόλιν ABZM et N^m; rec. Mr. coll. Dem. in Theocr. 30: πολιτείαν. — ποοςδεχομένοις Ν Mr.: δεχομένοις. — γνώριμου και φανεράν ci. R.: γνώριμος και φανερός. — έν ύμιν add. N Mr. θαυμάζουσι ZM Bk. Turr: θαυμάσουσι. — πότερα Ν Mr.: πότερον. — πόν τοιούτου Ν.

τιμήσεως, δν ίστε αχοιβώς ότι διχαίως αν και έχ του άλλου βίου και έκ των νυν αύτω πεπραγμένων της 12 έσγάτης τύχοι τιμωρίας; ούκ Αριστογείτων έστίν, ώ Άθηναΐοι, ό κατά τῆς ίερείας τῆς Άρτέμιδος τῆς Βραυρωνίας και των οίκείων αύτης τοιαύτα γράψας και ψευσάμενος, ώσθ' ύμας, έπειδή την άλήθειαν έπύθεσθε παρά τῶν κατηγόρων, πέντε ταλάντων τιμήσαι τούτω, όσονπεο ήν έπι τη των παρανόμων νραφή τίμημα έπινενραμμένον; ούγ ούτος πρίν έπτισαι τούτο, συχοφαντών τον έντυγγάνοντα ύμων καί λέγων και γράφων έν τω δήμω διατετέλεκε, και καταφρονών άπασών τών τιμωριών αί κατά των άδι-13 κούντων έν τοις νόμοις είσι γεγραμμέναι; ού το τελευταΐον ούτος ένδειγθείς ύπο Λυχούργου, χαί έξελεγχθείς όφείλων τῷ δημοσίω λέγειν ούκ έξον αύτω, και παραδοθείς τοις ένδεκα κατά τούς νόμους. είς την ποοεδρίαν των πουτάνεων έκάθιζεν;

Είτ' ω ανδρες Αθηναΐοι, ον οί νόμοι μέν πολ-14 λάκις ύμιν παραδεδώκασι τιμωρήσασθαι, κατεψηφισμένον (δ') ύπο των πολιτών και δεθέντα φυλιξαι

τύχη Ad.

12. Βρανρωνίας Mkl. R: βαυβρωνίας N[™] (βραυβρ. N sec. Th.) AZ et corr. B, βαβρωνίας B pr., βαμβρωνίας M. — τίμημα ante τιμήσαι add. A pr. — τούτω N et cum Steph. Turr.: τοῦτον. — ούχ οῦτος cum Schm. et Dobr. Mr.: ö οῦ-τος. Contra Bk. secludit τοῦτο.

13. Post Sinaor. R. intercidisse putat woon vel swoaro. - προεδοείαν N et pr. A. - τῶν πρυτ.] τὴν πρ. Ν; num τὴν τῶν πρ.? - ἐγκαθίζων mal. R.

14. κατεψηφ. κτέ.] dedi locum ex coni. S., nisi quod δεθέντα pro eo quod ille proposuit απαχθέντα scripsi. Κατεψ. ὑπὸ τ. π. διδαχθέντες φυλάξαι δ' οὖθ' ντέ. ΝΑΒΖΜ ν. pro διδ. praebet ἐνδειχθέντα (είρχθέντα Emp.). Fr. it

KATA APIETOTEITONOE.

ούθ' οι ένδεκα δεδύνηνται ούτε το δεσμωτήριον. τούτω βουλήσεσθε συμβούλω χρησθαι; και ό μεν νόμος εύξάμενον κελεύει τον κήρυκα μετ' εύφημίας πολλής, ούτως ύμιν τὸ βουλεύεσθαι περί τῶν πραγμάτων παραδιδόναι ύμεις δε τον ανόσιον και περί πάντας πονηρόν και μάλιστα περί τον έαυτου πατέρα γεγενημένον, τουτον μεθ' ύμων και μετά των ύμετέρων οίκείων και συγγενών έάσετε πολιτεύεσθαι; καί Δημάδη μέν καί Δημοσθένει ούδεμίαν ώεσθε δείν 15 συγγνώμην έγειν, ότι δώρα καθ' ύμων έξηλέγηθησαν λαμβάνοντες, άλλ' έτιμωρήσασθε, και δικαίως, οίς εί μή πάντα άλλα πολλά γε σύνιστε γρήσιμα πεπολιτευμένοις τον δε κατάρατον τουτον, ος άγαθον μεν ύμας ούδε πώποτε πεποίηκεν έξ ού προς την | πόλιν 107 προσελήλυθε, κακόν δ' ο τι δυνατός έστιν, αφήσετε; και τίς ούκ αν έγκαλέσειεν ύμιν τοις τουτον προςδεγομένοις σύμβουλον; όταν γαο άνθρωπος γνώριμον καί φανεράν και περιβόητον την πονηρίαν παρά πασι τοις πολίταις έχων έν ύμιν δημηγορή, τότε τούς άκούοντας ύμας οί περιεστηκότες θαυμάζουσι, πότεοα βελτίους ούκ έχετε συμβούλους η και χαίρετε των τοιούτων απούοντες. χρή δέ, ω Άθηναΐοι, ώσπεο οί 16

locum constituit: — — τιμωοήσασθαι ύπο τ. π. ἐνδειχθέντα, φυλ. δ' ούθ' κτέ., deleto voc. κατεψ., quod etiam post φυλ. δέ transponere possis. — εὐξάμενος Ν.

15. mal. (δοθώς) και δικαίως. — συνήστε Ηι. — πεπολιτευμένοις Ν: πολιτευομένοις. — ούδεπώποτε πεποίηκευ Μr.: ουδέποτε πεπ. Ν, πεπ. ούδεπώποτε ν. Ούδεν ούδεπώπ. ci. Bk., ουδεν πώποτε Wm. Cb.; v. Mr. — πόλιν ABZM et N^m; rec. Mr. coll. Dem. in Theoer. 30: πολιτείαν. — προςδεχομένοις Ν Mr.: δεχομένοις. — γνώσιμου και φανεραν ci. R.: γνώσιμος και φανερός. — έν ύμιν add. N Mr. βαυμάζουσι ZM Bk. Turr.: θαυμάσουσι. — πότερα N Mr.: πότερον. — τόν τοιούτον Ν.

<u>AEINAPXOT</u>

πρώτοι νομοθέται περί των έν τω δήμω λεγόντων τοις προγόνοις ύμων ένομοθέτησαν, ούτω και ύμας ζητείν απούειν, ίνα βελτίους τους προσιόντας ύμιν ποιήσητε. πως ούν έκεινοι περί τούτων έγίγνωσκου: πρώτον μέν καθ' έκάστην (έκκλησίαν) δημοσία κατά τών πονηρών άρας ποιούμενοι, εί τις δώρα λαμβάνων μετά ταυτα λέγει και γιγνώσκει περί των πραγμάτων, έξώλη τουτον είναι ών ούτος νυν έστιν 17 Αριστογείτων έπειτα έν τοις νόμοις δώρων γραφάς ποιήσαντες, καί κατά μόνου τούτου των άδικημάτων δεκαπλασίαν έπιτιθέντες του τιμήματος την έκτισιν. ήγούμενοι τον τιμήν λαμβάνοντα των έν τω δήμω δηθήσεσθαι μελλόντων λόγων, τουτον ούχ ύπεο των του δήμου βελτίστων άλλ' ύπεο των τοις δούσι συμφερόντων δημηγορείν 'Αριστογείτονα τοίνυν ή βουλή αποπέφαγκε πρός δε τούτοις ανακρίνοντες τούς των κοινών τι μέλλοντας διοικείν, τίς έστι τον ίδιον τρόπον, εί γονέας εύ ποιεί, εί τας στρατείας ύπεο της πόλεως έστράτευται, εί ίερα πατρώα έστιν. 18 εί τα τέλη τελεί ών ουδέν αν έχοι δείξαι συμβεβη-

16. ὑμῶν Ν Μr.: ἡμῶν. — ποιήσετε Ν^m. — ἐκκλησίαν h. l. cum Dobr. add. Mr. coll. 1, 42. 47; ante ἐκ. addi mal. S. — δημοσία] vel καὶ vel τὴν δημοσίαν ded. vid. pr. 4⁰. — κατὰ τῶν που. ἀρ. ποιούμ. Ν Μr.: ἀρ. ποιούμ. κ. τ. πον. — γιγνώσκη Ν sec. Thurl. 17. ἐν τοῦς βωμοῖς ΝΜ; ἐν βωμοῖς ν. ante Bk. — τι-

17. έν τοῖς βωμοῖς NM; έν βωμοῖς v. ante Bk. — τιμήματος] λήμματος Bk. Turr. coll. 1, 60. Sed h. l. τίμημα aestimatio litis ab accusatore facta esse videtur; cf. § 12. Dem. Tim. 114 διπλάσιον ἀποδιδόναι τὸ τιμηθέν, et Hyp. 1, col. 20, 19. Aliter sane Dem. l. c. 82 sq. — ἀναπρίνοντες scripsi coll. ποιούμενοι § 16: ἀναπρίναντες. — ἐστι cum R. Turr.: ἕσται. — εί ἱερὰ] εἰς τὰ ἱερὰ ded. vid. pr. A⁴. Pro ſερὰ cum Vales. et Meier. ἡρία scr. Turr. coll. § 18; vulg. def. Mr.

18. deitai post ezoi hab. N Mr., post auro v. -

ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

χός Αριστογείτων αύτῷ. ἀντὶ μέν γὰρ τοῦ γονέας εύ ποιείν καχώς ούτος τον έαυτου πατέρα πεποίηκεν. ότε δ' ύμεις έστρατεύεσθε πάντες, ούτος ην έν τω δεσμωτηρίω τοσούτον δ' απολέλοιπε του πατρός μνημά τι έχειν ω Άθηναΐοι δείξαι, ώστ' ούδ' έν Ερετρία του πατρός αύτου τελευτήσαντος έκει τα νομιζόμενα έποίησεν αύτω. των δ' άλλων Αθηναίων είσφερόντων έχ των ίδίων ούτος ούδε των δημοσίων και ών ώφλεν το άργύριον απαν έκτέτικεν. άπλως 19 δ' είπειν, έναντία τοις νόμοις απασι πράττων διατετέλεκε, και τουτον μόνον ή έξ Αρείου πάγου βουλή αύτοις έζητηκόσι και είδόσιν αποπέφανκεν ου γαρ παο' έκείνης ύμεις πυθόμενοι τουτον ίστε πονηοόν και άδικον όντα, άλλα έκαστος ύμων άκριβως οίδε την τούτου πονηρίαν. ώστε το πολλάκις λεγόμενου άληθές είπειν έστιν, ότι περί μέν τούτου την ψηφου ύμεις μέλλετε φέρειν, περί δ' ύμῶν οί περιεστηκότες και οι άλλοι πάντες.

Διό καί σωφρόνων έστι δικαστών, ώ Άθηναζοι, 20 μήθ' ύμιν αὐτοῖς ἐναντίαν ἐνεγκεῖν τὴν ψῆφον μήτε πᾶσι τοῖς ἄλλοις Άθηναίοις, ἀλλ' ὑμοθυμαδὸν καταψηφισαμένους πάντας παραδοῦναι τοῖς ἐπὶ τοῦτο τεταγμένοις θανάτῷ ζημιῶσαι, καὶ μὴ προέσθαι [καὶ μὴ προδοῦναι] τὴν ὑσίαν καὶ τὴν εὕορκον ψῆφον,

του γονέας Ν A^d Bk.: τους γονέας. — ουδέ τών Ν Turr.: ουδ' έκ τών.

19. αὐτοῖς scripsi: τοἰς. — πονηρίαν] μοχθηρίαν Ald., quod praef. Wm. coll. Phot. lex. p. 277: καὶ μοχθηρία ἐπὶ τῆς κακίας τέτακται. οῦτω Δείν. cf. v. l. Ant. 4 β 4. — oἰ αἰλοι] oἱ supra v. add. a pr. A^d. 20. παραδοῦναι (τοῦτον) cum Schm. Mr. — ἐπὶ τοῦτο

20. παφαδοῦναι (τοῦτον) cum Schm. Mr. — ἐπὶ τοῦτο NB et A corr. Turr.: ἐπὶ τούτῷ Ζ Bk., ἐπὶ τοῦτον ν. καὶ μὴ προδοῦναι del. mal. Mr. — ὑσίαν Bk. in Add. Dobr.

<u>AEINAPXOT</u>

άναμνησθέντας ότι τούτου κατέγνωκεν ή βουλή δώρα λαμβάνειν καθ' ύμων, τούτου κατέγνωκεν ο πατήο και ζών και τελευτήσας άδικειν έαυτόν, [και] ίνα το πραότατον είπω των όνομάτων, τούτου καταγειροτο-21 νήσας ό δημος παραδέδωκεν ύμιν τιμωρήσασθαι, ούτος πολλά κακά διαπεπραγμένος έπὶ τοιούτοις είληπται πράγμασι νῦν ἀδικῶν, ἐφ' οἶς αἰσγρόν ἐστιν ύμιν τοις δικάζουσιν ατιμώρητον έασαι τουτον. τίνα γὰο τρόπον, ὦ Άθηναΐοι, περί τῶν ἄλλων ἀποφάσεων οίσετε την ψηφου; η δια τίνας προφάσεις των ήδη κεκοιμένων έσεσθε κατεψηφισμένοι; η δια τι το μέν άποφαίνειν την βουλήν τους είληφότας τα χρήματα φανείσθε σπουδάζοντες, τὸ δὲ τιμωρείσθαι τοὺς ἀπο-22 πεφασμένους έωντες; μη γαο ίδίους τους άγγωνας τούτους ύπολάβητε είναι κατά των νυν άποπεφ ασμένων μόνων, άλλα κοινούς και κατά των άλλων ανθρώπων. δωροδοκία γαρ και προδοσία κριν ομένη παρ' ύμιν δυοίν θάτερον έκ του λοιπου γερόνου ποιήσει τους άλλους, η χρήματα λαμβάνειν Σκαθ' 108 ύμῶν θαρρούντας ώς οὐ δώσοντας δίχην, η αροβείσθαι το λαμβάνειν ώς της τιμωρίας τοις ληφθ καιν 23 άξίας γενησομένης των άδιχημάτων. ούκ ίσθ' λι και νῦν ὁ φόβος ὁ παο' ὑμῶν τοὺς ὁρμῶντας ἐπὶ

Turr.: θείαν (ἀλήθειαν ci. Emp.). — καὶ ante ῖνα del. Emp. — πραότατον cum R. Turr.: πραότερον. — παραδέδωκεν N Mr.: παρέδωκεν.

21. νῦν om. pr. A^b. — ἐστι Ν. — κεκριμμένων pr. Aⁱ. - ἔσεσθαι pr. Ν. — φανείσθε Dobr.: φαίνεσθε.

22. τοὺς ante ἀγ. add. N Mr. — ὑπολάβοιτε ABZM. ἀποπεφ. μόνων N Mr. ci. R.: μόνων ἀποπεφ. cett. cod. καὶ ante κατὰ τῶν ἀλλων add. N A^d M Turr. — ἀνδοφαπων del. Hi.; an ἀπάντων? — ἐκ τοῦ λοιποῦ N et pr A corr.² Turr.: ἐπὶ τ. λ.

ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

τα καθ' ύμων ηκοντα γρήματα [νυν] ανείργει και ποιεί πολλάκις άπό του λήμματος αποστρέφειν, καί το ψήφισμα του δήμου, το ζητείν την βουλήν περί τούτων των χοημάτων προστάττον, ούδε τούς κεκομικότας το χουσίον είς την χώραν δμολογείν πεποίηκε; καλώς γάρ, ω Άθηναΐοι, καλώς οι πρόγονοι περί 24 τούτων ψηφισάμενοι στήλην είς αχοόπολιν άνήνεγκαν, ότε φασίν Άρθμιον τον Πυθώνακτος τον Ζελείτην κομίσαι το χουσίον (το) έκ Μήδων έπι διαφθορά των Έλλήνων. πρίν γαρ λαβείν τινας καί δούναι του τρόπου πείραν, φυγήν του χομίσαντος το γουσίου καταγνόντες έξήλασαν αυτόν έξ άπάσης της χώρας. και ταῦθ', ῶσπερ είπον, εἰς την ἀκρόπολιν είς στήλην γαλκην γράψαντες άνέθεσαν, παοάδειγμα ύμιν τοις έπιγινομένοις καθιστάντες, καί νομίζοντες του όπωσουν χρήματα λαμβάνοντα ούχ ύπεο της πόλεως άλλ' ύπεο των διδόντων βουλεύεσθαι. και μόνω τούτω προσέγραψαν την αιτίαν δι' 25 ην ό δημος έξέβαλεν αυτόν έκ της πόλεως, γράψαντες διαρρήδην Αρθμιον τον Πυθώναπτος τον Ζελείτην πολέμιον είναι του δήμου και των συμμάγων. αύτον και γένος, και φεύγειν Αθήνας, ότι τον έκ Μήδων γουσον ήγαγεν είς Πελοπόννησον. καίτοι εί τον έν Πελοποννήσω χουσόν ό δημος πολλών κακών αίτιον ήγειτο τοις Έλλησιν είναι, πως γοή δαθύμως

23. ov ... is ϑ pr. A corr.⁴. — $\varkappa a\vartheta' \, \dot{\vartheta}\mu \bar{\omega}\nu N Mr.: \varkappa a\vartheta' \, \dot{\eta}\mu \bar{\omega}\nu.$ — $\nu \bar{\nu}\nu$ seel. Bk. Mr. — $\pi \varrho_{05}\tau \dot{a}\tau \tau o\nu R.: \pi \varrho_{05}\tau' \, a\vartheta \tau \dot{o}\nu.$ 24. Cf. Dem. Phil. 3, 42. 19, 271; Aesch. 3, 258 ceterosque locos quos collegit Mr. — $\dot{a}\varrho/\vartheta \mu \iota o\nu NAB.$ — $\xi \epsilon \lambda i$ - $\tau \eta\nu$ pr. A corr.². — $(\tau o) \, \dot{\epsilon}\varkappa \, M \dot{\eta} \delta \omega\nu$ ci. Schm.; cf. Dem. Aesch. II. c. et § 25. — $\tau a \vartheta \vartheta' a$ corr. hab. $A^{d}.$ 25. $\dot{a}\varrho/\vartheta \mu \iota o\nu N A^{d}.$ — $\xi \epsilon \lambda (\tau \eta\nu pr. A^{d}.$ —

έχειν όρῶντας έν αὐτῆ τῆ πόλει δωροδοκίαν γιγνομένην; καί μοι σκοπεΐτε ταύτην τὴν στήλην.

ΣΤΗΛΗ.

26 Καίτοι, ὦ Άθηναζοι, τί ἂν οἴεσθε ἐκείνους τοὺς ἄνδρας ποιῆσαι λαβόντας ἢ στρατηγὸν ἢ ἑήτορα πολίτην ἑαυτῶν δῶρα δεχόμενον ἐπὶ τοῖς τῆς πατρίδος συμφέρουσιν, οἶ τὸν ἀλλότριον καὶ τῷ γένει καὶ τῷ φύσει τῆς Ἑλλάδος ἄνθρωπον οῦτω δικαίως καὶ σωφρόνως ἐξήλασαν; τοιγάρτοι τῆς πόλεως καὶ τῶν προγόνων ἀξίως ἐκινδύνευσαν πρὸς τὸν βάρβαρον.

AEIIEI.

3.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ.

Τί χοὴ λέγειν ποὸς τῶν θεῶν περὶ τοιούτων ἀν θρώπων, ἢ πῶς χρήσεσθε τῆ τούτου πονηρία, ὅς οὐχ ἄπαξ ἀλλὰ τρὶς ἐξεληλεγμένος ὑπὸ τῆς ἐξ 'Αρείου πάγου βουλῆς, ὡς ὑμεῖς ἅπαντες ἴστε καὶ νῦν ἐν τῷ δήμῷ ἠκούετε, καὶ ἐψευσμένος ἁπάντων 'Αθηναίων

αὐτῆ τῆ Dobr. (cf. 1, 93; Dem. 19, 271): ταύτη τῆ.

26. ποιήσαι post άνδοας N Mr.: v. post οίεσθε positum. – τοις τής NA Bk.: τής BZM, τοις v. – έξηλασαν έν Πελοποννήσου πάσης v.; del. έν Π. π. cum Bk. Wm. Turr. (έξ Ελλάδος πάσης mal. Schm.; ft. vv. τής Έλλάδος post φύσει delenda et pro Πελ. inserenda sunt). – Complurin deesse monuer, Turr. Mr.

Οr. III. Initiam orat. ita exhibet Dionys. Din. c. 11: $T\ell$ χρη λέγειν τὸ πρὸς τῶν. – τοιούτων ἀνθρώπων Ν Μr.: τοιούτου ἀνθρώπου. – η πῶς Bk.: ὅπως. cf. 1, 102. – έληλεγμένος Ν. – ἐξ ἀρείου) ἀρείου Ν. –

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ.

έναντίου και των περιεστηκότων, φάσκων κωλύσειν Αρπαλον είς τον Πειραιά καταπλεύσαι, στρατηγός ύσ' ύμων έπι την Μουνυγίαν και τα νεώρια κεγειροτονημένος, και δώρα τολμήσας λαβείν κατά πάντων 2 ύμων καί της γώρας και παίδων και γυναικών, και έπιωρκηκώς ΰν ώμοσεν όρκον μεταξύ του έδους καί της τραπέζης, και γράψας καθ' έαυτου ψήφισμα και θανάτου τιμησάμενος έαν είλήφη τι τῶν χοημάτων ών Αρπαλος είς την γώραν έχόμισεν, όμως έτόλμη- 3 σεν είς τους είδότας ύμας έξεληλεγμένον έαυτον άπασι τούτοις ένογον γεγενημένον έλθειν καί δείξαι έαυτόν, ού τῶ δικαίω πιστεύων, ὦ Άθηναΐοι - τί γάο τούτω δικαιοσύνης μέτεστιν; - άλλα τη τόλμη και τη άναιδεία, ή χρώμενος πρότερον μέν ήξίωσε καταφοονήσας ύμων και των έν τη πόλει δικαίων τα γρήματα λαβείν, νυνί δε απολογησόμενος ήκει ώς ούδεν τούτων διαπέπρακται τοσούτον της ύμετέρας δαθυμίας καταπεφρόνηκε. και ό μεν κοινός της πό- 4 λεως νόμος, έάν τις (ένος) έναντίον των πολιτών ομολογήσας τι παραβή, τούτον ένοχου είναι κε- 109 λεύει τω άδικειν ό δε πάντας Άθηναίους έξηπατηκώς και προδούς την πίστιν ην παρ' ύμων ούκ άξιος ών έλαβε, και το καθ' αύτον μέρος απαντ' άνατετραφώς τὰ έν τῆ πόλει, ούτος ἐπὶ τὴν ἀπολογίαν ήκειν φήσει την ύπεο της αίτίας της είς αύτον γε-

Luartion a corr. habet Ad. - naranlevoat Bk. : naranlevoein. έπιορκηκώς A pr. corr². — τιμησάμενος A⁴ Bk. τι-μωρησάμενος M Ald. — είλήφη cum Bk. Turr.: είληφε (έαυ-τώ ει είληφε ci. Mr., είληφως τι ληφθή coll. 1, 40 Dobr.; cf. eliam 1, 1 et 104). 3. $\omega^{2} A \partial \eta \nu \alpha i \omega a dd. N Mr. - \kappa \alpha i \tau \eta] \tau \eta N et pr. A corr.².$

4. έναντίος Ν. - αύτον Turr.: αυτόν.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΤ

5 γενημένης; έγω δὲ, ὡ ἀθηναῖοι, εἰ δεῖ τἀληθή λέ γειν — δεῖ δέ —, οὐ τὰς ἀποφάσεις οἶμαι νῦν κρίνεσθαι, πότερον ἀληθεῖς εἰσιν ἢ ψευδεῖς αί κατὰ Φιλοκλέους γεγενημέναι, ἀλλὰ περὶ μόνης τῆς τιμαρίας ὑμᾶς δεῖν τῆς ἐν τῷ ψηφίσματι γεγραμμένης δικάσαι νῦν, πότερα δεῖ χρημάτων τιμῆσαι τῷ τηλικαῦτα ἠδικηκότι τὴν πόλιν, ἢ θανάτῷ ζημιώσαντας, ὥσπερ οῦτος ἕγραψεν ἐν τῷ ψηφίσματι καθ' αὐτοῦ, δημεῦσαι τὴν οὐσίαν τὴν ἐκ τοιούτων λημμάτων συνειλεγμένην.

Οζεσθε τούτου νύν πρώτου έπὶ τούτωυ τῶν χρημάτων πουηρὸυ γεγευῆσθαι, ἢ νῦυ πρῶτου καθ ὑμῶν δῶρα εἰληφέναι; οὐκ ἔστι ταῦτα, ἀλλὰ πἀλα τοιοῦτος ῶν ἐλάνθαυευ ὑμᾶς, καὶ εὐτυχεῖτε, καθόπ οὐκ ἐν μείζοσι καιροῖς ἐπύθεσθε τὴν αἰσχροκέρδειαν αὐτοῦ· οὐ γάρ ἐστι χαλεπώτερου ἀνθρώπου τὴν αὐ-⁷ τοῦ πουηρίαυ ἀγυοουμένην ἔχουτος. οὐκ ἀποκτευεῖτε, ὡ ἀθηναῖοι, πάντες ὁμοθυμαδὸυ τὸν εἰς τοσαὐτην αἰσχύνην καὶ ἀδικίαν πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἐμβεβληκότα, τὸν ἀρχηγὸν γευόμευον τοῦ διαδεδομένου χρυσίου καὶ εἰς αἰτίαν καθιστάντα πῶσαν τὴν πόλιν.

5. ω Άθηναζοι Ν Μr.: ω άνδρες. — οὐ τὰς ci. Μτ.: οὐδὲ τὰς. — μόνης auct. R. Turr.: μὲν, quod revoc. Μr. δεῖν Ν Α Turr.: δεῖ. — τῆς ἐν] ταῖς ἐν Α pr. corr.²; item mox γεγοαμμέναις. — τῆν πόλιν om. pr. Α. — δημεῦσαι cum R. Bk.: ἦ δημεῦσαι.

6. εντυχείτε Mr. cum Schol. Ar. Eq. 1299 et Suid. x v. πυνθάνεσθαι, qui Dinarchi nomine afferunt vv. εντ. – αίσχοοκέοδειαν: ηντυχείτε cum R. Bk., εντύχει Ν^m, ηντύχει v. – καθότι] στι Suid. Schol., qui iidem et μείζονι καιοφ (hoc quidem non male) et την αύτοῦ αίσχοοκ. praebent. – την αύτοῦ cum Steph. Turr.: την αὐτην (αὐτήν del. Mr.).

ζδιπίαν] ἀτυχίαν ci. Schm.; ἀδοξίαν ci. Mr. – τῶν πα^{*}
 τῶν add. N Mr. – καθιστάντα cum Steph. Turr.: καθίσαντα.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ.

άλλ' υπομενείτε απούειν του τοσαύτα διαπεπραγμένου καθ' ύμων, ώς το συνέδριον το έν Αρείω πάγω ψευδείς πεποίηται τας αποφάσεις, και ώς αύτος μέν δίκαιος και χρηστός και άδωροδόκητός έστιν, ή δ' έξ Αρείου πάγου βουλή ταῦτα πάντα προεῖται γάριτος η λήμματος ένεκα; αο' ίστε ότι έπι μεν των άλλων 8 άδικημάτων σκεψαμένους άκριβως δεί μεθ' ήσυγίας και τάληθές έξετάσαντας, ούτως έπιτιθέναι τοις ήδιχηχόσι την τιμωρίαν, έπι δε ταις φανεραις και παρά πάντων ωμολογημέναις προδοσίαις πρώτην τετάγθαι την δογήν και την μετ' αύτης γιγνομένην τιμωρίαν; τί γάο τούτον ούκ αν οἴεσθε ἀποδόσθαι τῶν ἐν τη 9 πόλει σπουδαιοτάτων, όταν ύμεζς ώς πιστον αύτον καί δίκαιον φύλακα καταστήσητε: ποίας ούκ αν προδούναι τριήρεις των έν τοῖς νεωρίοις; η τίνος αν φροντίσαι φυλακής, λήσειν έλπίσαντα και λήψεσθαι διπλάσιον ού νῦν είληφε γουσίου: οὐδεν ο τι ούκ αν ο τοιούτος, ω ανδρες, ποιήσειεν. όστις γαρ αρ- 10 γύριον και χουσίον περί πλείονος της πρός ύμας πίστεως ήγειται, και μήθ' δοκου μήτ' αισχύνης μήτε (τοῦ) δικαίου πλείω λόγον η τοῦ λαμβάνειν ποιεϊται, ούτος αποδώσεται το καθ' έαυτον την Μουνυχίαν, αν έχη τον ώνησόμενον, ούτος έξαγγελεί τοις πολεμίοις σύνθημα καθ' ύμων φήνας, ούτος προδώσει την πεζην και ναυτικήν δύναμιν.

ώς το Mr. coll. 1, 60: ότι το Turr.; ώς ότι το v. 8. πρώτην cum R. Turr.: πρώτον. — μετ' αυτής auct. Bk. Turr.: μετ' αυτήν. 9. καταστήσετε N^m. – λήψεσθε A pr. corr.².

10. ήγειται Turr.: αίρειται (Mr. ποιειται, quod deinde glossema inducit). - έξαγγέλλει pr. A corr.2. - πεζήν N r. et mal. Dobr. Bk .: πεζικήν.

Μή ούν. ω Άθηναζοι, την τίμησιν ύπεο των γε-11 γενημένων μόνον ύπο Φιλοκλέους άδικημάτων ήγεισθε μέλλειν ποιεϊσθαι, άλλα και ύπερ των άλλων ών αν έπραξεν ούτος πύριος γενόμενος. παι τοις μεν θεοίς έχετε γάριν ύπερ του μή παθείν τι μείζον ύπο τοίτου δεινόν, έγνωχότες τοῦτον οἶός έστιν. άξίως δ' ύμων αύτων και της του κοινομένου πονη-12 ρίας πολάσατε αυτόν. ός ω Άθηναιοι τρίς μέν ή τετράκις ίππαργηκώς άνδρων καλών κάγαθων, πλεονάκις δ' η δεκάκις στρατηγός ύφ' ύμων κεγειροτονημένος ούκ άξιος ών, τιμώμενος και ζηλούμενος διά την πρός ύμας πίστιν, απέδοτο και προέδωκε τό της ύμετέρας ήγεμονίας άξίωμα, και είς το αυτό κατέστησεν έαυτον Αριστογείτονι, και μισθωτόν και 13 προδότην άντι στρατηγού έποίησεν. Επειτα υποστείλασθαί τι δεί πρός τον τοιούτον ύμιν και αίσγυνθήναι, τοις ήδικημένοις, ός ούκ ήσχύνθη τοιαυτα πράττων καθ' ύμων και των άλλων; ούν οι τοιούτοι των ανθρώπων έλεοιντ' αν εικότως παρ' ύμιν. Αθηναΐοι πολλού γε και δει άλλ' οι προδοθέντες 110 αν ύπο Φιλοκλέους, εί τιν ούτος | παρέλαβε καιρόν έν οίς και ή άκτη και οί λιμένες είσι και τα νεώρια. α οί πρόγονοι χρημάτων πολλών κατασκευάσαντες 14 บุ่นโบ หลาย่ไม่สอบ. เอ็บ ล่งลุนเนงกระอนย์ขอบรู บุ่นละ. เอ็

11. αν έπραξεν B et corr.º A Bk.: έπραξεν N, pr. A. ZM.

11. αν επόαξεν Β et con. A BK. επόαξεν Ν, pr. A, ZM, εποαξεν αν ν. – κολάσετε pr. A BZM. 12. μεν post τοίς add. N Mr. – ύμετέρας ήγ. scripsi: ήμετέρας ήγ. N Mr.; ήγεμον. ήμῶν ν. (ήγ. ύμῶν mal. S.) 13. ὑμίν] ὑμᾶς cum R. Dobr. Turr., servata mox libro-rum scriptura τοὺς ήδικημένους. Τοἰς ήδικημένοις Emp. – αίσχύνθη pr. A corr.². – οὐχ οί] οὐχὶ Β. – χοημάτον πολλῶν post of πρόγονοι transposui; legebantur post καιρό - κατασκευάς. υμίν N Mr.: υμίν κατασκ.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ.

Αθηναίοι, δεί μη παφέφγως έχειν πφός τὰς ὑπὸ τῆς βουλῆς γεγενημένας ἀποφάσεις, ἀλλ ἀπολούθως ταῖς πρότεφον πεποιμέναις αἰσχοὸν γὰο ἀπειπεῖν τιμωφουμένους ἐστὶ τοὺς πφοδότας τῆς πόλεως γεγενημένους, καὶ ὑπολείπεσθαί τινας τῶν ἀδίπων καὶ πουηφῶν ἀνθφώπων, ὅτε οἱ θεοὶ φανεφοὺς ὑμῖν ποιήσαντες παφέδοσαν τιμωφήσασθαι, ἑωφαπότες τὸν δημον ἅπαντα πατήγοφον τούτου γεγενημένον καὶ προπεχειφιπότα πφῶτον τῶν ἅλλων ἐπὶ τὸ τὴν τιμωρίαν ἐν ὑμῖν δοῦναι.

Άλλ έγωγε, νη τον Δία τον σωτηφα, αίσχύνομαι 15 εί προτφαπέντας ύμας δεϊ και παφοξυνθέντας ύφ' ήμῶν ἐπὶ την τοῦ νῦν εἰσεληλυθότος την κρίσιν τιμωρίαν ἐλθεῖν. οὐκ αὐτόπται ἐστὲ τῶν ὑπὸ τούτου γεγενημένων ἀδικημάτων; και ὁ μὲν δημος ἅπας οὕτ ἀσφαλὲς οὕτε δίκαιον νομίζων εἶναι παφακαταθέσθαι τοὺς ἑαυτοῦ παϊδας ἀπεχειφοτόνησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῶν ἐφήβων ἐπιμελείας: ὑμεῖς δὲ οἱ τῆς δη- 16 μοκρατίας και τῶν νόμων φύλακες, οῦς ἡ τύχη και ὁ κλῆρος ὑπὲρ τοῦ δήμου δικάσοντας ἐπέ-

14. post κεκριμέναις deesse videtur και ταύτην κρίνειν. — post ποιήσαντες Mr. addi mal. αυτούς. — έωρακότας cum Steph. R. — προχεχειρικότα B et corr. A Bk.: προκεχειρηκότα N et pr. A⁴, προχεχωρηκότα v. Itaque in plebiseito Phil. primo loco nominatus erat. — έπι το N Mr. (ci. St.): έπι τω.

(ci. St.): ἐπὶ τῶ.
15. δεῖν Ν. — εἰςεληλυθότος τὴν κρίσιν scripsi (cf. Dem. 21, 6): εἰςελ. [τῆν κρ.] aliquando ci. Mr., ἐληλ. ἐς τ. κρ. ci. S.; ἐκλελοιπότος τῆν κρ. ΝΑ Bk.; ἐκλελοιπότος κρ. ν. — ούκ et ἀδικημάτων; ci. Bait.: καὶ ούκ et ἀδικημάτων; ci. Bait.: καὶ οὐκ et ἀδικημάτων. R. addi mal. αὐτῶ.

16. τοῦ ante δήμου om. N et pr. A corr.². — ἐπέτοεψεν] ἐπέστησεν ci. R.; contra S. οίς pro οῦς (cum R.) et δικάσαι pro δικάσοντας mal. —

<u>AEINAPXOT</u>

τρεψεν, φείσεσθε του τοιαυτα διαπεπραγμένου, καί το πέρας έγοντες απάντων των έν τη πόλει διχαίων άτιμώρητον άφήσετε τον δωροδόκον και πάντων των γεγενημένων κακών αίτιον, ός, όπεο και μικοώ πρότερον είπον, μόνος των πονηρών πάντων τρίς, ούγ απαξ, αποπέφανται, καν τρίς ήδη δικαίως έζημιω-17 μένος θανάτω κατά τὸ ξαυτοῦ ψήφισμα. τί οῦν άναμενείτε, ώ Άθηναίοι; και ποία άδικήματα ζητείτε έτερα μείζω των είρημένων αχούσαι; ούχ ύμεις έστε και οι ύμέτεροι πρόγονοι οι Τιμοθέω Πελοπόννησον περιπλεύσαντι και την έν Κερκύρα ναυμαχίαν Λακεδαιμονίους νικήσαντι και Κόνωνος υίει του τούς Έλληνας έλευθερώσαντος και Σάμον λαβόντι και Μεθώνην και Πύδναν και Ποτίδαιαν και πρός ταύταις έτέρας είχοσι πόλεις, ούδεν τούτων υπόλογον ποιησάμενοι, ούδε της τότε ένεστώσης χρίσεως χαί τών δοχων ούς δμωμοχότες φέρετε την ψηφον άντικαταλλαξάμενοι τὰς τηλικαύτας εὐεργεσίας. άλλ έκατου ταλάντων τιμήσαντες, ότι χρήματ' αυτον Αριστοφών έφη παρά Χίων είληφέναι και 'Ροδίων: 18 τον δε μιαρόν άνθρωπον και προδότην, όν ούν είς άνήο άλλα πασα ή έξ Αρείου πάγου βουλή ζητήσασα αποπέφαγκε γρήματ' έγειν καθ' ύμων, ός ου-

τοιαῦτα ΝΑ Βκ.: τὰ τοιαῦτα. — ἀπάντων τῶν ἐν τῷ πόλει Ν Μr.: τῶν ἐν τῷ πόλει ἀπάντων. — nἂν S.: καλ.

17. ovz vustis xté.] cf. 1, 14. — $\pi\lambda evart A$ (teste Bk.) BLZM Ald. — $vix\eta \sigma$. Aax, or. 1. — τov ante τovs om. N et pr. A corr.². — $\ell\lambda ev \vartheta e \varphi \omega \sigma a v \tau i$ N et pr. A corr.³. — $\lambda a \beta \delta v \tau i N$ et pr. A corr.² Turr.: $\lambda a \beta \delta v \tau o s$ (sicut 1, 14 libri omnes). — $ov \vartheta \delta v$ et pr. A corr.² Turr.: $\lambda a \beta \delta v \tau o s$ (sicut 1, 14 libri omnes). — $ov \vartheta \delta v$ $\tau ov \tau a v]$ ov or. I. — $\kappa a t \tilde{a v }]$ ov $\vartheta t \tilde{a v } o$ or. I. — $\varphi \epsilon \varphi e \tau e$ NAB Bk.: $\delta \varphi \epsilon \delta \varphi s \tau e$ (sicut exstat or. I). — $\varepsilon v \varepsilon \varphi r s \sigma (x g)$ $\delta \varphi \varphi a \sigma (x g)$ 18. $\delta v \vartheta \varphi \omega \sigma x w pr. A corr.³. — vv. <math>\delta v$ $ov \chi = \kappa a \vartheta$ $vu \omega$ item leguntur 1, 15. —

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ.

σίαν ξχων πολλην και παίδων ἀφφένων οὐκ ὅντων αὐτῷ, και οὐδενὸς ἄλλου δεόμενος ὧν (ἂν) ἄνθφωπος μέτριος δεηθείη, οὐκ ἀπέσχετο χρημάτων διδομένων κατὰ τῆς πατρίδος, οὐδ' ἀπεκρύψατο την ἕμφυτον πουηφίαν, ἀλλ' ἀνείλε πᾶσαν την γεγενημένην αὐτῷ πρὸς ὑμᾶς πίστιν, και οἶς πρότερου ἕφη διαφέφεσθαι, πρὸς τούτους ἕταξεν αὐτόν, και ἐξήλεγξεν αὐτοῦ την προσποίητον καλοκαγαθίαν ὅτι ψευδης ἦν.

mollýv] πολύν pr. A corr.². — αυτώ Bk. Turr. — ών (ἀν) auct. Bk. et Dobr. Turr. — και οἶς] οίς om. pr. A⁴. — αυτοῦ τήν] αυτοῦ del. Turr. Cf. Krüger Gr. Gr. § 47, 9, 18. post ψευδής ήν apodosin excidisse statuunt Schm. Turr. Mr. 19. πάντας add. N Mr. — οῦ] ὅτι Dobr. — πόλεως N Mr.: πολιτείας. — δουλεύειν Ald.: δουλεύει Bk. c. codd. είδοτες NABZ Bk. — ἀμυνόμεθα AZ. — ήμῶν] ψμῶν N et pr. A corr.². — οὐδεμί ἂν auct. Bk. et Dobr. Turr.: οὐδεμία. 20. Locum pessime habitum dedi ex emend. S.; malim tamen pro λαμβάνοντες scribi ἀναλαβόντες.

DINARCHI OR.

⁶⁵

DEINAPXOT KATA ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ.

66

των έργων και της άληθείας άποδεδειγμένην ύμιν κατά των κρινομένων άδικίαν (εls ύμας λαμβάνοντες αὐτούς, μηδέ) ἄχυρον ποιήσαντες, βοηθήσατε 111 ποινή τη πατρίδι και τοις νόμοις ταυτα | γαρ άμφότερα διαδικάζεται νῦν πρός την τούτου πονηρίαν. 21 ύπεο πάσης & Άθηναΐοι της χώρας νυν μέλλετε φέοειν την ψηφον, και των έν ταύτη κατεσκευασμένων ίερων και των άργαίων νομίμων και της παραδεδομένης ύπο των προγόνων ύμιν πολιτείας, ούχ ύπερ Φιλοπλέους μόνον ούτος μεν γαο αύτοῦ πάλαι θάνατον κατέγνωκε. ταῦθ' ὑμᾶς Ικετεύων ἐγώ δικαιοτέραν πολύ δέησιν δέομαι τούτων των τοιαύτα πεπραχότων, μη έγκαταλιπεῖν ὑπερ ών οί πρόγονοι πολλούς ύπέμειναν πινδύνους, μηδ' είς άδοξίαν αίσχράν άγαγειν το της πόλεως άξίωμα, μηδε (άντι)καταλλάξασθαι την πρός τούτους γάριν των νόμων zal τών του δήμου (ψηφισμάτων) και τών της βουλής 22 αποφάσεων. ακριβώς γαρ ίστε, ω Άθηναΐοι, αχριβώς, ὅτι ὑμεῖς μὲν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπαινεῖσθε ταις γενενημέναις ζητήσεσιν ύπεο τούτων των γοημάτων, οί δ' έξεληλεγμένοι κατά της έαυτων πατρίδος δώρα είληφότες πονηροί και άδικοι και μισόδημοι νομίζονται είναι, φιλεϊν ύμας φάσχοντες και πράττειν ύπεο των της πόλεως άγαθων, και δι' ύμας ένδοξοι угугупиетог.

τούτου] τούτων pr. A, quod malim. 21. κατασκευασμένων N et pr. A corr.². — ύμζν cum R. Turr.: ὑμῶν. — μὲν γὰρ] μὲν add. N Mr. — mal. αὐ-τὸς ἀὐτοῦ. — τοιαῦτα scripsi coll. § 16; 1, 109: ταῦτα. — ἀντικαταλλ. Hi. coll. 1, 3. 15; 3, 17: καταλλάξασθαι. ψηφισμάτων add. Mr. coll. 1, 84. 101.

22. Éπαινείσθαι pr. Ad. - (énl) rais ci. R., sed cf. Mr. - In fine quaedam deesse putant Turr.

NOMINUM ET RERUM MEMORABILIUM.

προςέρχεσθαι πρός την πόλιν ad rempublicam accedere 2, 15 cf. Dem. 8. προςτάττειν ζητεΐν de populo qui quaestionem Areopago demandat 1, 8, 50, 55, 58; 2, 23. cf. συντάττειν. έν πρυτανείο σίτησις 1, 43. 101. πρυτάνεις 2, 13. Πύδνα a Timotheo capta 1, 14; 3, 17. Πυθοκίης 1, 52. Πυθοκαζ Arthmii p. 2,248q. πορ έμαθειν τινί 2, 9.

P.

Ροδιοι 1, 14; 3, 17. Ροδία πιθαρίστρια 1, 23.

Ξ.

Σάμος a Timotheo capta 1, 14; 3, 17. Σάτυφος Ponti rex 1, 43.

σεμναί θεαί 1, 47. 64. 87.

σίτησις έν πουτανείω 1, 43.

Σκύθης Demosth. dicitur 1, 15.

Σπάφτη Dem. 12.

στατής χουσού 1, 89.

στήλη χαλεῆ in qua decretum contra Arthmium inscriptum erat 2, 24 sq.

στρατηγόν έπὶ τὴν Μουνυχίαν καὶ τὰ νεώρια χειροτονεῖν 3, 1. — de δοχιμασία στρατηγῶν 1, 71.

Zτρατοπλής princeps accusator Demosth. 1, 1. 20 sq. στρεβλοῦν 1, 63.

συνέδειον Areopagi 1, 9 sq. 54. 66 sq. 85 sqq. 104. 112; 3, 7. συνηγοφείν 1, 48. 112. σύνθημα φαίνειν 3, 10. συντάττειν i. qu. προςτάττειν, qu. v., 1, 10. συσσιτείν τινι 2, 9. τά σωτήφια της πόλεως 1, 9.

T.

Tavgoodévns Chalcid. Calliae fr. 1, 44.

τα τέλη τελείν 2, 17.

- τιμάν de indicibus 1, 14; 2, 12; 3, 5. 17. — τιμάσθαι θανάτου (έαυτῷ) 1, 1; 3, 2.
- τίμημα ποιεϊν de legibus 1, 60. τ. ἐπὶ τῆ γραφỹ ἐπιγράφειν 2, 12, et eodem fere sensu 17.
- τίμησιν ποιείσθαι de iudicibus 3, 11 cf. 2, 11.
- Τιμόθεος Cononis f. 1, 14. * 16. 75; 3, 17.
- Tuiolas Thebanus proditor 1, 74.
- τράπεζα: ὄρκος μεταξύ τ. Έδους και τ. τραπέζης 3, 2.

τριακόσιοι in symmoriis trierarchicis 1, 42.

Terballol Dem. 17.

reineaexos 1, 42 cf. vouos.

T.

ύδως: παραδίδωμι το ύδως 1, 114. αναλούν το ΰ. 2, 6.

Φ.

φάλαγξ ap. Thebanos opp. ξένοι 1, 74.

φανερά ούσία 1, 70.

Φείδιππος (Φίλιππος codd.) et Φείδων cives facti 1, 43 φεύγειν: οί έξ Άφείου πάγου φεύγοντες 1, 44.

- Φίλιππος Macedo 1, 24. 28. 44. 74. 80; Dem. 9. Φιλοκλής praetor or. III. Φιλοκράτης Hagnusius 1, 28.
- Doquisios bonus civis Theb. belli tempore 1, 38.

Φοομίων trapezita a Dem. in iudicio defensus 1, 111. φόφοι ab Aristide constituti 1, 37.

φυγάδες 1, 25. 38 sq. 58. 82; Dem. 17.

 $\Phi v \lambda \eta$ a Thrasybulo occupata 1, 25.

X.

Xαβρίας: eius ap. Naxum victoria 1, 75. Χαιρέφιλος civitate donatus

1, 43.

Χαιφώνεια: pugna ibi facta 1, 12. 78. 80. 96; cf. Dem. 9. χαλκοῦν ἱστάναι τινά 1, 43. 101.

- Xαρίδημος Orita: eius exitium 1, 32.
- χειφοτονείν de κατηγόφων electione 1, 51, de qua re χειφοτονία 114; στρατηγόν 3, 1. 12. Χίοι 1, 14; 3, 17.

Ψ.

ψήφισμα Thebanorum pro Athen. exulibus 1, 25. 27.

- Cephali de auxilio Theb. ferendo 1, 39.
- de Timothei honoribus, I, 16. (Philocratis de pace cum Philippo 1, 28.)
- Demosthenis post pugnam Chaeron. 1, 78 sqq.
- (Demadis de pace cum Philippo Dem. 9.)
- (eiusdem de Philippi honoribus Dem. 9.)
- (eiusdem de pace cum Alexandro Dem. 15.)
- Demosth., custodiam reipublicae et poenam improborum Areopago committens 1, 62. 82 sq.
- Demosthenis de custodienda Harpali pecunia et Alexandro reddenda 1, 68. 78. 89.
- quo quaestio de Harpali pecunia Areopago mandata est 1, 4. 51; 2, 23,
- Demosthenis, quo de se quaestionem Areop. mandavit 1, 4. 61. 63. 85 sq. pass.
- Philoclis, quo is eadem in se constituit 3, 2. 5. 16.

Q.

Ωquatós Dem. 8.

	and and	1000
	Geilins, 2 voll.	Plinif vat, hist., 8 voll.
	Historia Apollonii regia Tyri 10	Propertii carmina 6
	floratii sarmina	Quintiliani inst., 2 voll 18
	Jurisprudentiae antejastinianas	lib. X
	religuine	Rutilius Namatianus 7%
	Instinian	Salustius
	Instinue	Scriptores hist. Aug., 2 voll 1 21
	Editio minor 71/2	Senecas opera philos., 3 voll 2 6
	Invanalis satiras	Senecae tragoediae 1 15
	Livii opera, 6 voll 1 24	Statius, 2 voll
-	Macrobius 1 24	Taciti opera, 2 voll 18
	Martialis epigrammala 12	Daraus einzeln;
	Martianus Capella 115	libri minores
	Metrologici scriptores, 2 voll 1 21	Terenti comoediae 9
	Oridii opera, 3 voll	Tibulli carmina
	Daraus einzeln;	Ulpianus
	Ovidii tristia	Velleius Maximus
	metam. delectus 5	Vegetius
	Paralos	Virgilii opera
	Phaedel fabalae	Daraus einzelu:
	Planti comoediae, 2 yoll 22	Bucolica et Georgica 5%
	Jedes Stück einzeln A - 3%	Aeneis
	Plini spistules	

B. G. Teubner's Schulausgaben griechischer und lateinischer Classiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen.

The settlement sind his letter (Fußase 1011).			
Leachy los' Agamemnon. Von Rob. Enger	12	April	
- Perser. Von W. S. Teutfel	10		
Anthologie aus den Lyrikern der Griechen. Von Dr. E. Buchholz.			
and the state of t	44		
L. Bandchen. Die Elegiker und Iambographen enthaltend	10	37	
IL Baohn. Die Melischen u. Chorischen Dichter u. die Bukoliker enth.	15		
Aristophanes, die Wolken. Von W. S. Teuffel	12	-	
Arrian's Anabasis. Von Dr. K. Abicht. I. Heft. Mit 1 Karte	15		
Cacaris commentaril de bello Gallico. Von A. Doberonz. 5. Aufl	20	**	
		- 11	
de helle civili von A. Doberenz. 3. Aufl.	15	11	
Chrestomathia Ciceroniana. Von C. F. Luders. I. Heft 10 Ngr., II. Heft	18		
Ciceronia de officiis libris tres. Von J. v. Gruber. 2. Aufl.	12	-	
- Lacilan. Von G. Lahmeyer. 2. Aufl.	6		
- Cato major. Von G. Lahmeyer, 2. Aufl	5		
		11	
- Tusculanarum libri V. Von O. Heine	18		
- Rede für Un. Plancius. Von E. Köpke	9		
- Rede für P. Sestius. Von H. A. Koch	7	12 11	
- Hede für Sex, Roscius, Von Fr. Richter	7	5	
- Bede für T. Annius Milo. Von Fr. Bichter	7	7 20	
- divinatio in Q. Caecilium. Von Fr. Richter		19 11	
utiliatio in Q. Caecillum. Von Fr. Alcuser.	-	1/2 11	
- Rede gegen C. Verres. IV. Buch. Von Fr. Richter	1	72.11	
V. Buch. Von Fr. Bichter	10		
für P. Sulla. Von Fr. Bichter	5	-	
- Reden gegen L. Catilina. Von Fr. Bichter	-9		
- Beden für Marcellus, für Ligarius und Delotarus. Von Fr. Richter	6		
- Rede für L. Murena. Von H. A. Koch	6		
Ib. d. Imperium des Cn. Pompejus. Von Fr. Bichter.	2		
and a imperiala des ch. rompejas. von Fr. arenter, .		1.11	
- Erste und zweite Philippische Rede. Von H. A. Koch	6		
- de oratore. Von K. W. Piderit. 3. Aufl	y 6	33	
- Orator. Von K. W. Piderit	15	-	
- Brulus de claris oratoribus. Von K. W. Piderit	22	1/2 11	
- partitiones oratoriae. Von K. W. Piderit	10		
- Ausgewählte Briefe. Von Josef Frey	18		
Parallar Viel Olice to the line and the			
Corneline Nepos. Von J. Siebelis, 6, Aufl	18	10	
Curtius Hufus. Von Th. Vogel. I. Bändchen. Buch III-V	15		
Demasthones' ausgewählte Reden. Von C. Rehdautz, I. Theil.			
L Hoff: I-III: Olynthische Reden, IV: Erste Rede gegen Philippos. 3, Aft.	9	-	
II. Haft: V. Rede über den Frieden, VI. Zweite Rede gegen Philippos.			
VIII. Rede über die Angelegenheiten im Cherrones, IX. Dritte			
Rede gegen Philippos. Indices. 2. Aufl.	12		
Handalar Von Dr. F. Aldaha T. David C. And T. T. C. T. S. T.			
Herndotos. Von Dr. K. Abicht. L. Band. 2. Aufl. I. Heft. Buch I. nebst	-		
Rinleitung und Uebersicht über den Dialekt 15 Ngr. II. Heft. Buch II	12		
- II. Band. Buch III u. IV	31		
- III. Band. Buch V n. VI.	15		
- IV. Baud. Buch VII	V	5	
- Y. Band, Buch VIII n IX. Mit 2 Karten		1.11	

16	Humer's Odysave, Von K. Fr. Amels, I. Bd. 1. Heft, Geraug 1 -VI. 0. Aud.	11
	I. Band, H. Heft, Gesang VII-XII. 4, Auf.	
	II. Band. II. Heft, Gesang XIX-XXIV. 4 And.	11 -
	 Hummer's Odyssee, Von K. Fr. Amwis, I. Hd. J. Heft, Gesang I. Vi. 5, And. I. Band, H. Heft, Gesang VIIXII. 4, And. I. Band, I. Heft, Gesang XIIXXIV. 4 And. II. Band, I. Heft, Gesang XIIXXIV. 4 And. II. Band, II. Heft, Gesang XIIXXIV. 4 And. Anhang, I. u. 2. Heft & 6 Ngr. 5, Heft 9 Ngr. Hins. Von E. Br. A mula, I. Heft. Anhang, I. Heft. Heft and Ngr. 5, Heft 9 Ngr. Stieren und Episteln. Von G. W. Nauek. 6 Aud. Satiren und Episteln. Von G. Schnsider. I. Eddun: Demonicus. Emagoras, Are pagitions T. Händelsen Fansgrinus und Philippus Hitl, At urbe condits Iber I. Von Josef Freg. Huelan, ausgenüh te Blaloge. Von C. Jacobits. 1. Eddun: Traum. Timon. Prometheus. Charco. 	3
	Huraz, Oden und Kunden, Von G. W. Nauek, 6 Auf.	1000
	- Satiren und Episteln. Von G. T. A. Krüger, 6. Auft	21
	Enagoras, Are pagitions	31 .
	II, Bandehen: Panegricus und Philippus	15
	liber II. Von Josef Frag	
	Prometheus, Charon H. Bduhn.; Die Todtengespräche. Ausgew. Gottergespräche.	7% -
	H. Bdihn.; Die Todiengespräche. Ausgew. Göttergesprächs.	
	Der Hahn - 111. Bdehn.; Demonaz. Der Fischer, Anscharsis Lyslas' sungewählte Reden. Von H. Frohberger, I. Bäudehen	and and and a second and a seco
		16 1
	Orld's Metamorphosen, Von J. Sichells, I. Heft, Buch I-IX, f. Anfl.	IN T
	 H. Bandohen. Voo J. Sievelis. I. Heft, Buch I-IX. 6. Anfl. Ojd's Metamorphosen. Voo J. Sievelis. I. Heft, Buch I-IX. 6. Anfl. II. Heft, Buch XXV. 6. Anfl. Phaedri Inbulne. Von J. Siebells. 4. Anfl. Von F. A. Rokstein. Phaedri Inbulne. Von J. Siebells. 4. Anfl. Von F. A. Rokstein. Phaedri Inbulne. Von J. Siebells. 4. Anfl. Von F. A. Rokstein. Phaedri Inbulne. Von J. Siebells. 4. Anfl. Von F. A. Rokstein. Phaedri Inbulne. Von J. Siebells. 4. Anfl. Von F. A. Rokstein. Phaedri Inbulne. Von Chr. Cron. 4. Anfl. II. Bandohen: Gorgins. Von J. Beuschle. 2. Anfl. 	15 -
	Platon's susgewählte Schriften. I. Bändohen: Die Vertheidigungsreis	1.28.00
	des Sokratss, Kriton, Von Chr. Cron. 4, Aufl.	1 2
	Anhang . III. Bandahen Laches. Von Ohr. Cron. 2. And - IV. Bandahen Laches. Von Ohr. Cron. 2. And - IV. Bandahen Laches. Von J. Deuschle. 2. And Plantas' susgewählte Komüdles. Von E.J. Bais. I. Bdehn : Trinummas - II. Bändehen: Manasuhmi - III. Bändehen: Manasuhmi - III. Bändehen: Manasuhmi - III. Sandehen: Manasuhmi	12 -
	- IV. Bandchen: Protagoras. Von J. Deuschle, 2. Aufl.	10 2
	Plantus' susgewählte Komödien. Von E. J. Bris. I. Bdehn, : Triaummus	40 m
	III. Bandchen: Manaschmit .	16.5
		15.
	Flamininus — II, Bändchen: Timoleon und Pyrrhos M. Fabil Quintifiaul Institutionis orstoriae liber decimus. Von Dr. G.	10 11
	T. A. Kruger	
	Sophokles, Von R. Dietsch, L. Theil: De Catilinae conjuratione	14
	T. A. Krilger Sailastius. Yon R. Dietsch. I. Theil: De Catilinae conjuratione. Sophokies. Yon Gust. Wolff. I. Theil: Aiss. 2 And - II. Theil: Elektra - III. Theil: Antgone - IV. Theil: Konig Odipus. Supplementum lectionis Graecas. Yon C. A. J. Hoffmann Tachae Mistorius. Yon K. Harasan J. Bönchen, J. H. Humb	10 -
	IV. Theil: König Oldipus	10 .
	Tacitas' Historien. Von K. Haraaus. I. Bändehen. I. u. H. Bush	1
	Tacknet Historien. Von K. Heraens, I. Bändohen, I. u. II. Buch II. Bändohan, Boob III-V - Annalen. Von A. A. Drasger, I. Band, Buch 1-VI. II. Band, Buch XI-XVI.	36 -
	IL Band, Buch XI-XVL	1.3
	Theokrit's Lighten. Von A. T. H. Fritzsche, 2. Aufl.	1 2
	Thukydides Von G. Röhme, I. Bd. 2. Auff. L. Heft. Buch I u. H.	12
	- II, Band, S. Auff, I. Hoft, Buch V u, VI, II, Hoft, Buch VII u, VIII &	18 11
	Huisschnitten, 2 Figurentafeln und 1 Karte von H. Lange, 5, 406	10
	II. Bdehn. Buch IV-VII. 3, Aufl.	18
	- Cyrophile, Von L. Breitenbach, 2, And, 3 Hefte	10 -
	- Griechische Geschichte, Von B. Büchsenschütz, I. Hen.	-
	II, Heft, Buch V - VII und Indez, 9, Aufl.	18 1
	II. Band, Buch XI-XVI. Agricola, Von A, A. Draeger. Theokrit's Myllen. Von A, T. H. Fritzscha, 2, Auf. Thukydides, Von G. Röhme, I. Bd. 2, Auf. I. Heft. Buch I u. H. H. Heft. Buch III u. H. - H. Band. 2, Aufl. I Heft. Buch V u. VI, H. Heft. Buch VII u. M. - H. Band. 2, Aufl. I Heft. Buch V u. VI, H. Heft. Buch VII u. VII A complime's Analhasis. Von F. Vollbrecht I. Röchn, Ruch I-JII, Mil Hoisechnitten, 2 Figureutafein und 1 Karte von H. Langs. 3, Aufl. - U. Bdehn. Buch IV-VII. 5, Aufl. - Von R. V. ho ft. Mit I Karte. - Cpropädie. Von L. Breitenbach. 2, Aufl. 3 Hefts A Heft: Buch I-IV II. Heft. Buch V VII. - Griechische Geschichte. Von B. Büchsenschütz. 1. Heft. Buch I-IV. 3, Aufl. - II. Heft. Buch V - VII und Indez. 9, Aufl. - Buch zeiten. Von R. Kühnst. 2, Aufl. - Buckschillen. Von R. Kühnst. 2, Aufl.	18
	Diese Sammlung wird all e in Schulen gelesenen Werke der ein Schriffsteller enthalten. Bekanntlich zeichnen sich die bis jetzt erschlem geben dadurch nus, dass sie, aus der Fraxis des Schulunierrichts hervore vor altem das Bedärfnis der Schule ins Auge Fassen, ohne dabei die A der Wissenschaft anberücksichtigt zu jassen. Die in der Sammlung noch T wenigen Schul - Autoren werden in kürzester Frist erscheinen.	nen Ass
	gabon dadurch aus, dass ale, aus der Praxis des Schulanterrichts hervore	CARD THE
	der Wissenschaft anberäcksichtigt zu lassen. Die in der Sammlung nach T	Dinnin.
	wenigen Schul-Autoren werden in kürzester Frist erschelnen.	
	LIPSIAE.	
	SUMPTIBUS ET TYPIS R. G. TEUBNERL	
	MDCCCLXXI.	

۱. . . -



.

:

١

,

.

•

.

. ...

٠

-

:

•

